

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SHE WANTS LOVE FOR CHRISTMAS,
AND HE WANTS *HER*.

DEAR MONSTER CLAUS

A NAUGHTY CHRISTMAS MONSTER STUFFER

MAEVE BLACK

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

[Sevgili Canavar Baba](#)

[İçerik Uyarıları Son](#)

[şans...](#)

[Peppermint White Russian Xó's](#)

[Virgin Peppermint Coffee Birinci](#)

[Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm On](#)

[Birinci Bölüm On](#)

[İkinci Bölüm On](#)

[Üçüncü Bölüm On](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[On Beşinci Bölüm](#)

[On Altıncı Bölüm](#)

[On Yedinci Bölüm](#)

[On Sekizinci Bölüm](#)

[On Dokuzuncu Bölüm](#)

[Yirminci Bölüm Yirmi](#)

[Birinci Bölüm Yirmi](#)

[İkinci Bölüm Yirmi](#)

[Üçüncü Bölüm Yirmi](#)

[Dördüncü Bölüm Yirmi](#)

[Beşinci Bölüm Yirmi](#)

[Altıncı Bölüm Yirmi](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Bebekleri sevmiyorsanız, sadece Birinci Bölümü](#)

[okuyun. Epilog Bir](#)

[Epilog da](#)

[Sonsöz: Üçüncü Kez Cazibe MAEVE](#)

[İLE TANIŞIN](#)

© 2022 Maeve Black

Tüm Hakları Saklıdır

Editör ve Prova: Rumi Khan

İllüstratör: Vamorii

Kapak: www.opulentswaganddesigns.com

Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makalelerde veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama veya geri alma sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, kopyalanamaz veya iletilemez.

Bu kitap on sekiz yaş ve üzeri yetişkinler için hazırlanmıştır.

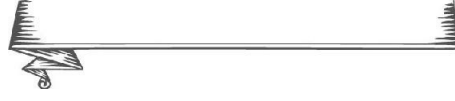
Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitap kişisel zevkiniz için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her alıcı için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, satıcıya iade etmeli ve lütfen kendi kopyanızı satın almalısınız.

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası (1976) kapsamında izin verilen durumlar haricinde, bu yayının hiçbir bölümü yazarın önceden açık ve yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez ya da bir veritabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

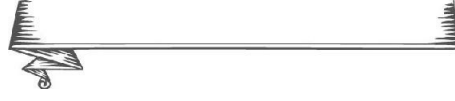
İçerik Uyarıları

Bu sayfada ayrıntılı olarak açıklanmıştır, bu nedenle spoiler içeren şeyler istemiyorsanız lütfen atlayın.

Son şansın.

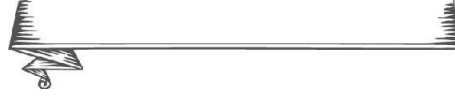

Hamilelik kinayesini sevmiyorsanız, ikinci epilogu okumayın.

Seks eylemlerini öğretme, onurlandırma, fişkirtma, anal, övgü, üreme kink, kurdeleli shibari-lite, nane dölü, şeker kamışı dick, seks salıncağı, salya-oyun, salirofili (onu serbest bırakarak dağınık hale getirmeyi gerçekten seviyor.) Prezervatifsiz bakire seks var. Omega/alfa özelliklerine eşdeğer olan *erime* denilen şey var.

Naneli Beyaz Rus

Sorumlu bir şekilde ve yalnızca yasal içki içme yaşıdaysanız için.

4oz Kahlua Kahve Likörü

2oz Nane Schnapps veya Nane Votkası 1oz Bailey's

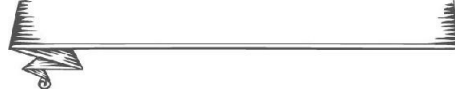
Likörü (tatlandırıcı seçiminiz)

Tercih ettiğiniz süt katkısını ekleyin. Badem, hindistan cevizi, yulaf, soya vb. Ne kadar olduğu tercihe bağlı ama ben Kahlua'yı eşit miktarda seviyorum.

Buzun üzerine koyun, en üste çırpılmış krema ve garnitür olarak nane serpintileri ekleyin.

Xó'nun Bakire Naneli Kahvesi

8 oz hafif kavrulmuş kahve. Soğuk demleme istiyorsanız, 12 oz yapın.

Soğuk demleme yapıyorsanız, her şeyi buzun üzerine ekleyin.

2 oz seçtiğiniz süt katkısı. Ben yoğun çırpılmış kremayı tercih ediyorum

1 yemek kaşığı nane şurubu (Daha güçlü bir tat istiyorsanız daha fazla)

1 yemek kaşığı Ghirardelli White Mocha şurubu

Süt katkınızı ısıttığınızdan ve köpürttüğünüzden emin olun. Köpürtmek gerekli değildir ama ısıtmak gereklidir. Aroma şuruplarını da süt katkı maddesine ekleyebilirsiniz. Soğuk demleme yapmadığınız sürece.

Eğer yaptıysanız, ısıtma kısmını iptal edin.

Üzerine krem şanti ve nane şekeri serpiştirin. (Ben sadece ezilmiş şeker kamışı tozu ekliyorum)

Noel'den önceki
geceydi
Evin her yerinde tüm canlılar
kıpır kıpırdı.
Özellikle de bir fare, yani Aşk Tanrısı.

Olmanın nasıl bir şey olduğunu hep
merak etmiş olan herkese
baston şekerle sikini indirdi.

Birinci Bölüm

Jingle Bell Rock - Bobby Helms

X^ó

Kitaplarda bir başka aşk hikayesi daha var ve bir kez daha benim değil.

Söz konusu çift iki kadındı. Fiona ve Lena. *Şanslı aşıklar* listesinde isimleri verildiğinde içimi bir heyecan kapladı. Daha önce hiç tanışmamışlardı, gerginlikten avuçlarım terlemişti. Birçok yöne gidebilir, ama onlarınki daha yumuşak ve yeni bir resim çizdi. Uzun süre saklanmış ve sonunda birbirlerini bulmuş iki kadın. İkisinin de yanından geçer geçmez onlara sessiz bir aşk büyüğü gönderdim.

Evlendiler, birlikte bir hayat kurdular ve kasabada küçük bir antika dükkânı açtılar. Birkaç yıl içinde ziyaret etmek için geri döneceğim bir yer.

Şimdi, Mistletoe Grove'un kenarındaki küçük kafede oturmuş, kendi geleceğime dair umutlarımı ve arzularımı içiyorum.

Kız kardeşlerim Dulce ve Dionysius diğer insanlarla sohbet edip onları ruh eşlerine doğru iterken ben Valentine'in yanında duruyorum. Üçümüzün aksine, onun bir suçu yok. Sadece ailelerimizin yanında olmaktan pek hoşlanmıyor. Onun yerine, boş zamanlarında onu yanımızda sürüklüyoruz.

Onu denemeye ikna ettiğim bir Noel karışımını yudumluyor, yüzü hoşnutsuzlukla buruşmuş. "Bu boku nasıl içiyorsun?" Kupamı kaldırıyorum, seramiğin üzerindeki kırmızı burunlu ren geyiği bana gülümsüyor. Bu yılki tarifi denemedim ama geçen yılki fındık ve şekerleme sürpriziydi.

Bir yudum alıyorum, sıcaklık bedenimi dolduruyor. Tatlar dilimi kaplıyor, tatil ruhu gibi. Tarçın, çikolata ve biraz da karanfil. Kardeşim dramatik bir şekilde gözlerini devirirken fincandan buhar yükseliyor ve küçük girdaplar oluşturuyor. Parmakları yedek Earl Grey fincanına vuruyor.

"Tadı bir fincanda Noel gibi," diye ısrar ediyorum ve benden kaçan son tadı bulmak için dudaklarımı şapırdatıyorum. *Belki de hindistan cevizidir?*

Val gözlerini önce bana sonra da içkime dikeyor, sanki bu onu rahatsız etmiş gibi. Bir kez daha tadına bakarken dudakları bardağın kenarında şekilleniyor.

"Fincanda Noel mi? Daha çok kışın ortasında bir çam ağacını yalıyor gibiyim," diye homurdanıyor ve açıkça öğürüyor.

Omzunu okşayarak sıkıntısına gülüyorum. Hiçbir zaman şenlikten ya da soğuktan hoşlanan biri olmadı. Kız kardeşlerimize doğru başımı sallıyorum, mutlu sonlarımızın nerede yattığını sorgulamadan herkese sevgi vermeyi nasıl taahhüt ettiklerini merak ediyorum.

Tüm âlemlerde herhangi bir kişi için aşkı bulabiliriz ama kendimiz için bulamaz mıyız? Mantıklı hale getirin. Kendi diyarımda ve ailemde kendimi yabancı gibi hissettim. Sadece ölümlülerin dilediği şeyi uman tek kişi benim.

İnsanlarımın mutlulukla ilgili fikirlerim olduğu için beni yargıladığını bilmek çok saçma. Bir erkek istiyorum, ama herhangi bir erkek değil. Beni ve *sadece beni* isteyen birini istiyorum.

"Neden aşk yaşamıyoruz?" Duymamasını umarak usulca fısıldıyorum. Bu aramızdaki çekişme konularından biri. Tanrım, onun cevabını bile biliyorum - sık sık veriyor. Bana her zaman romantizm fikrine bu kadar takıntılı olmayı bırakmamı söylüyor. Bu *bizim* için değil.

Kurallarımız var.

Biraz daha içerirken ona bakıyorum ve bitkin ifadesini fark ediyorum. Dudakları büzülürken kaşları içe doğru çekiliyor, kısınılıyor ama yine de bir şey söylemiyor. enesinde de bir tik oluşuyor, her zamanki acı ifadesi. Hayal kırıklığı ve kızgınlığın bir karışımı.

Biz Cupids'iz, efsane ya da gerçek. Bizden sadece bir kişi yok, bu bir aile işi. Hepimiz rolümüzü oynuyoruz, dünyanın sonsuza dek eşlerini bulmasına yardım ediyoruz.

"X ochitl," diye iç geçiriyor bıkkınlıkla. Val sadece mutlu olmadığında tam adımı kullanır. Genellikle X  ya da X ochi der. Başını sallayarak kolumu okşuyor. "Başkalarına verdiklerimizi bulmak için yaratılmamışız. Bizi bu iş için mükemmel yapan da bu. Biz böyle bir şeyin peşinde değiliz. Bunun için yaratılmadık."

Yine de  zlemim devam ediyor, her geçen ma daha da artıyor. Neden biz değil? Sulularımız aracılığıyla aşkı deneyimlemiyoruz bile. Sanki tanık oluyoruz, onların gözünden görüyoruz, ama bu duyguyu hiç bilmiyoruz.

"Neden peki? Neden sarılmaları, öpücükleri ve muhtemelen daha fazlasını deneyimleyemiyorum?"

Sanki g nl ğ m  yüksek sesle okuyormuşum gibi yüzünü buruşturuyor. "Bu bizim için mümkün değil." Iimde  fke yükseliyor. Kardeşlerimin hiçbiri umursamıyor gibi görünüyor, ama ne zaman birinin aşık olduğunu görsem,

Gözlerinin umut ve aşkla parlamasını izlerken daha da üzülüyorum. Hiç hissetmedim, hiç böyle bir sıcaklık yaşamadım, hiç seks yapmadım, hatta orgazm bile olmadım. Daha önce birini * pmemiştim* bile.

Bu kadar yaşlı olduğumu ve hiç şefkat görmediğimi bilmenin başkaları için ne kadar utanç verici olduğunu düşününce yanaklarım ısınıyor.

"Aşkı yaşamak istiyorum," diye ciddiyle itiraf ediyorum, sesim sakinleşiyor. Kupamı bir koruyucuymuş gibi kavrayarak onun tepkisini bekliyorum. Hala sıcak, ama içimdeki soğuk acı hiçbir zaman gerçekten mutlu olamayacağım ihtimaliyle kabarıyor. "Romantizmi yaşamak istiyorum."

Sadece Val ile konuşabilirim. Dion ve Dulce benim basit şeylere olan arzumla dalga geçiyorlar. Onlar ikiz ve insanlığı ya da onun duygulara olan ihtiyaını anlamıyorlar. Muhtemelen bu yüzden onlarla bu kadar çok oynuyorlar.

Val çenesini sıkarak tekrar başını sallıyor. Muhtemelen *harikulade* sorularımdan bıkmıştır ama "* nk *" dışında kesin bir cevap gelene kadar her şeyi sorgulamaya devam edeceğim. Kardeşim ve ben birbirimize çok yakınız. Sadece yaş olarak değil, benzerlik olarak da. Aynı hobilere ve zevklere sahibiz. Noel'den ve bayramlardan tamamen nefret etmesi dışında. Oysa ben her günü tatil olarak yaşayabilir ve hiç yorulmayabilirim.

"Kafanı dağıtamıyor musun?" diye soruyor huysuzca. "Noel'deyiz, Noel'i seversin. Belki bizim için yasak olan şeyleri aklından ıkarırsın."

Gerçek ink rımı kabul ederken dudağım dışarı çıkıyor. Binlerce kişinin aşkı bulmasına yardım ettim. Neden benim için bu kadar zor?

Bize küçükken öğretilir; aşk tanrısı aşkı bulmaz, verir. Mutluluğu bulmazlar, başkalarının deneyimlemesine izin verirler. Romantizmi bulamazlar, sadece başkalarının üzerine atarlar.

Mirasımı ya da aile işimi ink r etmeyi hiç bu kadar istememiştim. Çevredeki d kk nlara bakıyorum. Sarkan ışıklara, vitrinlere boyanmış kardan adamlara ve şehrin merkezinde her şeyi aydınlatan devasa bir ağacın varlığına. Ya da Noel haftası geldiğinde öyle olacak.

Mistletoe Grove her yıl gittiğimiz yer. Her Cupid ailesine bir alan verdiler. İnsanların alemine, bayramlarını kutladıkları bir yere gittiğimiz için şanslıyız.

Darchon'da böyle kutlamalar yapmayız. Bütün yıl kasvetli geçer, savaşlar hep eşiktendir. Ama burada neşe, kahkaha, kurabiye ve sevgi var. Val bana bakıyor, ben kasabanın neşesini  z mserken gözleri neredeyse beni inceliyor.

"İyi, ama kış burda geçirmeye karar verdiğimde beni rahatsız etme," diyerek umursamazca omuz silkiyorum ve bir içki daha alarak yapacağım şeyin bu olduğuna karar veriyorum. Yılbaşına kadar görevlerimde başka aşk eşleşmesi yok. Tek sahip olduğum şey zaman.

Val küçük bir gülümseme sunuyor. Benim üzgün olmamdan hoşlanmaz. Onun ve kız kardeşlerimizin aksine, ben en küçüğüm. Bu yüzden hep yasak şeyler istediğimi söylerler ama acaba sadece kayboldular mı?

"Eğer çok uzun süre kalırsanız, geri gelip sizi eve sürüklemek zorunda kalacağız. Özellikle de check-in'i kaçırsan. Mektup yazmaktan nefret ettiğini hepimiz biliyoruz." Bunu kaşlarını kaldırarak ve eğlenerek söylüyor. Aşk Tanrısı işinden bıkmış olabilir ama her zaman harika bir ağabey olmuştur.

"Teşekkürler Val." Sandalyemi itip ona sarılmak için uzandım. O da bana garip bir şekilde yandan sarılıyor. Yapmadığımız başka bir şey daha. *Sevgi*. Aşk tanrısı sarılmaya insan davranışı diyor. Yanılıyor. Darchon'dayken, canavarlara ve fae'lere aşk büyüsü verirken bile onları kucaklaşırken görüyoruz.

"Şimdi, git." Ellerini hızlıca sallayarak beni kışkırttı. "Dion ve Dulce gitmeden hoşlanmayacaklar."

"Çünkü onlar hobileri olmayan sıkıcı işkolikler," diye mırıldanıyorum huysuzca, nasıl Hayranlıklarım yüzünden benimle hep dalga geçerler. Mizah yüz hatlarını aydınlatıyor, gamzeleri ortaya çıkıyor. "Zavallı insan çocuklarıyla dalga geçmeyi seviyorlar," diyor ama çok eğleniyor.

"Bu bir hobi değil Val," diye homurdanıyorum, nasıl görünmez olup kaosa neden olabileceklerini düşünürken. "Buna taciz denir."

Neredeyse boş olan kupamı yere bırakıyorum ve doğrudan Darchon'daki evime gönderilecek özel mektuplarımızın bulunduğu çantamı alıyorum. Eroslar büyölüdür, büyücüler ya da Wiccanlar gibi değil, ama kesinlikle kendi başlarına. Aşk yaratabilir, havayı manipüle edebilir ve geçici olarak mutluluk verebiliriz.

"Noel'den sonra görüşürüz!" O itiraz edemeden kapıya doğru yönelerek sesleniyorum. Bazen Val elinden geleni yapsa da yine de keyfimi kaçırıyor. Huysuz ve mutsuz.

Şimdi aşkı bulma zamanı. Herkese ne kadar saçma gelse de. Val Noel'i kutladığımı düşünebilir -ki kutlayacağım- ama niyetim açık. Bu Aralık'ta mutlu sonumu bulacağım.

İkinci Bölüm

A Holly Jolly Christmas - Burl Ives

X^ó

Kulübeye döndüğümde beni soğuk karşıladı. Şehrin diğer ucunda yer alıyor. Eski, ama mobilyalı ve kış aylarında çok çarpıcı. Bir haftayı aşkın süredir buradayım ve şimdiden rahatça yerleştim.

Burası nesillerdir bizim. Kış boyunca karda mahsur kaldığımızda kaçabileceğimiz bir ev. Ökseotu Korusu'nda deli gibi kar fırtınası olur. Bir geçide ulaşp eve gidemezsiniz bile.

Atıştırmak için şehre inmem gerekiyor. Beni ayakta tutmak için insan yemeğine ihtiyacım olduğundan değil, bu benim suçlu zevkim olduğundan. Özellikle de tatlılar. Şeker kamışı, kurabiye ve zencefilli çörek. Benim mutlak zayıflıklarım.

Elbisemi giyerken, basit olanı seçtim. Üzerinde küçük ren geyikleri olan çirkin yeşil bir kazak elbise. Tenime o kadar zıt ki muhtemelen dikkatimi dağıtacak.

Pembe bir rengim var, parlak pembeden ziyade açık sakız gibi. Tüm Cupid'ler farklı pigmentasyona sahiptir. Val daha kırmızı tonda iken, Dion lavanta ve Dulce şeftali renginde. Sanırım bizi ayırt etmelerinin tek yolu bu.

Özellikle Dion ve Dulce ikiz oldukları için görünüş olarak birbirimize benziyoruz. Burunlarımız ve dudaklarımız da aynı. Gözlerimiz de cilt tonlarımıza uyuyor, ironik olmayan bir şekilde. İnsanlar alemindeki cosplayer'lar olmasaydı, renklerimiz daha fazla göze çarpacak, hatta garip olacaktı. Yorumlar alıyoruz, ama 'oh, biz bir kongreden geliyoruz' diyerek yollarına devam ediyorlar.

Darchon'daki birçok faefolkun aksine, renklerimiz dışında eğlenceli bir özelliğimiz yok. Eğer ejderhalar hala etrafta olsaydı, pulları ve kanatları olurdu. Elbette bunları büyüleyebilirler ama genellikle gösterirlerdi. Birçok incubi'nin bile boynuzları ve kuyrukları vardır ve bir de *Saephyn*'ler vardır. Onların *dişleri var!* Yine de kendilerine vampir denmesinden hoşlanmazlar.

Biraz makyaj yaptıktan sonra kasabadaki alışveriş merkezine gidiyorum. Sadece bir tane var, ayrıca hediyelik eşya ve daha niş ürünler satan birçok anne ve pop dükkânı var.

GELDİĞİMDE, tüm Noel ışıklarının parıldadığını fark ettim. Burası her zaman çok aydınlık, herkes çok iyi ve neşeli. Sanki tüm nezaketi Aralık ayına saklamışlar gibi.

İçeriye bir sürü buz sarkıtıyla, kesilmiş kar taneleriyle, şişirilmiş kardan adamlarla ve hatta elinde muzipçe çelenk tutan bir Grinch'le süslemişler. İnsanlar buranın güzelliğine aldırış etmeden etrafta dolanıyor ama ben her dükkânda durup aval aval bakıyorum.

Küçük çocuklar kıkırdıyor ve biri diyor ki, "Noel Baba burada. Dilekleri kabul ediyor."

Saf değilim, Noel Baba'nın hayal ürünü olduğu söylendi bana. Büyük şirketlerin daha fazla para kazanmak için yarattığı bir şey. Ama ya öyle değilse? Ya Eros gibi o da *gerçekse*? Filmlerini izledim, çok neşeli ve sevimliler ve Noel Baba her zaman iyi çocuklara mutluluk bahşediyor. Tek dileğimi yerine getirebileceğini düşününce kalbim küt küt atıyor.

Sevgiler.

Çoğu insan para, başarı ya da büyük bir şey ister. Ben sadece aşkı bulmak istiyorum.

"Sence bana gitar alır mı?" diye soruyor bir çocuk, yumuşak bir simitten bir ısırık alırken. Yüzleri heyecan dolu, bu heyecanın bana da yansıdığını hissediyorum.

Bir başka çocuk kaşlarını kaldırarak "Birkaç ay önce Bay Daniel'i tekmelememiş miydiniz?" diye soruyor.

Bir şeyler içerler ve sessizce arkadaşlarını yargırlarlar.

"Evet ama ben özür diledim!" diye bağırıyor ilk çocuk, yüzü endişeden titriyor. Tek bir hata yapsaydım ve tüm aşk şansımı kaybetseydim, benim de gözyaşlarına boğulacağımı biliyorum.

"Kabalaşma, Rach. Johnny öyle demek istemedi. Noel Baba affedicidir," diye karşılık veriyor biri, kolunu Johnny dedikleri kişinin boynuna dolayarak. İkisine de sarılmak, kalplerinin büyük olduğunu ve şefkatin harika bir özellik olduğunu söylemek istiyorum ama yapmıyorum. Bunun yerine onlar uzaklaşıyor ve ben Noel Baba'yı arıyorum.

Dolaşırken tarçın ve kakule kokusu dikkatimi dağıtıyor. Burnum beni özellikle kavrulmuş ve kaplanmış kuruyemişlerle dolu küçük bir dükkâna sürüklüyor. Tezgâhın başında, yanakları kıpkırmızı, gri bukleleri olan, elbiseli, ufak tefek, yaşlı bir adam duruyor.

"Merhaba canım," diyorlar, sesleri neşeli ve nazik.

"Nefis kokuyor," diye mırıldanıyorum, derin bir nefes alıyorum ve karşımdaki kişi eğlenerek yüzünü buruşturduğunda gülüyorum.

"Oldukça lezzetliler. Cevizleri kesinlikle tavsiye ederim," diyerek bir kule dolusu poşete doğru yürüyorlar. Selofan minik ağaçlar ve yıldızlarla süslenmiş. "Tatlı ve tuzlunun mükemmel bir karışımı."

"Bir tane alacağım!" Zihnim hepsini mideye indirme arzusuyla doluyor. Tezgâhtar, fırırlı metalik bir malzemeye bir poşetin ağzını bağlıyor ve kasaya yöneliyor. Noel Baba'nın nerede olduğunu bilme ihtimalleri olduğunu fark ediyorum. "Noel Baba'nın nerede olduğunu biliyor musunuz?" Karşımdakinin tuhaf bakışlarına maruz kalmak istemediğimden utanarak soruyorum.

"Oh, evet! Alışveriş merkezinin tam ortasında. Kuzey Kutbu'nu kaçırmayacaksınız. Işıklar ve Şeker Kamışı Yolu var." Duraklıyorlar, genişçe gülümsüyorlar. "Ren geyikleri ve kocaman bir taht da var."

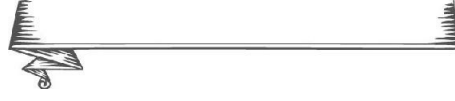
"Bir dilek nasıl dilenir?" Beceriksizce soruyorum, umut içimden en lezzetli sıcak kakao gibi akıp gidiyor.

"Onun kucağına oturun ve ne istiyorsanız isteyin. Spesifik ol ve sadece tek bir şey istemeye çalış," diye başlarını sallayarak öneride bulundular. Taşaklarımı uzatarak alışveriş merkezinin merkezi olduğunu tahmin ettiğim yeri işaret ediyorlar. "Şu tarafa doğru git. Kaçırman mümkün değil. Ve eğer istediğin gibi cevap vermezse, Noel Baba'ya her zaman bir mektup gönderebilirsin. O mektupları her zaman dikkatle okur."

"Çok teşekkür ederim!" Umudun beni mutlulukla ıslatması, gitmemi söyledikleri yöne doğru zıplamama neden oluyor.

Üçüncü Bölüm

Noel Baba Şehre Geliyor - The Jackson 5

X ^ó

Şaka yapmıyorlardı.

Her yerde ışıklar var. Ortadaki büyük sandalyeye doğru şeker kamışları, küçük lolipolar ve bir sürü şante kar yığını var.

Çocuklar dans edip kıkırdıyor ve sahip oldukları elfler küçük yeşil ve kırmızı çizgileriyle çok sevimli. Her şey çok mükemmel.

Tam olarak filmlerde tasvir edildiği gibi. Gülümseyen ebeveynler, dilek tutan çocuklar ve arada bir Noel Baba.

"Fotoğraf ister misiniz?"

Omzuma dokunulana kadar kimin söylediğini fark etmiyorum. Döndüğümde, huysuz görünümlü birinin kaşları beni selamlıyor.

"Fotoğraf mı?" Kaba olmamaya çalışarak soruyorum.

"Dinleyin bayan, eğer ödeme yapmazsanız Noel Baba sizi görmek istemeyecek." Ödemek mi?

Erosalar görevimizi yapmak için para veya başka bir kazanç elde edemezler. Ödeme olarak hiçbir şey almadan teslim etmekten onur duyarız.

Para çıkarıp teklif ediyorum. "Bu mu-"

Elimden aldılar ve başlarını salladılar. "Pekâlâ, merdivenlerden yukarı çıkın ve onunla tanışın. İşiniz biter bitmez fotoğrafınız hazır olacak."

Fotoğraf mı? Neden bir fotoğrafa ihtiyacım olsun ki?

Bir soru sormaya başlıyorum ama fırsat bulamadan beni kapalı alana doğru itiyorlar. "Şansını kaçırmadan önce acele et."

Ben de Noel'de herkesin iyi olduğunu sanırdım.

Telaşsızca süslemelere bakıyorum. Yazlıkta tam da istediğim şey bu. Işıklar, kar ve tatil neşesi. Çok fazla şey istemiyorum.

"Ho, ho, ho, orada!" diye bağıyor neşeli bir ses. Derinlikli ve yorgunluk dolu bir ses. Platforma çıkan son basamakları tırmanır tırmanmaz kırmızı takım elbiseli bir adam fark ediyorum.

Koyu kırmızı, neredeyse elma şekeri kırmızısı ve kan birlikte bir renk oluşturmuş gibi. Gözleri geniş ve sorgulayıcı. Ten rengim olup olmadığını merak etmem birkaç saniyemi alıyor.

"Yardımcılarımdan biri misin?" diye soruyor, beyaz sakalı sözleriyle birlikte kıpırdanıyor. Ona doğru bir adım atıyorum, kucağına yaklaşıyorum.

"Hayır, ben değilim. Sadece dilek peşinde koşan bir kızım."

Yüzü değişmiyor. Hâlâ meraklı ve şaşkın, hepsi bir arada. "Noel Baba'nın kucağına otur," diye mırıldanıyor, sanki bu çok normal ve sıkıcı bir durummuş gibi. Ne de olsa ben özel biri değilim. Sadece bir şey isteyen başka bir insanım.

Dizinin üzerinde durana kadar hareket ediyorum ve kendimi aşağı indiriyorum. Hemen, yetişkin bir kadının onun kucağında oturmasının ne kadar tuhaf görüldüğünü merak ediyorum.

"Dur tahmin edeyim, erkek arkadaşının sana evlenme teklif etmesini ve büyük, süslü bir yüzük almasını mı istiyorsun?"

İnsanların ne kadar kibirli olabileceğini düşünerek yüzümü buruşturuyorum. Nişanlı olmak elbette çok romantik ama bir yüzük benim istediğim şey değil.

Başımı sallayarak sonunda cevap veriyorum. "Şey, Noel Baba. Gördüğünüz gibi..." Yaşlı adamın sabrının tükenişini izleyerek duraksıyorum. "Mutlu sonumu bulmak istiyorum. Aşk istiyorum." Bu basit, doğrudan konuya giriyor ve bana gülmese de Val'inkine benzer bir kaş kaldırıyor.

"Bayan, ben sadece bir alışveriş merkezi Noel Baba'sıyım. Diğer yardımcıları bana şaka yapmanızı mı istiyor? Bunun için zamanımız yok."

Bunun bir şaka olduğunu düşünmesi kalbimi yerinden oynatıyor. İsteklerim çok uzak ya da gerçek dışı değil... değil mi?

Sevgiyi sık sık bahşeden biri olarak, bu bir dokunuş veya üflenmiş bir öpücük kadar kolaydır. Roket bilimi değil. "Bana aşk kadar basit bir şeyi bile bahşedemeyeceğini mi söylüyorsun?"

Sonra kendini kaybediyor, neredeyse beni kucağından düşürüyordu. Abartılı bir kahkaha atarak başını geriye attı. "Buraya sadece biraz hızlı para kazanmak için geldim. Git başkasını rahatsız et."

Kaçmak için acele ediyorum, yanaklarım utançtan yanıyor. Nasıl bu kadar zalim olabilir? Belki de Noel Baba

gerçek *değil*.

Merdivenlere doğru ilerliyorum, ikişer ikişer çıkıyorum ve olabildiğince hızlı bir şekilde geri çekiliyorum. Bu çok garip. Noel Baba'nın ho, ho, ho sesleri yankılanarak bir sonraki kişiyi karşılıyor.

Yolun karşı ucunda bir kabin var. Bir kişi orada duruyor, iğrenç bir şekilde sakız şapırdatıyor, yüz ifadesi sıkılmış. "İşte fotoğrafınız, hanımefendi."

Küçük bir resim görünüyor ve sahte Noel Baba'nın gülüşünü ve benim dehşete düşmüş yüz ifademi gösteriyor.

Sonuç bu iken nasıl para isteyebilirler?

Bu kâbustan kaçmak için neredeyse ayaklarıma takılarak onu kapıyorum. Böyle olmaması gerekiyordu.

Belki dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardır.

Gözlerimi kapatıyorum, ağlamak üzereyim ve alışveriş merkezinden kaçıyorum. Her adımda omuzlarım gevşiyor. Noel'in neşeli, eğlence ve sıcaklık dolu olması gerekirdi.

Ne olursa olsun, aşkı bulacağım. Sahte Noel Baba'ları bana yardım edemese bile.

Dördüncü Bölüm

Mavi Noel - Elvis Presley

PERSON

A Masamda otururken kardeşim Pyro, "Bütün sezon oturamazsın," diye yakınıyor. Bu yıl süstenememiş bile. Yılın bu zamanında bulduğum tüm neşeyle birlikte bomboş.

"Görünüşe göre yapabilirim," diye homurdanıyorum, tüm insan aleminin bana nasıl bağlı olduğunu düşünüyorum. Eğer insan olmadığımı ya da neşeli bir ihtiyar olmadığımı bilselerdi, benim iyiliğimi umursarlar mıydı?

Noel Baba olmak için kaydolmadım. Yüklerimizin içine doğuyoruz ve en büyükleri olarak, yerleşene kadar bunu yapmak zorundayım. Yerleşmek kulağa berbat geliyor.

Listeyi imzalamadan kalemime dokunurken Pyro bana ters ters bakıyor. Ne bir kez kontrol edeceğim, ne de iki kez gözden geçireceğim.

Kendim gülümseyemezken dünyayı mutlu etmenin çok yorucu bir yanı var.

"Ugh," diye yakınıyor masama yaslanarak. Yüzlerimiz birbirine çok yakın. Benimkiyle mükemmel bir uyum içinde olan zeytin yeşili gözleri yüzümü tarıyor. "İlk senin doğmuş olman benim suçum değil."

Ellerimi havaya kaldırıyorum, mantoyu ona vermekten başka bir şey istemiyorum. "Elbette kardeşim. Al şu lanet zaferi, ben istemiyorum."

Hemen başını sallar. "İşler böyle yürümüyor. Bu bize hediye edilmedi. Bu doğuştan gelen bir hak." "Bunu hiç istemedim," diye bir kez daha yakınıyorum içimden. Ama o bunu kabul etmiyor. Yüzü öfkeden çuvallıyor ve bana mektupları uzatıyor.

Her zaman çok fazla lanet mektup vardır.

"Belki de bunlardan bazılarını okuyun, neşeli saçmalıklarınızı bulun ve sineye çekin. Evlenip çocuk çocuğa karışacak birini bulana kadar Noel'de tatil yapma lüksünüz yok."

"Sağ ol baba. Farkında değildim."

Gözlerinin arkasında alev alev yanan sıcaklık, lacivert tenini kızartıyor. İşte bu noktada ayrılıyoruz. Kardeşim koyu lacivert, ben ise daha çok kanlı kırmızıyım.

Oh, ve biz ejderhayız. Bu

küçük bilgiyi unutmuşum.

"Bunları oku," diye homurdanıyor, yere koyduklarına dokunarak. Gözlerim parlak pembe bir tanesine takılıyor ve nedense beni içine çekiyor.

Ona el salladım. Küçük bir şikayetle, beni yıllık planlanmış bah humbug vakamla baş başa bırakarak dışarı çıktı.

Başından beri Noel'den nefret etmiş değilim, ama her yıl bunu yaptığınızda, yaramazlık listesi bencillik ve öfkeden uzadığında, aynı eskiden bıktıyorum.

Elim hâlâ pembe mektubu tutuyor. Pembenin özel bir tonu. Eski çeyreklik sakız makinelerinde çiğnenmiş sakız gibi.

Burnuma götürüyorum, içime çekiyorum ve güçlü şeker kokusu burnuma çarpıyor. Gerçek şeker değil, kavranabilir değil, ama şişelenmiş tatlılığın kokusu gibi.

Burnumu kapatıp bir kez daha içime çekiyorum ve vücudumun neden bu şekilde ısındığını merak ediyorum. Neredeyse her zaman sıcak olurum. Ateş soluyan biri olmak insana bunu yapıyor ama bu farklı bir sıcaklık.

Pençemi küçük kapağın altına yerleştirip kaydırıyorum ve onun da öpülmüş olduğunu fark ediyorum. Zarfın üzerinde pembemsi bir dudak izi var.

Arkası imzalanmamış ya da kimseye gönderilmemiş. Bu kişi bana ulaşacağını nereden biliyordu? Sadece benim alacağıma mı bahse girdiler?

Pembe kâğıdı çıkardığımda, aynı şekerli koku havada uçuşuyor ve beni rahatlatmış için mırıldanıyorum.

Mektup çok şirin bir el yazısına sahipti ve gözlerim ilk cümleye takılır takılmaz her şeyi berbat ettiğimi anladım.

Sevgili Noel Baba, (yoksa Bay Claus mu?)

Başlık tercihiniz var mı? Sana yazmamın dördüncü günü. Bunun dördüncü mektubum olduğunu biliyorum ve eminim cevap vermediğiniz için size yazmamdan bıktınız.

Anlaşılabilir, eminim.

Ama görüyorsun, aşkı bulmam lazım. İyi kızların dileklerini yerine getirdiğini duydum. Ve inan bana ben gerçekten iyiydim.

Bunu nasıl kanıtlayabilirim? Yaptıklarımı

sıralayayım mı? Lütfen bir kıza yardım et, Noel

Baba.

Kalbim gerçek aşkın nasıl bir his olduğunu ve onu bulmaya layık olup olmadığını bilmek için ağlıyor. Eğer bunu kendim gerçekleştirebilseydim, yapardım. Sadece o kadar sihirli değilim.

Tüm Noel neşemle, Aşk Tanrısı

Eğlenerek mi gülümsediğimi yoksa yanıt vermememden dolayı açıkça tedirgin olduğunu mu söyleyemiyorum. Mektupları okumam ve yanıtlamam gerekiyor. Hepsini değil ama özellikle sürekli yazanları. Genellikle çocuklardır, bir mucize umarlar, dua ederler. Sağlık ve iyi şans istiyorlar ama bunun yetişkin bir kadın olduğunu söyleyebilirim. Hatta bunun dördüncü mektubu olduğunu iddia ediyor.

Farklı bir şey yapma merakı içimde yeni bir ateş yakıyor.

Harf üstüne harflerle dolup taşan harf kutusunun başında duruyorum. Benzer pembe olanları bulana kadar kazıyorum, onları çıkarıyorum. Her biri benzer kokuyor ama özellikle nane şekeri gibi kokan bir tanesi bana bir şeyler yapıyor.

Kalbim çarpıyor ve aletim seğiriyor. Bu beni ilkel bir sarmala sokan bir koku. Onu bu kokuyla kaplamak ve durmam için yalvarana kadar koklamak isterdim.

Uygunsuz düşüncelerle başımı sallayarak, yüzümü buruşturuyorum. Bu hiç bana göre değil ve çok ürkütücü. Yine de küçük bir parçam hâlâ bu görselin gerçekleşmesini istiyor.

Sevgili Noel Baba, (ya da Bay Claus veya kırmızı kıyafetli adam)

Sana çaresiz olduğumu söylemek için yazıyorum. Bugün onuncu gün. Görüyorsunuz, yıllardır aşkı bulmaya çalışıyorum ve bu yıl, tedbiri elden bırakıp bir yabancıya sordum.

Bu dileğimi yerine getirebilir misin?

Senin verici bir adam, benim de verici bir kız olduğumu duydum. Değiş tokuş yapabilir miyiz? Ne istersen yaparım, sadece bu yıl gerçek aşkı bulmam önemli.

Ellerimin ve dizlerimin üstündeyim, Noel

Baba. Saygılarımla,

Çok İyi Bir Kız

Yeni bir his içimi dolduruyor, bacaklarımın arasında zonkluyor ve hislerimi bastırıyor. Eminim bana bu görüntüyü getirmek istememiştir, ama nane kokusu ve dizlerinin üstünde olması... Lanet olsun. Evet,

Gülümsemekten yüzüm acıyor. Bu karizmatik karakter ilgimi çekti. Ne yazdığını merak ederek bir sonrakini karıştırıyorum.

Sevgili Kırmızı Takım Elbiseli Adam, (Tercihlerini anlamaya çalışmaktan yoruldum. Bir kızı biraz utançtan kurtar ve ona söyle)

Bugün on üçüncü gün. Noel benim en sevdiğim bayramdır. Zencefilli evler, ışıklar, filmler ve baston şekerler var. Baston şekerlere bayılıyorum.

Bu bilginin kasıklarına tekrar ulaşmasına izin vermek için mektubu okurken duraklıyorum. Hay sikeyim. O da baston şekeri seviyor. Küçük bir karikatür çizmiş, kırmızı beyaz ve kalın çizgili. Kaldığım yerden devam ediyorum, kendimi çok hızlı kararlar verirken buluyorum.

Rüşvete izin var mı? Bu bana yaramazlar listesine bir bilet kazandırır mı? Bunu istemiyorum ama bana yardım etmen için her şeyi yaparım. Özellikle de kendime veremediğim için. O yüzden, lütfen, aşkı bulmama yardım et.

Nezaketle,

Bitkin Noel Düşkününüz

Neredeyse odama doğru koşuyorum, ayaklarım çok agresif bir şekilde çarpıyor ve Pyro beni fark ediyor. "Neden acele ediyorsun?" Kardeşimdeki eğlence de en az öfke kadar sinir bozucu. Her ikisi de bir şekilde mevcut ve küçümseyici görünüyorlar.

"Ökseotu Korusu."

Bakışlarını daraltıyor, artık güvensizlik ve kafa karışıklığı var. "Noel'den bir hafta önce mi gidiyorsun? Kesinlikle aklını mı kaçıyorsun?"

"Muhtemelen," diye kabul ediyorum ve odama doğru yürümeye devam ediyorum. Atölyenin ve birkaç personelin yanından geçerken bile peşini bırakmıyor.

"Gidemezsin. Sana ihtiyacımız var," diye yakınıyor, yaramaz ve iyi listelerini hayal kırıklığıyla tutuyor. Sonunda duruyorum, dönüyorum ve omuzlarını kavriyorum.

"Noel ruhumu bulacağım," diye ilan ediyorum, gerçekten de bunun bir olasılık olduğuna inanarak. Elbette, uzak bir ihtimal. Yine de bir şeylerin olması gerekiyor. Sonsuza dek bu şekilde yaşamak kabul edilemez. Eğer bana özlediğim şeyi verebilirse, belki ben de ona basit bir dilek hakkı tanıyabilirim.

"Bunun yapılabileceğine nasıl inanıyorsunuz?"

Uzun zamandır ilk kez gülümsüyorum. "İçimde böyle bir his var."

"Bir his mi?" diyor bıkkınlıkla. "Noel'den nefret ediyorsun, Arson. Bu kasabada Kuzey Kutbu'nda olmayan ne var?"

"Umut," diye bitiriyorum ve arkamı dönmeden yanından geçip gidiyorum.

Beşinci Bölüm

Noel Benim İçin Ne İfade Ediyor - Stevie Wonder

X ^ó

Sevgili Bay Mektuplarıma Cevap Vermiyor,

On sekizinci gün. Sanırım boyumdan büyük işlere kalkıştım. Aşk fikri her zaman benim için bir hayal olmuştur. Zaman geçtikçe, sadece sıfır yanıtla değil - eminim meşgul bir insansınız - kesinlikle umutsuz hissediyorum.

Belki de aşk çok uzak bir ihtimaldi.

Sanırım biraz daha açıklayıcı olacağım. Muhtemelen seni tepelere kaçtıracak.

Hiç seks deneyimi yaşamadım. Kimse bana dokunmadı ya da öpmedi, Santa. Romantizm benim kelime dağarcığımda yok, ama bunu değiştirmek istiyorum.

Bunu değiştirmeme yardım etmeni istiyorum.

Her zaman sahip olduğum Noel aşkının içinde huzuru bulmaya ihtiyacım olabilir. Her iki durumda da, keşke gerçek olup olmadığını bilebilseydim. Bunu bilmek içimdeki hüznü hafifletebilirdi.

Aşk kulağa çok güzel geliyor. Size tapacak, size değer verecek ve her parçanızı isteyecek biri.

Kusurların olsa da seni isterlerdi.

Bozuk plak gibi konuşmaya başladım. Muhtemelen bunu göndermeyeceğim bile. Biraz fazla hüznülü.

Umarım bu kış sıcak ve rahatlatıcı geçer Noel Baba. Bunu hak ediyorsun.

Son mektubum,

Üzgün Unjolly Panda

Kalemi bıraktım ve mektubu zarfın içine koyup mühürledim. Yatağımın yanındaki komodinin üzerine koyup bırakıyorum. Kalbim çok garip bir şekilde ağrıyor. Gerçek kalp kırıklığı böyle mi hissettiriyor? Bir insan önce kendi aşkını yaşamadan bunu hissedebilir mi?

Tekrar elime alıp seçimimi düşündüm. Haftalardır yaptığım gibi aynı adresi yazmayarak bir kez daha yere bırakıyorum. Belki de bu burada kalmalı. Noel Baba'yla tanışmamalı. Deli olduğumu düşünebilir.

Muhtemelen zaten biliyordur.

Gözlerimdeki yorgunluğu kırıpıştırıyorum, üzerlerindeki ağırlık uykulu bir vaat gibi ağırlaşıyor. Hava ılık, yatıştırıcı, dışarısı kavurucu soğukken bana çok sıcak geliyor.

Kar nihayet yağar, küçük taneler yere süzülür ve tüm kasabayı beyaza bürür.

*Noel gelmeden önce en azından bir sağanak yağış olmasını umuyordum ve en azından Tabiat Ana umudumu yerine getirdi. *Tabii eğer gerçekse.**

Noel'den önceki hafta ve ben iyi bir kız oldum. Aslında o kadar iyiyim ki, dileklerimin gerçekleşmesini umuyorum. Buna inanmak biraz saçma. Yine de Noel Baba'ya mektup yazdım. Defalarca. Tek bir mektuba bile cevap vermedi.

Kırmızı ve sarı desenli yeşil ekoseli eski kanepeye oturuyorum. İğrenç ama bir şekilde misafirperver. Kırılmış, evet, ama sadece birçok kişinin onu sevdiğini anlatacak şekilde. Ve ne yazık ki, bulabildiğim tek rahatlık bu.

"Noel Baba, çok iyi davrandım," diye yüksek sesle mırıldanıyorum, ayaklarımı altıma sokarak. Başımı kanepeye yaslarken parmaklarım yaptığım sıcak çikolata bardağına dokunuyor.

Nane aromasıyla karışan çikolata aroması hayal kırıklığını biraz yatıştırır.

Bazen imkanlarımız dahilinde var olmak yapabileceğimiz tek şeydir. Özellikle de tatlıların tadı mutluluk havuzunda eriyormuşum gibi geliyorsa. Yemeğe ihtiyacım olması gerekmiyor. Neyse ki insan yemeklerinin tadı hâlâ çok lezzetli.

Televizyonu açıp, her yıl Noel özel programlarının yayınlandığı kanala tıklıyorum ve battaniyenin altına iyice sokuluyorum.

Noel Baba bana Noel için bir aşk getirecek mi, yoksa yalvarışlarımı görmezden mi gelecek?

Sadece beni sevecek, değer verecek ve gözlerim görmeyene kadar beni memnun edecek birini istiyorum... Çok şey mi istiyorum?

Kanal, Jim Carrey'nin oynadığı "*Grinch Noel'i Nasıl Çaldı*" filmini yayınlıyor. Ben bu hikayenin Cindy Lou'su olsam da, kesinlikle bir Grinch almaya ve onun fikrini değiştirmeye hazırım.

Her şey olur. Mutluluk dileklerimin boşa gittiğinden oldukça eminim.

BİR NOKTADA, uyuyakalmış olmalıyım, çünkü dışarıdan gelen gürültüyle uyanıyorum. "Noel Baba?"

Genelde dışarıdaki gürültülü sesler pek de *arkadaş canlısı* anlamına gelmez. Yine de tüm insan filmlerini izledim ve Noel Baba'nın gürültülü olması bunun işaretidir. Her zaman onun gerçek olup olmadığını, iyilik dolu kocaman kalbi olan yaşlı adamın tarihi mi yoksa insanların yıl boyunca uslu durmaları için çocuklarına anlattıkları fantastik bir hikaye mi olduğunu merak etmişimdir. Sanırım öğreneceğim.

Ama mektuplarıma hiç cevap vermedi. Ya hırsızsa?

Elbette, bir korku filminde ilk ölen ben olurdum. Tedbiri elden bırakarak ayağa kalktım ve kaderime razı olmaya karar verdim.

Koşarak vestiyere gidip kürklü montumu alıyorum. Kapıya doğru ilerlerken ayaklarımı kışlık botlarıma sokuyorum ve güzelce bağlıyorum. Üzerimdeki bu gecelik acı olacak ve kesinlikle pratik değil ama bu yolculuğumu durdurmuyor.

Dışarı çıkarken beni acı bir ayaz karşılıyor. Soğuk tenime işlerken dişlerim takırdıyor. En az on beş santim kar var ve verandaya adımımı atar atmaz çıtırtılar beni tatmin ediyor. Burası beyaz bir harikalar diyarı. Dışarıya koyduğum ışıklar çok güzel parlıyor, çok canlı ve dikkat çekici.

"Noel Baba!" Cevap verecek mi yoksa bu büyük bir hata mı diye merak ederek sesleniyorum. Bir hışırtı ve homurtu duyuyorum ama kimseyi göremiyorum.

Garajıma koşuyorum, ayaklarım altımdaki tozu çıtırdatıyor. Garaj kapısı açılırken, beklenti beni sıcak tutuyor. Yan yana hoplama dansı yaparken vücudum ısınıyor, şu anda tek modum heyecan.

Yukarı çıktıktan sonra içeri koşup merdiveni kapıyorum. Evimin güvenli ve düz bir alanı olan tek bir bölümü var. Gittiği yer orası olmalı. Ya da sihirli bir şekilde eğimli çatılardan düşmüyor.

Neredeyse koşarak evimin doğu tarafına gidiyor ve merdivenin tepesine çıkıyorum. "Noel Baba, sen misin?" Çıkıntının yeterince sağlam olduğunu umarak tekrar soruyorum.

Hiçbir cevap beni endişelendirmiyor. Yaralandı mı? Düz bir çatı olmaması ona sorun mu yaratıyor?

Adımlarımı çok hızlı atıyorum ve ne olduğunu anlamadan ayaklarım ıslaklıktan kayıyor. Sadece bu da değil, merdiven de çatımdan kayıyor ve ikimiz de düşerken bana doğru geliyor.

Sanki zaman yavaşlıyor, göğsüm hızla atıyor ama düşmüyorum. Nasıl hala düşüyorum?

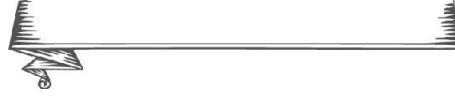
Etrafıma bakıp zemini ve merdiveni bulmaya çalışıyorum ama bir şekilde donmuş bir zaman diliminde sıkışıp kalmışız. Bu da ne böyle?

"Xóchitl, neden bu kadar sabırsız olmak zorundasın?" diye gürlüyor derin bir ses. Ses omurgamı ürpertiyor ve yemin ederim benim karıncalanıyor. Belki de soğuk, kışın acısı, arkamda bir yerlerde bir adamla karışıyor.

"Sadece Noel Baba'yı görmek istemiştim," diye dudak bükerek cevap veriyorum. Ayaklarımın üzerinde duruyorum ama buna rağmen kimseyi göremiyorum. Karanlığı tararken, beni karşılayan tek şey Noel ışıkları ve düzensiz bir şekilde aşağıya doğru akan beyaz serpintiler.

Altıncı Bölüm

Noel - Darlene Love

PERSON

Nefes kesici.

Aç verecek kadar güzel.

Bunu beklemiyordum. Sadece düşüncelerimi çalmasını değil, aynı zamanda insan olmamasını da. Benim küçük Joyful'um pembe.

Mektupları gibi.

Parmaklarım uzanıp ona dokunmak için kaşınıyor, onun somut olup olmadığını ve sadece hayal gücümün bir ürünü olup olmadığını görmek için. Ve günlerdir yapmak istediğim şeye teslim olmak için. Tabii, bunun için burada değilim. Ama kahretsin, onu yiyip bitirecek kadar iyi. Belki tadı da şeker gibi olur.

Joyful ellerini kalçalarına koyuyor, ağzı kavurucu soğuk yüzünden biraz kızarmış. Bunun sonucunda burnunun ve yanaklarının kıpkırmızı olması çok sevimli.

İnsan olmayabilir ama bu havaya da hiç alışık değil.

"Sonsuza kadar saklanacak mısın, Noel Baba?" Sesi küstahlık ve çaresizlikle doluydu ve mektupları okuduğumdan beri her dakikamı onunla tanışıp ruhumu yeniden bulup bulamayacağımı görmek için bekleyerek geçirdim.

Onun üstünde ve arkasındayım. Uçuyorum. Kanatlarımın dışarıda kalmasına izin vermek ve sonuçlarından korkmamak güzel. Ben onun aradığı şey değilim, tam olarak değil. Ama Noel Baba efsaneleri de benim için kesinlikle doğru değil. Aslına bakarsanız ailemdeki hiçbir erkek için değil.

Elbette hediyeler veriyorum, oyuncaklar yapıyorum ve insanlığın anlayamayacağı kadar büyük bir fabrikam var. Ama aynı zamanda insan *değilim*.

Ben çok daha fazlasıyım.

"Düşmeyeyim diye zamanı durdurduğuna ama beni selamlamadığına inanamıyorum," diye homurdanıyor, küçük botunu buzun üzerinde ezerek. Pembe küçük dudaklarını dışarı çıkarmış somurtuyor. Bir erkeğin ıslak rüyası gibi görünüyor ve onu bu şekilde izlememeliyim.

Bacakları çıplak, eğer düşüşünü durdurmasaydım kıcı da çıplak kalacaktı. Şimdi titriyor ve ben daha uzun süre uzaktan izlemek, tadını çıkarmak ve onu içime çekmek için zamana ara vermek istesem de, arzularım yüzünden acı çekmesine izin vermeyeceğim. Ben o tür bir canavar değilim.

Sonunda yere indiğinde yanında duruyorum. Bu onun çılgılık atmasını ve o kadar yükseğe zıpladıktan sonra neredeyse düşmesini engellemiyor.

Göğsünü sıkma şekline kıkırdıyorum, küçük hava üflemleri düzensiz ve hızlı.

"Xó," diye mırıldanıyorum, sesimin neden bu kadar alçaldığını bilmeden. Elbette ondan etkileniyorum. Aksini söyleyen herhangi bir varlık cesur yüzlü bir yalancı olurdu.

O tam anlamıyla bir melek, koparmaya hazır.

"Noel Baba?" diye bir kez daha soruyor, küçük koyu pembe kaşları sorularla kalkıyor. Sanırım bana böyle sesleniyorlar, ama kahretsin, bana adımla seslendiğini düşünsene?

Özellikle de ben onu kalçalarının arasından tutup yalvartırken... Bundan hoşlanır mıydı?

"Kundaklama," diye düzeltiyorum. Noel Baba dini bir gösteridir. Soyadımız Santana'nın kısaltılmış bir versiyonu olsa bile. *Benim* adım değil. Gözleri genişliyor, kararsız ve kafa karışıklığıyla dolu. Gözleri en pembe tonda ve acaba her yeri de pembe mi diye merak ediyorum.

"Ho, ho, ho yok mu? Sen nasıl bir Noel Baba'sın?"

"Elinizdeki tek tür," diye homurdanıyorum, bunun gerçekten en iyi seçeneğim olup olmadığını merak ediyorum. Dilek dilemek isteyen rastgele birini bulmak ve onun da bu iyiliğe karşılık vermesini ummak.

"İnsana benzemiyorsun." Bu bir soru değil, sadece bir ifade. Uzanıyor, şeker kamışı çizgili tırnaklı küçük pembe elleri o kadar hoş ve güzel ki, bana doğru uzanıyor. Temas etmeden hemen önce geri adım atarak onu durduruyorum. Tırnaklarıyla uyumlu çizgili bir sabahlık giymişti.

-O da sikime uyardı. Zaten berbat durumdayım.

Bu hiç iyi değil.

"Değilim, ama tüm çağlar boyunca varlığını sürdüren hiç kimse insan olamaz, değil mi?" Ben saptırıyorum, bir

Dickstraction.

Başını sallıyor, sonra da gözlerini kapatarak başını sallıyor. "Sadece Noel Baba'yla tanışmak ve dilediğim şeyi bana vermesi için ona yalvarmak istedim. Bencil değildim-" diye başlıyor, sonra duruyor, gözlerini sıkarak volta atıyor. Kollarını dik tutuyor ve elleri sanki sabırdan kaçıyor gibi yumruk olmuş. "Ben sadece aşk istiyorum."

Mektuplarını düşünerek başımı salladım. Evet, çok özeldi. Belli bir aşk. Ona bulmayı öğretebileceğim bir aşk. Çekici olmak kolaydır. Kocaman gözleri ve sevimli bir yüzü var. Ama onun için adam öldürecek ve ona asla ihanet etmeyecek birini bulmak daha zor olacaktır.

"Seni içeri götürmeliyiz," diye mırıldanıyorum, gevşek bir bukleyi kulağının arkasına itmek istiyorum. Ona dokunmak, vücudunu ezberlemek ve onu da yutmak istiyorum. "Hava buz gibi ve bu şekilde titrememelisin."

Bu düşünceleri hemen yok ediyorum. Lanet olsun. Şimdiden onunla ilgilenmemeliyim. Bu yüzden burada değilim. İkimizin de yapması gereken işler var.

Bana dik dik bakıyor, gözleri yarıklara dönüşüyor. "Soruma cevap vermedin, sen Noel Baba mısın?"

"Bana Noel Baba diyorlar," diye hayal kırıklığına uğramış bir şekilde homurdanıyorum ve vurgulamak için göz deviriyorum. Bir yanım onu içime sokup ısıtmak istiyor. Vücudu titriyor ama inatçılığı kaybolmuyor, aksine alnındaki kırıksıklıklar derinleşiyor.

"Mektuplarımı aldın mı?" diye soruyor, gözleri formumda geziniyor. Cinsel bir şekilde değil ama neredeyse bana inanmıyormuş gibi.

Başımı salladığımda dudağını kemiriyor. Hissettiği gerginlik gözlerinden okunuyor. Bir ayağından diğerine geçiyor ve sonra dudağını ısırma devam ediyor.

"Yani..." Bana bakmadan kelimeyi uzattı.

Gülümsemek, kahkaha atmak ve belki çenesini bana doğru eğmek istiyorum ama içimden bir ses ona dokunduğumda asla durmak istemeyeceğimi söylüyor ve ikimiz de buna hazır değiliz.

"Cümlelerine hep bu kelimeyle mi başlarsın?" Gözleri o kadar sert ve hızlı dönüyor ki, görmediğime kolayca inanabilirim. "İnsanlar sana bulaşmış olmalı."

Ses tonumdan çıkan kirli ses ve yanaklarının kararması, hissettiğim kadar boğucu olduğunu anlamamı sağladı.

Bir elimi saçlarımın arasında gezdirip boynuzlarımdan kaçınarak garipliğimi kıkırdayarak gidermeye çalışıyorum. Bunu yapmak istememiştım ama benimle alay edercesine gülerken gamzelerinin ortaya çıkma şekli buna değişiyor.

"İnsanları pek sevmem, o yüzden hayır," diye dalga geçiyor. "Ve kesinlikle onların bana bulaşmasını istemiyorum." Sanki sessizce anlayıp anlamadığımı soruyormuş gibi kaşlarını tekrar kaldırıyor.

"Gerçi onlar da dinlemeyi sevmiyor gibi görünüyorlar," diye meydan okuyarak açık kapısına doğru el sallıyorum. "İnatçıdırlar ve donup kalırlar. Ve sen de dinlemeyi sevmiyor gibisin."

Alt dudağını ısırıyor ve sonra bana sırtıyor. "Dinliyorum," diye alay ediyor. "Doğru kişi ve doğru nedenler için."

İma ettiği Şey çok açık ve gömleğimin yakasının yoğun bir sıcaklıkla ısındığını hissediyorum. Kahretsin, daha önce hiç böyle hissetmemiştim. İster son gün onu gizlice takip etmemin bir sonucu olsun, isterse *o kadar* ekici olsun, iyi bir adam olmak için verdiğim irade savaşını kaybediyorum ve daha yeni tanıştık.

Yedinci Bölüm

Kardan Adam - Sia

X^ó

Hades kadar seksi.

Bir denbire ortaya çıktığından beri kalbim duracak gibi atmıyor. Muhtemelen soğuktan titrediğimi sanıyor ama titremiyorum. Tenim eriyor. O yanımdayken bunalıyorum. Ayrıca titriyorum çünkü yardıma ihtiyacım yok.

Beni en çok etkileyen şey, onun kırmızının en kırmızısı olması. Alt dudağında piercingler var ve hafifçe gülümsediğinde sivri dişleri ortaya çıkıyor. O Noel Baba. "Santa Baby" şarkısını yazmalarına şaşmamalı.

"İçeride, doğru," diye cevap veriyorum sonunda, boğazım kurumuş gibi.

Saçları yanlardan kırpılmış, tepeden dağınık ve karmakarışık. Bir yanım Noel Baba kostümü giymemesini üzücü buluyor ama yine de beyaz telkari işlemeli kırmızı şapkası var. Ve o da Hades kadar seksi.

Sanırım Noel Baba'dan hoşlanıyorum.

Siyahlara bürünmüş. *Deri*. Lanet olası siyah deri. Yırtık kot, siyah tişört ve deri ceket. Lanet bir hediye gibi. Kimse Noel Baba'nın bir Adonis olduğundan bahsetmedi. O çok uzun ve iri ve ben onun yanında bir fareyim.

Elbette, ben ortalamadan daha uzunum. Beş ayak yedi, ama o daha uzun değilse bile en az altı buçuk ayak uzunluğunda olmalı. Kaslı ve çekici ve nefesimi tutacak kadar uzun süre ona bakmayı bırakmadım.

Sanırım ağır nefes alıyorum. Ya da düzensiz. İkisini birbirinden ayırt edemiyorum ama göğsüm sıkışıyor ve görüşüm kararıyor.

Kızlar idolleriyle karşılaştıklarında böyle mi hissederler? Çünkü bayılmak üzereymişim gibi hissediyorum ve eğer bu yabancı beni böyle utandırırken görürse, hayatta kalamayabilirim.

"İyi misin?"

Küçük sırtışı yeniden beliriyor ve bakışlarım yeniden piercinglere takılıyor. Başka ne delinmiş? *Böyle düşünmeyi bırak, seni aşüfte.*

Cevap veremiyorum, nefesim kesiliyor, ben... *Düşüyorum.*

"Xó?" Gergin sesi endişemi yatıştırıyor. Sesi sıcak nane çikolatası ve ateşin yanındaki s'mores gibi geliyor. Çok odunsu ve erkeksi. Beni sarsarken vücudum uğulduyor. Hayır, beni uyandırma. *Bu en güzel rüya.*

"Hey, lütfen bana iyi olduğunu söyle," diye mırıldanıyor ve sesi mesafeli, endişeli geliyor. Stres yapma, Noel Baba. İyi davrandım ve ödülümü alıyorum.

Saçıma uzanıyor, sonra dokunmadan önce duruyor ve parmağını çeneme koyuyor. Tenimiz birleşiyor ve tam olarak farkında olmasam da, zap'ın çok farkındayım. Tenim yanıyor, yanıyormuş gibi cızırdıyor ve göğsüm o kadar hızlı atıyor ki ölüyorum diye endişeleniyorum.

Eli benden uzaklaştığında küçük bir inilti çıkarıyorum. "Gitme," diye inliyorum. "Lütfen gitme."

"Aklımdan bile geçmezdi," diye cevap veriyor ve tanrıça, onun endişeli sesine bayılıyor. Çok sıcak ve sade. Noel Baba'dan istediğim ve farkına bile varmadığım her şey.

Uyandığımda, çirkin süveter battaniyemin altına sarılmıştım. Eskisi gibi kanepede değilim. Bekle, muhteşem bir rüya mı gördüm?

Yatağımda doğrulduğumda gözlerim karanlık odayla birleşiyor. Işık, çatlak panjurlarımdan zar zor sızıyor ama henüz gün doğmadı.

Hâlâ geceliğimle, terliklerimi giyip mutfığa doğru ilerliyorum. Sıcak bir fincan kahvenin düzeltmeyeceği şey yoktur.

"Oh, güzel. Uyanmışsın."

Oturma odasından gelen derin sese kanlı bir çığlık atıyorum. Kapının eşiğinden dönüyor ve rüyalarındaki o sırtış artık gerçekte var.

"Sen gerçek misin?" Bu soru onu hazırlıksız yakalamış olmalı çünkü kıkırdıyor ve başını geriye atarak bana bakıyor. Boğazının genişliği çok çekici. Yanına sokulup baharatlı kokusunu içime çekmek için derin bir istek duyuyorum.

"Vay canına. Düşerken kafanı çarpmana bile izin vermedim." Bu alaycı bir yanıt, ama yakışıklı yüzündeki mizahı tokatlamak istiyorum.

Artık şoktan bayılmadığıma göre, onu içeri alıyorum. Gerçekten uzun boylu, *çok* çekici ve büyük kanatları var. Vay anasını.

"Sen bir draegyn misin?" Kelimeler ağzımdan dökülüyor ve belki de sormak kabalık olur, özellikle de benim diyarımdaki türleri yüzyıllardır yok olmuşken.

Bakışlarını daraltıyor, zeytin yeşili gözleri karamsarlıkla daha da koyulaşiyor. Evet, bunu dün gecedен de hatırlıyorum. Benimle eğlenirken bile dünyadan bıkmış bir dış görünüşe sahip olması.

"Eğer ben sana söylersem, sen de bana ne olduğunu söylemek zorundasın," diyerek vücudumu baştan ayağa dolaşılıyor. Kendi göğsümü işaret ediyorum. "Belli değil mi?" Gülüyorum, kelimeler beni neredeyse alaycı bir şekilde terk ediyor.

Tüm Cupid'ler aynı görünür. Temelde hepimiz pastel renklere sahip yumuşak hatlara sahibiz.

Hemen başını sallıyor ve kollarını geniş göğsünde kavuşturuyor. O kadar kaslı ve çarpıcı ki, bunu bir türlü atlatamıyorum. *Kurtulmalıyım.*

"Ben Aşk Tanrısıyım. Yani, onlardan biriyim."

Yüz hatları yumuşuyor ve gözleri de açılıyor. "Aşk Tanrısı mı? Sen gerçek misin?"

Şimdi benim için gülme zamanı. "Tabii ki gerçeğiz." Yaşadığı şok karşısında gözlerimi deviriyorum. Adam Noel Baba'nın ta kendisi. Sanırım bu noktada daha çok Canavar Noel Baba'ya benziyor, ama ne olursa olsun, o gerçekse, benim de gerçek olmam neden anlaşılmaz olsun?

"O zaman neden aşkı kendin bulamıyorsun?" diye soruyor. Doğrudan bir vuruş, beni en hassas yerimden yaralıyor. Mektuplarımı okumadı mı? Bu bana göre değil.

Hüzün tüm duyularımı ele geçirirken yüzüm düşüyor. Yaklaşıyor, bana uzanıyor ama hedefine varmadan ellerini bırakıyor.

"Özür dilerim-" diye söze başladı ve ben sözünü kestim.

"Sorun değil. Bu yüzden Noel Baba'nın gerçek olmasını umuyordum. Aşk tanrısı sevmez. Kader böyle yazmamış." Bu çok basit bir açıklama ama başka türlü söylemenin bir yolu yok.

Bir kez başını sallıyor ve sonra kollarını bir kez daha kavuşturuyor. "Bir anlaşma yapacağız."

"Anlaşma mı?" Ayağımı hafifçe yere vurarak itiraz ediyorum. "Noel Baba karşılıksız veriyor, değil mi? Neden bir anlaşma olmak zorunda?"

Kendine özgü dudak eğimi geliyor ve gözlerini bir kez daha dudağındaki çift ilmekli metale getiriyor.

"Çocuklara dileklerini bedavaya veriyorum, Neşeli. Sen bir çocuktan en uzak şeysin," dedi.

vücuduma bakarak vurguluyor. Arkasından koltuğunu işaret ederek onu takip etmemi istiyor ve ikimiz de birbirimize bakacak şekilde oturuyoruz.

"Tamam, bitirelim şu işi," diye homurdandım. "Bana fiyatı söyle."

"Sana aşkı bulmam karşılığında, Noel ruhumu geri kazanmama yardım edeceksin."

Yüzümden şaşkınlığım okunuyor olmalı ki sinirlenerek gözlerini kapatıyor. O zaman kaşının da piercingli olduğunu fark ediyorum ve bu bilgiyi daha sonra kullanmak üzere cebime koymuş olmaktan nefret ediyorum.

"Noel ruhu mu? Tamamdır."

Sanki bir tartışma bekliyormuş gibi tek gözünü açıyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Bekle, gerçekten mi?"

"Evet," diye katılıyorum, yılın bu zamanının tadını çıkarmanın ne kadar eğlenceli olduğunu düşünüyorum, özellikle de şimdi. Heck,

Bu gece şehir merkezinde ağaç ışıklandırma töreni var. "Noel benim reçelimdir."

"Nasıl? Sen aslında sevgi ve mutluluk verensin. Noel çok açgözlü ve hak sahibi insanlarla dolu."

Şimdi, içimi bir şok kaplarken çenemin düşme vakti geldi. Bunu nasıl söyleyebilir? İyiliğin geldiği ve her yerde paylaşıldığı çok şenlikli bir yer. Çok huzurlu ve tatlı.

"Kafam karıştı," diyorum sonunda, ağzımı kapatarak. "Sen Noel Baba'sın."

Fısıltılı bir şikayetle başını sallar. "Evet, ve ben asla olmak istemedim. Neden geldiğimden bile emin değilim. Ağabeyim bana çok kızgın ve Noel arifesi gecesinden önce kendimi toparlamam gerekiyor."

"O zaman oyun oynamayı bırakalım, Canavar Baba. Hadi şu tatil neşesini bulalım."

Yüzünü tiksintiyle buruşturuyor ve birden Val gibi Noel karşıtı olduğunu fark ediyorum. Tabii ki birini gerçekten iyi bir şekilde düzeltmeyi kabul ettiğimde, zor olmak zorundalar.

"Tamam, o zaman sana aşkı bulacağız," diyerek teslim oluyor. Omuzlarına bir gerginlik titreşimi doluyor ve ayağa kalkarken onları sertleştiriyor.

"Bekle, ama onu nasıl bulacağımı bilmiyorum."

Sekizinci Bölüm

Santa Tell Me - Ariana Grande

PERSON

"Bekle, ama onu nasıl bulacağımı bilmiyorum."

Ben boş boş oturma odasına bakarken sözleri iki dakika boyunca tekrarlanıyor. Noel'i seven biri için, kendi neşesinden yoksun.

Konumuza dönecek olursak, onun kederli yüzüne bakıyorum ve önce zor soruları sormaya karar veriyorum. "Hiç birini becerdin mi?" Açıkça söylüyorum. Elbette, seks tam olarak aşk değildir. Aşkla birlikte gelebilir.

Yine de. Benim için bu, birini gerçekten tanımanın bir yolu. İnsanları yakından tanımak, beğenilerini, nasıl dokunulmak istediklerini ve becerilmeyi nasıl sevdiklerini öğrenmek... olağanüstü bir şey.

Yanakları kararıyor, boğazına doğru yayılıyor ve göğsünün de kızardığını fark etmeden edemiyorum. "Utancını bakire olduğunu kabul ettiğin şeklinde algılıyorum."

Gözleri fal taşı gibi açılıyor ve sikim biraz seğiriyor. *Ona öğreteceğim patron.* Aptal hain. Plan bu değildi.

Rahatlamak için boğazını sıkarken "Beklediğim bu değildi," diye ciyaklıyor. Ben onun üzerinde durup ne kadar deneyimli olduğunu merak ederken o bacağına vuruyor.

Bu, aklımın asla gitmemesi gereken bir yer, ama onun davrandığı kadar masum olduğu düşüncesi görmezden gelebileceğim bir şey değil.

"Orgazm oldun mu?"

"Tamam, bu çok fazla." Kalbi hızla çarpıyormuş gibi elleri boynundan göğsüne doğru giderken kelimeleri güçlkle çıkarıyor.

O hareketleri yaparken kalp atış hızımın yavaş yavaş arttığını biliyorum, ama bu kesinlikle belden aşağı bir hareket.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum," diye devam ediyorum, umarım sikim notu alır. O yasak bölge. Bu tatil ruhunu geri getirmekle ilgili, şeker kamışını batırmakla değil.

Kulağa çok tatlı gelse bile ve muhtemelen tadına da bayılacaktır.

"Ben- ben-" diye kekeliyor ve yüzünü kavrayıp gözlerinin içine bakmak ve ona nasıl boşalmak istediğini sormak istiyorum. Kukusunun yenmesini seviyor mu? Belki de parmaklarım g-noktasına ulaşırken yavaş daireler çizip yumuşak klitorisini emmemden hoşlanıyordur.

"Hiç-"

"Dur!" diye tıslıyor, parmaklarını dudaklarımın üzerine koyuyor ve ben konuşmaya çalıştığımda onları çimdikliyor. "Hiç seks yapmadım, orgazm olmadım - elimle bile - ve kimseyi de öpmedim." Kelimeler ağzından dökülüyor, masum küçük sırları içinden akıyor.

Dudaklarımı kıpırdatmadığımda, onları bırakıyor ve ben de onları orada seviyorum. Onun tatlı kokusu, teninin yumuşaklığı dikkatimi dağıtıyor. *Dur.*

"O zaman kolay başlayalım," diye teklif ediyorum, ellerimi kalçalarına koyarak. Bebeğinin saten kumaşı dokunuşumun altında kırışıyor ve pençelerim uzuyor. Nefesimi içime çekerek, mantıksız yanıma sakinleştiriyorum

Onun eğitimci olmayı çok fazla isteyen bir kadını. Ama istediği derslerse, mükemmel bir öğretmen olacağım.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor nefes nefese. Yüzlerimiz çok yakın, çok cazip. Her zaman harflerini boyadığı ruju sürmemiş ve ben bu tonu gerçekten seviyorum. Kırmızı beyaz çizgili sikime çok yakıştırdı.

Gözlerimi kapatarak kendimi hissettiğim cinsel arzudan başka bir şeye odaklanmaya zorluyorum. Bu hiç mantıklı değil. Yıllardır kendi isteğimle bekârım. Kimse aklımdan en ufak bir düşünce bile geçirmedi. Oysa daha yeni tanıştığım bu kadın beni şeker kamışı rengindeki parmaklarına dolamış durumda.

"Sana sarılmanın nasıl bir his olduğunu gösteriyorum," diye mırıldanıyorum, kendi kararsız duygularımı duyarak. Denemeden beni kendine çekiyor ve neredeyse aşk tanrısı olmanın böyle bir şey olup olmadığını merak ediyorum. Belki de feromon salgılıyorlar. Öyle olmalı.

İçten içe vücut kimyasının lojistiğini ve Eros'un rastgele yabancıları nasıl aşık edebileceğini düşünüyorum. Cevap bu olmalı. Havayı seks hormonlarıyla kokulandırıyor olmalı.

"Hoşuma gitti, sanırım" diye fısıldıyor, gözleri dudaklarımda takılı kalmış. Ve lanet olsun, onu hemen öperdim, ağzını alır ve inlemelerini içime çekdim.

Ellerimi buz tutmuş gibi bırakıp geri çekiliyorum. "Gördün mü? Birinci ders bitti."

Derin bir nefes alıyor ve başını sallıyor, dudaklarının kenarından küçük bir gülümseme belirliyor. "Bu harika olacak! Yolculuğunuza başlayalım mı?"

Başımı sallıyorum, kalbimin ve sikimin sakinleşmesine ihtiyacım var. O sadece bir aşk tanrısı, lanet olası pembe bir aşk makinesi.

"Nereye?" Buradan ayrıldığımızda ortalama bir insan gibi görünmem gerektiğini bilerek soruyorum. Kanatlarımı ve derimi saklamak dışarı çıplak çıkmakla eşdeğer. Sikişmek için olmadığı sürece kesinlikle en kötüsü.

"Sanırım bir Noel ağacına ihtiyacım var ve bu gece kasaba meydanında ışıklandırma töreni var!" Onun sevinci beni biraz olsun ikna etti ama benim ilk tepkim homurdanmak oldu.

"Yapmak zorunda mıyız?"

Hevesle başını sallıyor. "Oh, kesinlikle. Seni neşeli bir adam yapacağız."

"Saklanmak zorunda olmasaydım daha neşeli olurdu," diye yakınıyorum, kanatlarımı oynatarak. Gözleri hemen onlara takılıyor. Parmakları bana doğru uzandığında, onları her zamankinden daha hızlı kaldırıyorum. Hayır. Onlara dokunamaz.

Bu fazla samimi olur. Geçmişte hiçbir partnerim onlara dokunmadı ve bir yabancıya da bunu hemen yapmasına izin vermeyeceğim.

"Özür dilerim," diye özür diliyor ve parmaklarını geri çekip ağzının üzerinde gezdiriyor. "Öylece dokunmamalıydım. İnsanların saçına bunu yapmasından nefret ediyorum."

Saçları çok kıvrıkcık. Kıvrıkcık ve kabarık bukleler. Çok güzeller ve onun izni olmadan onlara dokunmaya cüret eden herkesi yumruklarım.

"Sorun değil, onlar eşsiz."

Başını iki yana sallıyor. "Bana daha önce hiç cevap vermedin," diyerek beni kendi gerçekliğine getiren ilk soruya geçiyor.

"Ben bir Draegyn'im."

"Biliyordum!" diye ciyaklıyor ve heyecanla zıplıyor. Kralların savaşından sağ kurtulanlar, sayıları azaldığında krallığı terk ettiler. Babam ve tüm kardeşleri de bunun bir parçasıydı.

Buraya geldiler ve böylece Noel ve Noel Baba doğdu.

"Çok güzelsin," diye ekliyor ben sessiz kaldığımda. Bana hayranlık duyduğunda gözleri parlıyor gibi görünüyor ve bu sıcaklığın neden sistemimi alt üst ettiğinden emin değilim ama yine de kabul etmeyi reddediyorum.

"Teşekkür ederim." Onunla göz göze gelmemeye çalışarak bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Pine Hall'a gidelim."

Ona bunun ne olduğunu sormayacağım bile, ama eminim orman için süslü bir isimdir. Her halükarda, onu takip ediyorum.

Ayağa kalkıyor ve odasına doğru yöneliyor. Kapıyı kapatmadan önce utanarak, "Hemen üstümü değiştirmem lazım," diye ciyaklar.

Süpermen'in X-ışını görüşünü hiç şu an istediğim kadar istememiştim.

Dokuzuncu Bölüm

Like It's Christmas - Jonas Brothers

X^ó

"Sen kanatlarını saklamadan önce, bu insanların

Cosplay yapma bahanesi," diye açıklıyorum elimde naneli kahvemle. Harika kokuyor, hatta Arson'a da bir fincan hazırladım.

Henüz denemedi ama denediğinde buzla kaplı küçük tatil karşıtı kalbinin buzlarının çözüleceğini biliyorum.

Ağaçlık alana doğru ilerlerken Arson'ın bakışları benimkilere takılıyor. Şu anda insana benzer bir bedende ve buna tanık olmak tuhaf. Doğal hali çok daha iyi. Koyu kırmızı, elmacık kemiklerinde, kollarında ve eminim başka yerlerinde daha koyu kırmızı pullar var.

"Gerçekten mi?"

Hemen başımı sallıyorum, bir yudum alıyorum ve mutluluğumu inletiyorum. "Evet, ben de onlara öyle diyorum."

Gözleri açılıyor ve gözlerimin önünde, boynuzları ve kanatları olmadan normal derisine dönüşüyor.

Çok çekici görünüyor ve ona ne kadar iyi göründüğünü söylememek için dudagımı ısırıyorum.

"Sana inanmalarına şaşırdım," diyor Memory Lane'de yürürken. Şimdi çok güzel, karla kaplı.

"Neden? Pembe olmam dışında ben normal bir insan olmayayım."

Başını sallayarak küçük bir kahkaha attı. "Ne olursa olsun, küçük bir kasabadayız."

"Ama tatil günlerine yakınız. İnsanların farklı giyindiği kongreler ve etkinlikler var," diye itiraz ediyorum, yürümeye devam ederken biraz titriyorum.

Noel elbisemin altına polar tozluklarımı, bilek ısıtıcılı uzun botlarımı ve kabarık bir ceket giydim. Yine de her yerimde karıncalanmalar ve küçük ürpertiler var. İçimden bir ses bunu Arson'ın yaptığını söylüyor. Vücudum ona sanki bir pili yalamışım gibi tepki veriyor.

Nane şekerinden ve tanıdığım en yakışıklı yaratığa yakın olmamaktan kaynaklanıyormuş gibi davranacağım.

"Neden ceket giymiyorsun?" Kıyafetlerimi gözden geçirirken hemen ona soruyorum. Ben kış için giyinmişim, o ise havuza atlayacakmış gibi giyinmiş. Gömlek giymesi dışında.

"Ben bir Draegyn'im, Joyful. Cehennem kadar sıcak." *Cehennem kadar sıcak doğru.*

"Az önce bana Neşeli mi dedin?" İsmi düşünerek yüksek sesle merak

ediyorum. "Evet, dün gece umursamıyor gibiydin."

Ağızımdaki kuruluğu yutuyorum. *Dün gece* sanki yeni tanışmışız gibi değil de birlikte yatmışız gibi söyledi.

"Neredeyse geldik," diyorum onun yerine ve konuşmayı hemen değiştiriyorum. Dudakları eğiliyor ve onları ısırmak istiyorum. Bu düşüncüyü hemen yok ederek adımlarımı hızlandırıyorum.

Uzun bir yürüyüş değil. Eminim tüm kasabanın çevresi sadece 5 mil kadardır. Işıklı tabela bizi selamladığında, neredeyse sevinçten zıplayacağım.

Berrak kış havası ve rüzgarda uçuşan çam kokusu beni fazlasıyla heyecanlandırıyor.

Bir adam bize "Merhaba!" diye sesleniyor ve ben de hemen el sallıyorum.

"Büyük ve kabarık bir ağaç arıyorum!" Heyecanım içimi ısıtıyor ve bize rehberlik ederken onun da mutluluğuna karşılık vermesi hoş karşılanıyor.

Tüm ağaçları gözden geçiriyor ve çoğu çok küçük. Hafif hayal kırıklığını fark edince Arson'a bakıyor. "Sağlam bir adama benziyorsun. Belki hanımefendi için taşıyabilirsin?" "Kesinlikle olmaz," diye cevap veriyor ve ben ağzım açık kalarak kelimenin tam anlamıyla tereddüt ediyorum. "Tamam, Bay Grinch. Kabalaşmayalım. Taksi çağırabilirim."

"Bunlardan birini sığdırmak için mi?" diye soruyor adam, gözleri neredeyse kafasından fırlayacakmış gibi. Gözüme kestirdiğim Arson'dan daha uzun, geniş ve çam iğneleriyle dolu. Mükemmel, hoş kokulu ve süsledikten sonra göz kamaştırıcı olacak.

"Evet, çatıya sığar mı?" Hayal etmeye çalışarak yüksek sesle soruyorum. Çoğu taksi arabadır, özellikle de bu kadar küçük bir kasabada.

Satıcı bana "Kimsenin bunun için kamyonu olacağını sanmıyorum" diye bilgi vermeye çalışıyor. Beni tanımıyor olabilir ama bir şeyi kafama koydum mu, sonucun lehime olması için elimden geleni yaparım. Özellikle de mükemmel Noel ağacı için.

"İşte bu. Buna ihtiyacım var." Sesim çok küçük çıkıyor, neredeyse bir yalvarış gibi ve Arson bunu kabul etmiyor. Gözlerini deviriyor ve nefesinin altında homurdanıyor.

Ama onun Noel ruhunu bulmanın tüm amacı da bu zaten, onu sadece benim gözlerimle bile olsa buna tanık olmaya zorlamak.

"Bu ağacı eve geri taşıyacaksın," diyorum, çizmelerimi yere koyarken onu işaret ediyorum. Arson iki kaşını kaldırmış ve kollarını kavuşturmuş bir halde bana dönüyor. "Bir anlaşmamız var." İyi bir önlem olsun diye ekliyorum ama doğru.

Canavarların bildiği en yüksek sesle iç çekerken başının geriye düşmesine izin veriyor. "Peki. Onu alacağız."

Yaşlı adam hem şok olmuş hem de endişelenmiş görünüyor. "Karınızı çok-" "Dur, dur. Sadece meslektaşlar," diye düzeltiyorum. Arson sırtıyor ve içimden bir ses onun bir şeyler yapmayı planladığını düşünüyor.

yaramaz bir şey.

"O sadece biraz utangaç. Değil mi Neşeli?" Arson tek parmağıyla çeneme dokunuyor ve tanrıçaya yemin ederim ki gözlerimiz birleşip parmağı öylece kalırken eriyorum. "Ağacı alacağız," diyor ve sesi vücudumdaki tüm karıncalanmaları gönderiyor.

Ne anlama geldiklerinden emin değilim ama hoşuma gidiyor. Hem de çok.

Onuncu Bölüm

Wonderful Christmastime - Paul McCartney

PERSON

Bu işkenceyi neden kabul ettim?

Bu kocaman ağacı sırtımda taşıırken bacaklarım çalışıyor. Daha gizli olsaydık, onunla uçabilirdim, ama bu haliyle, cehennem gibi dikenli ve yaşlı adamı yatıştırmak için ağırlığı abartmak zorunda kaldım.

Gülünç görüldüğüme eminim. Kambur duruyorum, kocaman bir ağaç taşıyorum, yanımda küçük kıkırdayan bir kadın var, o kadar mutlu ki nasıl kaşlarını çatabildiğinden emin değilim.

"Draegyn'lerin güçlü olduğunu sanırdım," diye alay ediyor ve ben de onun alayını onaylamadığımı homurdanıyorum. Elbette, sevgili ağacınızı taşıyan canavarla dalga geçin...

"Biliyorsun, kelimenin tam anlamıyla ateş püskürebiliyorum, Neşeli. Daha tatlı olmak isteyebilirsin," diye karşılık veriyorum ve yüzü biraz titriyor.

"Yapamazsın."

"Yapardım," diye homurdanıyorum, küçük bir duman püskürterek. Gözleri açılıyor ve güzel pembe dudaklarını kemiriyor.

"Noel ruhu bunun neresinde?"

Bakışları daralıyor, bana tuzlu olduğumu söylüyor. Haksız değil ama onun mücadelecisi yanını görmek hoşuma gidiyor. Belki de geyik gözlerinin ardında basit bir masumiyetten fazlası vardır.

İlk köşeyi döndüğümüzde, pusuda bekleyen insanlardan uzakta, daha uzun duruyorum. Kahretsin, bu duruşumda büyük bir fark yaratıyor. Gülümsüyor ve göz ucuyla onun küçük bir sıçrayış yaptığını gördüğüme yemin edebilirim.

Sanırım eğlencesinin bir parçası da bana işkence etmek. Sadece benim bunu kat kat fazlasıyla geri vermeye hazır olduğumun farkında değil.

Geri döndüğümüzde, planım harekete geçmişti. Yüzeyin altında zorlukla tutulan alevler gibi içimde yanıyor. Orada geliyor, iltihaplı bir ağrı ve yarısı benim eğlencem için olsa da, onun altımda parçalandığını görmek görmezden gelinemeyecek kadar cazip geliyor.

Ağacı yere koyup, standını almasını bekliyorum. Ağacı yere yerleştiriyor, etrafına pembe ve gümüş bir etek koyuyor. Ağacı kaldırıp çukura indirerek, o iğneleri çevirirken sabit durduğundan emin oluyorum.

"Ben onları daha derinden delerken tut," diye talimat veriyorum ve kahretsin, imalar kendi kendini yazabilir. Söyleneni yapıyor ve ben de vidaları tahtayı çatlatana kadar çeviriyorum.

Bu işlem tamamlandığında, neredeyse avizeye degecek kadar uzun duruyor. Bu oda oldukça yüksek, muhtemelen üç metre civarında ama avize üç metreye yakın asılı duruyor. Ağaç ise yedi metrenin üzerinde. En tepeye bir yıldız koyamayabiliriz.

Gerçeklik yüzüme çarpıyor ve bir ağaç kurmayalı yıllar olduğunu fark ediyorum. Göğsümde bir sıcaklık hissediyorum ve bunun kısa süreli bir iyimserlik titreşimi olduğunu biliyorum.

"Tüm pembe, gümüş ve altın süsler bende!" Neşeli neredeyse bağırıyor, mutluluğu hiç azalmıyor. Onu bu ağaçla mutlak bir huzur içinde görmek çok güzel.

Bir çanta alıyor ve eğilirken ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Umutsuz ve sapığım, kahretsin.

O gelmeden önce kendimi zihinsel olarak azarlıyorum. Barbie görünümlü pembe süsleri çıkarırken gözleri neredeyse heyecandan parlıyor. Simlerle ve küçük elmaslarla kaplıydılar. Onun kişiliğine çok uygun ama aynı zamanda çok sevimli çünkü istediği şey buydu.

"Onları seviyor musun?" Gözleri yarı kapalı ve neredeyse utangaç. Sanki onları atacağımdan endişelenmiş gibi.

Bir tanesini elimde döndürerek simlerin tenime yapışmasına bakıyorum. "Hiçbir çatlaktan çıkmayacak parlak şeyler dışında, bence çok tatlılar."

Bu onutatmin etmişe benziyor, çünkü sevimli gamzelerini öne çıkaracak kadar büyük gülümsüyor. "Biraz daha naneli kahve ister misin?" diye soruyor, zaten çok fazla tüketmiş gibi hoplayıp zıplayarak.

"Deneme şansım olmadı," diye itiraf ediyorum. Fırsat bulamadığımdan değil, nane tadının beni rahatsız etmesinden.

Aletiniz kelimenin tam anlamıyla şeker kamışı çizgili olduğunda ve bir kişinin içinde kıvrılıp zevk noktasına çarptığında... nane aromaları farklı bir şey ifade eder.

Benim için bu bir sapkınlık. Şeker kamışı gibi olan her şeyin tadı bana benziyor. Bu şey beni tahrik ediyor.

"Oh, sana daha fazlasını yapacağım!" Reddetmemi beklemeden, neredeyse dans ederek mutfığa girdi.

Sanki daha şenlikli olamazmış gibi, hoparlörünü açıyor ve Noel müziği yayılıyor. Paul McCartney'nin

"Wonderful Christmastime" şarkısı kulaklarıma çarpıyor ve gülümsüyorum. Bu öyle bir nostalji ki Yılın bu zamanında bir tane kovalıyor ve hemen omuzlarımı rahatlatıyor. Kanepede oturup onun dönmesini bekliyorum. Süsleri onsuz asmak bana çok garip geliyor.

Ve nedense bu anları onunla birlikte yaşamak, ondan bana neşe sızmasını izlemek istiyorum.

Birkaç dakika sonra elinde iki kupayla içeri girdi. Birinin sapında şeker kamışı, diğerinde ağaç vardı.

Ağaca uzanıyorum, bu sırada aletimin ortaya çıkmasına gerek yok. Onunla tanışalı daha bir gün bile olmamıştı ve benim olmayan bir şey için şimdiden kendimi fazla kaptırmıştım.

"Buyurun," diyor kocaman bir sırıtışla. "Nane şekerlerini eklediğimden emin oldum.

Çok lezzetliler."

Kendisiyle çok gurur duyuyor gibi görünüyor ve bunun bana ne yaptığını bilseydi, muhtemelen bunu yeniden düşünürdü. Kahretsin, bir yudum almamak için yollar düşünmeye çalışıyorum. Kimsenin vahşi bir draegyn'in kızışmasına ihtiyacı yok.

Bu tada bu kadar bağımlı olmak beni hasta ediyor. Benimkini bırakmaya çalışıyorum ama onun bakışları görüş alanıma giriyor.

"Denemeyecek misin?" diye dürterek kendi içkisinden bir yudum aldı. Bir inilti çıkarıyor ve lanet olsun, bunu yapamam.

Olgun bir yetişkin olmam gerekiyor. Saygılı.

Bir kez daha yere koymaya çalışıyorum ve kaşları çatılıyor. "Nane sevmiyorsun, değil mi?"

Yanlış bir şey yaptığını düşündüğü için yüzü düşüyor, ben de yüzümü kurtarıyorum ve bir yudum alıyorum. Ve lanet olsun, çok güzel. Tatlı ve sıcak. Kahve mükemmel bir karışım, biraz sert ama çok yumuşak.

"Lezzetli," diye mırıldanıyorum, sikimin şişme şeklini kontrol etmeye çalışıyorum. Ne zaman nane şekeri içsem cinsel bir durumla karşılaşıyorum. Bundan nasıl kaçınacağımdan emin değilim.

"Beğendin mi?" Yüzü aydınlanıyor ve yemin ederim ki onun da benim kadar bu tada bağımlı olması taşaklarımı ağrıtıyor.

"Var," diye onaylıyorum, bir içki daha alıyorum. Tuhaflıkların canı cehenneme. Bunu atlatabilirim.

Küçük bir mutluluk sesi çıkarıyor ve ben bunu daha sonrası için saklıyorum. "Nane en sevdiğimdir," diye onaylıyor, kahvesinin üstündeki köpüğü yalayarak. "Her zaman yiyebilirim."

Ah, kahretsin. İşte benim lanet kontrolüm gidiyor.

"Neden en sevdiğin?" Kendime daha fazla işkence ederek soruyorum. Bir yudum alıyor, dudağına küçük bir kırmızı serpinti ediyor.

"Beni her zaman içine çekmiştir. Bu yüzden her türlü şekerlemeyi seviyorum." Dudağındaki serpintiyi hâlâ yalamadı ve ben de canımın çekmesine engel olamıyorum.

Artık değil.

Tırnaklarına bakarken değil, çizgili olanlara.

Kendimi tutamayarak ileri uzandım. Başparmağımla dudağına vuruyorum ve bu onu ürkütüyor.

Zıplıyor ve bir gıcırta çıkarıyor.

"Ne yapıyorsun?"

Daha önce olduğu gibi, kekeleyerek beni sorguluyor.

"Seni öpeceğimden mi korkuyorsun, Joyful?" Çok isterdim. Dilindeki naneyi tatmak ve tadının parfümü kadar tatlı olup olmadığını öğrenmek isterdim. Belki daha tatlıdır, bağımlılık yapar, tam da hayal ettiğim gibi.

Başını sallıyor ama artık çok geç. Eğiliyorum. "Olmalısın," diye törpülüyorum, ne kadar bağımlı hale geldiğine dair kıcımlı tekmeliyorum.

Gerçekten uzun zaman olmadı.

Bana doğru bastırıyor, zar zor koruduğum mesafeyi kapatıyor ve nane tadı duyularımı istila ederken kelimenin tam anlamıyla hırslıyorum.

O kadar etli ki canım çekiyor. Dilimin geçici baskıları ağzının dikişine sürtünüyor ve bana erişim izni vererek daha yakına itiyor.

Sikim sert bir direk gibi hissediyor ve çoktan pes ettiğim için nefret ediyorum. Yine de ona öğretiyorum. Bu konuda anlaşmıştık, değil mi?

Dilim hafif vuruşlarla onu tahrik ederken inliyor. Vücudu biraz titriyor ve onu yakın tutmak için belini kavriyorum. Ben bunu yaparken elindeki bardağı unutmuş olmalı, çünkü her tarafıma dökülüyor.

Sıcak değil -en azından benim için değil- ama beni geri çekecek kadar ürkütüyor. Öpücükle şişmiş dudakları kesinlikle harap görünüyor ve tenini koyulaştıran kızarıklık beni ayağa kaldırıyor.

Siktir olup gitmem lazım. Plan bu değil.

"Banyo mu?" Boğazımdaki tüm gerginliği temizleyerek soruyorum. Gözleri yırtık kot pantolonuma takılıyor ve ben üstümü bile örtmüyorum. Bunun bir nedeni utanıyormuşum gibi davranmanın daha utanç verici olması, diğeri ise gururum ve açgözlülüğüm. Ne kadar büyük olduğunu görmesini istiyorum ve umarım bunu deneyimlemek ister.

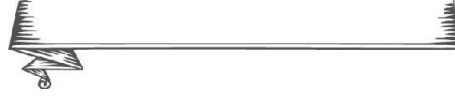
Hayır, seni aptal. Hayır. Hayır.

"Koridorun sonunda ve solda," diye yönlendiriyor, ama gözleri en son olduğu yerden ayrılmadı. Kıkırdıyorum ve bu onun huşuunu bozuyor gibi görünüyor, ama ağzı açılıyor ve sevimli küçük eliyle saklamak için acele ediyor.

Yeni bir sapkınlık ekleneceğini fark ettim. Bir boyut kompleksi. Çünkü o ufacık, ben kocamanım, birlikte harika görünürdük.

On Birinci Bölüm

Son Noel - Loveless, Downer Inc., Kellin Quinn

X^ó

Az önce ne oldu?

Dudaklarımı fırçalıyorum, parmak uçlarımda karıncalanıyorlar. Şişmiş hissi anormal. Tüm öpücükler sonsuza dek sürecekmış gibi bu kadar şiddetli ve somut mudur?

Ağızlarımız buluştuğunda nane ve tatlı kahve tadındaydı ve tat tomurcuklarımı saracak daha iyi bir lezzet düşünemiyorum.

O dil şeyini nasıl yaptığını bana öğretmesini istemeli miydim? İçim eriyormuş gibi hissederken aynı zamanda beni okşama şeklinden nasıl bu kadar rahatsız olduğumu?

Derslerin bu kadar eğlenceli ya da benim için bu kadar faydalı olacağını tahmin etmemiştim. Derslerine şaşırdığımdan emin olma şekli ile çok yetenekli bir öğretmen. Sanki çok önceden planlanmış olsaydı olacağım gergin enkazı değil, ham bir tepki istiyor.

Ayağa kalkıp mutfığa gittim ve bir çamaşır bezi aldım. Kahvenin çoğu Arson'ın üzerine döküldü, kanepeme değil. Yine de her ihtimale karşı, daha sonra kokmuş süt içmemeyi tercih ederim.

Akan suyun altında bezi ısıtırken, akşamki ağaç törenine kadar bize ne yaptırabileceğimi düşünüyorum. Ne yazık ki aklım güvenli seçeneklere gitmiyor.

Bana daha iyi öpüşmeyi öğretecek miydi? Eminim ağızlarımız birbirine değdiğinde acemiliğimi hissetmiştir ve ben ne yapacağımı bilemiyordum.

Islattıktan sonra oturma odasına dönüp en küçük damlanın isabet ettiği kanepeyi temizliyorum. Şimdi ıslak ama belki çok fark edilmez.

"Sanırım pantolonumun işi bitti," diyor Arson'ın sesi kulaklarıma çarpıyor. Çok yumuşak. Başımı ona doğru çevirdiğimde yüzünde soğukkanlı bir ifade belirliyor.

"Onları yıkayabilirim," diye teklif ettim. "Ne yazık ki erkek giysisi konusunda oldukça yetersizim."

Yanlış değil. Ben de burada kalmayı pek beklemiyordum. Ana yatak odasında zaten dolu olan şifonyer olmasaydı, mahvolurdum.

Pantolonunun düğmelerini açıyor ve ben de elimi yüzüme doğru sallıyorum. "Dur bakalım." Ondan bir kıkırdama kaçıyor ve ben arkamı dönmeye çalışırken kulaklarımı karıştırıyor.

"Daha önce hiç çıplak bir adam görmedin mi?"

Başımı sallıyorum. "Tam olarak bir erkek değilsin," diye homurdanıyorum, parmaklarımdan bakıp onu görmeyi ne kadar çok istediğimi düşünüyorum.

"O, ben değilim. Canavarların pornoda bir karşılığı yok mu?" Sesi hafif ve merak dolu, ama utanç tenimi yalıyor.

Var.

Canavar bir porno endüstrisi var. Kendim şahit olduğum bir şey değil ama kız kardeşlerim bunun çok ateşli olduğundan bahsediyor. Biraz kıskanıyorum. Kendim hiç tecrübe edemedim.

Erosar aşkı bulamazken, kardeşlerimin hepsi cinsel olarak aktiftir. Bu bilgiyi öğrenmek beni hayatım boyunca korkuttu.

Nasıl oluyor da seks ve zevkten bihaber olan tek kişi ben oluyorum?

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Ona doğru geri çekilmediğimde omzuma dokunuyor. "Giyindim.

Neyse ki yedek pantolonum var."

"Ben buna şans demezdim," diye mırıldanıyorum nefesimin altında. Bana seslenmek yerine şakacı bir sırıtışla karşılık veriyor. "İçeride bir şey taşıdığını görmedim?"

"Ah, ama bayılmışsın. Paket çantamı getirdim."

Sonunda iki parmağımın arasından bakıyorum ve onu bir tişört ve kot pantolonla görüyorum. Tıpkı son kıyafeti gibi.

"En azından birimiz hazırlık yapıyor. Ben bu konuda iyi değilim. Ben daha çok spontane gelişen bir tipim." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve onun bu çok yavaş incelemesi karşısında tenim kızarıyor.

"Bence kaotik enerji senin kişiliğine mükemmel bir şekilde uyuyor," diye savunuyor. Ona bir saniye fazla baktığımı fark ediyor. "Aklında bir şey mi var, Neşeli?"

"Kötü müydüm?"

Bir kaşını kaldırıyor, kaşlarının arasında bir şaşkınlık var. "Ne demek istiyorsun?"

Onun için hecelememi isteyecek ve bu noktada utancımдан ölebilirim. "Öpüşmek. Ben... kötü müydüm?"

Yüzümü bir kez daha ellerimin arkasına saklıyorum ve onun yüz ifadesine tanık olmamak için yerin yarılıp beni yutmasını istiyorum. Bu yüzden gitti. O kadar iğrenmişti ki bu ittifakı yeniden düşünmesi gerekiyordu.

Kardeşlerim gibi o da muhtemelen sinirlenecek ve deneyimsizliğimden dolayı benimle alay etmek isteyecektir. Onların yaptığı bu. Hiç kimseyi öpmemiş olmama gülerler.

Elbette, yakın zamana kadar bunu yapabileceğimizi bilmiyordum.

Kuralların onlar için sadece öneri olması benim suçum değil. Ben her zaman iyi bir kız oldum. İşimi hızlı ve erken bitirir, yanlış bir adım atmadığımdan ya da tembellik etmediğimden emin olurum.

Ama asıl pervasız olanlar onlardır. Doğrusal hiçbir şey yapmazlar ve onları en mutlu eden şeyi yaparlar. Bunu çok kıskanıyorum. Kendi istek ve arzularını bizim görevlerimizden ayırabiliyorlar.

Elleri benimkilere dokunduğunda sıcaklık vücuduma yayılıyor. Vücudumun onunkine verdiği tepki bunaltıcı. Ona bu kadar yakın olmak beni yapışkan bir su birikintisi gibi hissettiriyor. Bu normal mi? Sebepsiz yere bu kadar uzun zamandır dokunmayı kaçırıyor muyum? Eğer tüm dokunuşlar böyle hissettiriyorsa, kendimden uzak durmuşum demektir ve bu hiç adil değil.

Kundakçılık, kendime sadece hayalini kurma izni verdiğim yeni bir his. Bundan sonra, nihayet gittiğinde, dokunuşun geleceğimde sürekli olduğundan emin olacağımı biliyorum.

Ellerimi yüzümden sıyrıyor ve ardından tenimi ısıtıyor. Gözleri yeşil, çok derin ve yılan gibi, ama kendimi büyülenmiş buluyorum ve en ufak bir korku duymuyorum. Sonra dudakları var, o iki metal çember ve keskin köpek dişleriyle beni aptala çeviriyorlar.

"Kötü olmaktan çok uzaktın Neşeli," diye itiraf ediyor, sözlerinin içinde daha derin bir şey var. Elbette, muhtemelen pek çok insanı öpüyordur. Sırf ben bu maskaralığa devam edeyim diye yalan söylemez, değil mi?

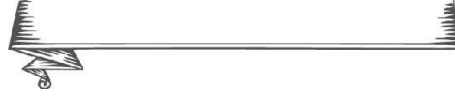
"Ama bu benim ilk öpücüğümdü," diye fısıldıyorum komplocu bir tavırla. Beceriksizliğimi en ufak bir şekilde bile görmezden gelmediğine inanmak benim için çok zor.

"Evet, sen de benim liderlik etmeme izin verdin. Beni takip ettin, aramızdaki hareketi ve kimyayı dinledin" diye açıklıyor.

"Anlamıyorum." Başını kısa bir süre sallıyor, yüzü tek bir tanesini bile tanımlayamadığım birçok duyguyla dolu. "Bana nasıl doğru yapılacağını gösterir misin?"

On İkinci Bölüm

Underneath The Tree - Kelly Clarkson

erson

"Bana nasıl doğru yapılacağını gösterir misin?"

Ne yaptığının, sözlerinin ve sorularının beni ne hale getirdiğinin farkında değil mi? Onun isteği üzerine ağzım kurudu. Bu öğretmenlik saçmalığı bitmeli. Çoktan.

Daha bir gün bile olmadı ve şimdiden ereksiyonla ve ona ne yapacağımı gerçekten gösterme ihtiyacıyla savaştım. Onu eğmek istiyorum - klitorisinin tam olarak ne olduğunu ve dilimin mükemmel bir şekilde vurduğunda ne kadar iyi hissettirdiğini göstermek istiyorum.

Derslerim için yalvaranları yutarken, ağzımın kalçaları arasındaki sürekli savaşımdan eriyip gitmesi hoşuna giderdi.

"Evet," diye hemen cevap veriyorum, bundan vazgeçtiğimizde ve o aşkı bulduğunda boku yiyeceğimi biliyorum. Hiçbir zaman güçlü bir adam olmadım ve bu sadece bu duyguyu daha da kanıtlıyor. Onun için kolayca boyun eğmemi sağlıyor. Yirmi dört saat geçti ve ben dalmaya hazırım.

Yavaşça göz kırptıyor ve o farlardaki geyik ifadesinin bana ne yaptığını bilmesine imkan yok.

Ellerim çenesine doğru kayıyor, gözlerimiz kullanılmamış bir gerilim balonunda kilitli kalırken şefkatle yüzünü kavıyor.

Boynunu yana yatırarak eğiliyor, her harfinde bana bıraktığı o nefis kokuyu içime çekiyorum. "Saf şeker gibi kokuyorsun." Gerçekten de öyle. Tatlı, kadınsı ve yutmak istediğim bir şey.

Dokunuşumun altında titriyor, nefesimin sıcaklığı şüphesiz bir tür sıcaklık oyunu veriyor.

"Kundakçılık," diye fısıldıyor. Bir söz mü yoksa bir yalvarış mı, hangisi, emin değilim. Her iki durumda da, beni neredeyse

Onun için katlanmak. Boğazını sıkamak, emmek ve iz bırakmak istiyorum. Onu ısırarak ve benim yapmak istiyorum.

Bunun için burada değilim, bu yüzden beynime biraz akıl sağlığı solumak için biraz geri çekiliyorum. "Dudaklarına yapıştığında beni kızdır," diye talimat veriyorum, nefis ağzına bastırarak. O da

Temas sırasında inliyor, dizleri bükülüyor. Kolumu beline dolayarak göğsünü kendime doğru çektim.

Geçici olarak dili alt dudağımda geziniyor ve piercinglerimde duruyor. Şakacı bir şekilde onları izlerken sikim zonkluyor, kısa süre sonra dişleriyle çekiştiriyor.

Hemen ardından dudağımı ısırırken çıkardığı hırıltı vahşi ve çaresiz. Burnumdan bir nefes çekiyorum, sadece yaydığı o etli kokuyla karşılaşıyorum. Siktir, siktir, siktir. O bir rüya. Öyle olmak zorunda.

Bu gerçek olamaz.

Dili dudaklarıma bastırıyor ve girişine izin veriyorum. Kendine güvenini kazanması ve kontrolü ele alması hiç zaman almıyor.

Çok masum, deneyimsiz ama tatlı bir şekilde. Keşfi nazik ama doğrudan. Dili köpek dişlerime ulaştığında, her birini yalıyor.

Göğsümün derinliklerinde homurdanıyorum, ona bastırmak ve kan çekmek istiyorum. Yine de kendimi tutuyorum, burnumdan nefes alıp veriyorum, bu kadın için erimiş lav değilmişim gibi davranıyorum.

Dilimin üzerinde dans ediyor, aniden geri çekilmeden önce çıkıntılara vuruyor. Parlak gözleri genişliyor, sevimli ve endişeli. Otomatik olarak, ağzım eğlenceyle eğiliyor.

"Zevk için," diye törpülüyorum, şu anda draegyn sesimin en derinini hissediyorum. Bu aptal öğretme şeyini fırlatıp atmama ve onu kaçırmama, kurdeleyle bağlamama ve yavaşça sikmeme saniyeler kaldı.

Alt dudağını ısıyor ve inliyor. Gözlerini yukarı kaldırıp kirpiklerinin arasından bakışı o kadar itaatkâr ki. Ne kadar etkilendiğimden ve bunun basit bir seks ihtiyacıyla değil de onunla ne kadar ilgili olduğundan nefret ediyorum. Çok az anlam ifade eden bir şekilde ilgimi çekiyor.

"Bu... iyi miydi?"

"Benim Neşeli'min övgüye ihtiyacı var mı?" Eğilip dudağını ısırarak ona takılıyorum. Çok şirin bir ses çıkarıyor ve dudaklarında küçük bir gülümseme oluşuyor. Basit bir baş sallama hareketiyle onun hakkında öğrenmem gereken çok şey olduğunu anlıyorum. "Mükemmeldi, Joyful. Çok ateşliydi."

Yüzü kızarıyor ve başparmağımı yanağına sürme dürtüsüne karşı koyamıyorum. Yakında, şimdi onu utandıran kelimeleri kullanmasını sağlayacağım.

İstediği şey konusunda açıklayıcı olacak ve yemin ederim o yalvarırken ben de onun önünde diz çökeceğim.

"Ağaç törenine ya da adı her neyse ona gitmemiz gerekmiyor mu?" Gerilimi düşürmek için dua ederek soruyorum. Kısasa kısas. Bana tatil ruhu getirmesi gerekiyordu ve karşılığında ben de onun aşkını bulacaktım.

Bunu halletmeliyim.

"Oh, evet! Biraz daha zamanımız var. Eğer istersen..." Duraklıyor, yüzünü saklıyor. "Bana daha fazla ders vermek istersen?"

Çok umutlu ve ateşli, sanki o da aramızdaki ateşi anlamıyor ama buna karşı koyamıyor da.

Taşaklarım serbest kalmak, onu doldurmak için ağrıyor. Kesinlikle kendimi mazur görmeliyim, bir ya da iki tanesini dışarı atmalıyım, böylece artık bir sorumluluk değilim.

"Otur," diye emrediyorum ve ikinci kez söylememe gerek kalmıyor. Ağacının yanında yere çöküyor. Şimdi süslenmiş, onun mükemmel bir tasviri gibi görünüyor.

"Aferin kızıma," diye övüyorum, çenesini bana doğru kaldırarak. Titriyor ve dokunuşumun altında eriyor gibi görünüyor. Bacaklarımı katlayarak yere doğru alçalıyorum. Gözleri beni bırakmıyor ama her hareketimi takip ediyor.

Kucağıma vurarak onu takip etmesini işaret ediyorum. "Noel Baba'nın kucağına otur ve ona Noel için ne istediğini söyle."

Bakışları ateşle parlıyor ve bana doğru kayarken yanağının içini ısıyor. Kucağıma oturduğunda kaskatı kesiliyor. Korkudan mı yoksa utançtan mı, emin değilim.

Elimi sırtının alt kısmına koyuyorum ve baskıdan neredeyse sığıyor. "Rahatla." Vücudu hafifçe kamburlaşıyor ve benimle bütünleşiyor.

"Çok iyi bir dinleyicisin, değil mi?"

Bana umutla bakıyor ve hafifçe başını sallıyor. Başparmağımı çenesine bastırıyorum, burada ikimizin de sınırlarını zorlamaya devam etme dürtüsüyle savaşıyorum.

Rehberlik. Pratik. İstediği iki şey bunlar. Elimdeki durumdan faydalanmamı değil.

Erkekler onları istediğinizde bayılırlar ve bana bunu nasıl gösterdiğinin farkında olsun ya da olmasın, bu bağımlılık yapar.

"Noel için ne istiyorsun? Açık ol, Joyful."

Kucağımda biraz kıpırdanıyor, farkında olmadan bu basit hareketle sertleşmeme neden oluyor. Yüce Tanrım.

"Aşk istiyorum Noel Baba," diye sanki bir alışveriş listesiymiş gibi söylüyor ve ben hemen onaylamayarak başımı sallıyorum.

Sanki nerede yanlış yaptığını anlamıyormuş gibi dudağını dışarı çıkarıyor. Çenesini eğiyorum, boğazındaki nabız gibi atan damarı ortaya çıkarıyorum. Bir şekilde, bu beni sabitliyor.

"Tek istediğin bu mu?" Ona doğru eğilerek törpüledim. "Basit bir aşk kavramı mı?"

Titriyor ve dudaklarından kaçmamış gibi yaptığı küçük bir ses çıkarıyor. Geri çekiliyorum, gergin dudak ısırışına bakıyorum, dikkatini dağıtmak istiyorum.

"Dahası da var," diye kabul ediyor Neşeli. Yüzünü kapatmak için vakit kaybetmiyor ama ellerini tutup başının üstünde tutuyorum. Surat asma ve küstahlık tam gaz devam ediyor, kaşları mini bir çatıklıkla içe doğru çekiliyor.

Çok sevimli.

"Daha fazlası varsa, açıklayın."

Hemen başını sallıyor, gözleri açılıyor. Ne istediğimi biliyor. Hangi kelimeleri aradığımı. Onları bana verene kadar, bu bunaltıcı kucaklaşmada kilitli kalacağız.

Seçimlerini düşünürken gözleri büyüyor gibi görünüyor ve ben de iç savaşının tadını çıkararak onu izliyorum. "Sevilmek istiyorum," diye başlıyor ve onu azarlamak için kaşımı kaldırdığımda devam ediyor, "ama

Başkalarına sunduğum kolay türden değil. Anlık bir şey değil. Ayak parmaklarıma kadar hissettiğim tutkulu bir şey istiyorum. O beni tatmin ederken gözlerimin geri döndüğü ve tüm bedenimin özlemle alev aldığı bir şey."

Hem açık kelimelerden kaçınması hem de bana tam olarak duymak istediğim şeyi söylemesi kaşlarımı kaldırıyor. "Yani Joyful ruhu titreten orgazmlar mı istiyor? Tamam."

"Vücudumun her santimini bilmesini istiyorum, böylece ihtiyaç duyduğumda, sadece ifadelerimi görerek bana tam olarak ne istediğimi söyleyebilir."

"Zihin okuyucu mu? Tamam."

Bunun üzerine göğsüme vuruyor ve en şımarık yan bakışını atıyor. "Sence onu benim için bulabilir misin? Sadece bir gün olduğunu biliyorum ama sanırım çabuk öğrenirim."

Göğüs kafesime çarpan bir sarsıntı damarlarımı kırmızıya boyuyor. Kıskaçlık. İşte bu. Draegynler yaşam için hak iddia eder. Bunu ben bile biliyorum. Ama benim draegyn'im onu sahiplenemez. O bizim değil.

"Sanırım ikimiz için de son tarih biraz kısa ama evet. Sonsuza dek mutlu olacağınız günü bulacağız."

Bu sözleri söylerken, buna şahit olmak için burada olamayacağımı biliyorum. Sihrimin iyi çalıştığını biliyorum.

Bu bir bilim değil, ailemiz yeteneklerini ve sebepsiz yere bir şeyler yapma yeteneğini koruyor. Bu yüzden, eminim ki bunu takip edebileceğim.

Sadece gelişmeleri izlemek konusunda isteksizim.

Ayağa kalkıp onu yanımda getirdim. "Sen kesinlikle yetenekli bir öğrencisin, sanırım bana öğretmenin zamanı geldi. Yolumu neden kaybettiğimi anlamama yardım et."

Yüzü heyecanla aydınlanıyor ve enerjisini atabilmesi için onu yere bırakıyorum. Çok neşeli, zıplayıp duruyor. Eğer onun duygularını şişeleylebilseydim ve onun yaşadığı gibi yaşayabilseydim, içimde ruh eksikliği olmazdı.

Belki de anahtar odur.

Ya da belki, sadece belki, kırmızılı adam olmamam gerekiyordur.

On Üçüncü Bölüm

Biz Üç Kralız - Anthem Lights

Xó

Kasaba meydanına yürüdüğümüz zaman, vücudumun

sakinleşti. Sakinleşmedi. Aksine, zaman geçtikçe daha da sıcaklaşıyor. Bunun neden kaynaklandığından emin değilim, ama öpüşmeyi bilen draegyn ile ilgili olduğuna dair bir sezgim var.

Kol kola girip bana devasa ağaca kadar eşlik etti. Çok büyük ve iri. Tüm kasaba ağacın altını süslemeye yardım ediyor. Geri kalan her şeyi, devasa vinçlerle yapmaları için insanlara para ödüyorlar.

"Bu şey insanlık dışı," diyor Arson, şaşkın bir of çekerek. Ağacımı aldığımızda bunu fark etmemesi neredeyse komikti.

"Zaten insani bir şey değil. Ağaçlar odunsu bitkilerdir." Darchon'da hafızaları var ve iletişim kurabiliyorlar. Bir parçam insan alemindeki ağaçların da aynı şeyi yaptığını inanıyor.

Elinde süs kutularıyla duran belediye başkanına doğru yürüyoruz. Çok fazla var ve hepsi de devasa. Benim en büyük süsümün en az iki katı büyüklüğünde.

"Buyurun," diyor belediye başkanı bana bir tane uzatarak. Yeşil ve hayal kırıklığı bana biraz dokunuyor. Pembenin neden benim için bir takıntı olduğundan emin değilim ama öyle.

Arson'a uzattığı bir sonraki pembe ve ben değiştirmesini isteyemeden onları değiştiriyor. "Pembe kesinlikle senin rengin, Neşeli."

Aklım daha öncesine, beni kucığına oturmaya ve isteklerimi itiraf etmeye zorladığı zamana gidiyor. Sanırım benimkilerin onun beklediği gibi kaba saba değil, 13 yaş üstü olacağını biliyordu.

Her iki durumda da, ona beni okuyan birini istediğimi nasıl söylediğimi düşünmek aklıma geliyor. Pembeyi sevdiğimi biliyor ama daha yeni tanıştık. Bu bana, aşkımı bulduğumuzda onun da Arson gibi bileceği umudunu veriyor.

"Herkes, herkes!" diye anons ediyor belediye başkanı, sesi hoparlörden gürleyerek. Herkes toplanmış, el ele tutuşmuş ya da birbirine sokulmuş. Bazıları birbirlerine çok iyi bildiğim o sevgi dolu ifadeyle bakıyor, bazılarının yüzünde saf bir heyecan var ama mutluluk tüm alanı sarmış durumda.

"Mistletoe Grove'da her yıl gerçekleşen fırsatlar için çok minnettarım ama özellikle bu yıl çok nazikti. Noel Baba yakında kasabaya gelecek ve umarım hepiniz iyi listesindesinizdir!"

Arson'a bakmak için dönüyorum ve o bana çoktan espriyle bakmaya başlamış. Eminim Noel Baba çoktan geldiği içindir ama ona ıslıl ıslıl bakıyorum.

"Her birinizin bir süsü var ve umuyorum ki hepimiz ağacın etrafını sarabilir ve aynı anda takabiliriz. İşimiz bittikten sonra biraz ilahi söyleyip kakao içebiliriz."

Baş sallamalar ve sevinç sıçramaları oluyor ve bu anda çok sıcak ve rahatlatıcı bir şey var. Arson'a tekrar baktığımda, yeşil gözlerinde dün gece ilk tanıştığımızda olmayan bir ışıltı var.

Şimdiden buranın havasını hissettiğini söyleyebilirim. Burası büyümlü bir yer. Çok fazla düşünmeden parmaklarımı şıklatıyorum ve bir tutam karı yanımızda getiriyorum. Hava sürecini bir kez başlattım mı, durmuyor. Sadece istediğim şekilde gelmesi için dürtebiliyorum.

Umarım Tabiat Ana bunu anlar.

Birkaç dakika sonra kar yağmaya başlar, taneler büyük ve kristal gibidir. İnsanlar ellerini yukarı kaldırdıklarında yuh alıyor ve tezahürat yapıyorlar.

"Beşe kadar saydığımızda süslerimizi asalım!"

"Bir, iki..." diye sayıyor başkan ve bire gelmeden elim dalın üzerinde duruyor. Arson yüzümü tutuyor ve beni anlamsızca öpüyor. Alkışlar ve bağırışlar var ama buna neyin sebep olduğundan emin değilim ama tüm sistemim şoka girmiş durumda.

Sıcaklık beni ateşliyor ve dilimi dudaklarına bastırma fırsatını değerlendiriyorum. Beni ısırtıyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

Geri çekilirken sırtıyor ve elim hâlâ dalın üzerinde duruyor. Dikkatimin dağıldığını kimsenin fark etmemesini umarak süsümü yerleştirmek için acele ediyorum.

Buradaki tüm insanlar ışıklara o kadar odaklanmış görünüyor ki, yukarı doğru baktığımda, gecenin içinde yanan tüm renkleri ve süsleri gördüğümde, duygularım boğazımı tıkıyor.

Bu hiç eskimiyor.

Bu güzel kasabaya ister uğrayayım ister daha uzun süre kalayım, ağaç ışıklandırma töreni her zaman en önemli olaylarımdan biridir.

"Çok güzel," diye mırıldandım.

Kalabalık "O Christmas Tree" şarkısını söylemeden önce Arson "Gerçekten öyle," diye onaylıyor. Arson elimi tutup beni insanların arasında dolaştırırken ben de onlarla birlikte mırıldanıyorum. Kar şimdi daha hızlı yağıyor, hala gökyüzünü beyaza boyayan iri taneler.

Tüm vücudum, içkiyi fazla kaçırdığımda hissettiğim gibi hissediyor ve bu çok hoş bir duygu.

"Beni nereye götürüyorsun?" Durmuyor ya da cevap vermiyor, sadece beni kalabalıktan uzaklaştırıyor. Gözleri, ortaya çıkmasını umduğum bir şeyle doluyor.

Hafif de olsa aradığı şey bu. Belki henüz orada olduğunu bile bilmiyor, ama aradığı Noel neşesi o yeşil gözlerinde.

Köprüyü geçip Şeker Kamışı Yolu'na doğru gidiyoruz. Evet, tıpkı alışveriş merkezindeki gibi burası da şeker kamışlarıyla aydınlatılmış. Burası tüm şehrin süslemelerini açtıkları yer ve bir şekilde Arson bunu biliyor olmalı.

Girişe geldiğimizde yavaşlıyor. Yan tarafta yaşlı bir beyefendi ve üzerinde *Aziz Nick'in Kakaosu* yazan bir el arabası duruyor.

"Ho, ho, ho!" diye bağırıyor adam, kırmızı burnu ve yanakları kocaman gülümserken görünüyor.

Kırmızı bir Noel Baba şapkası, ekose bir ceket giyiyor ve bana tüm o Noel filmi babalarını hatırlatan saplı bir bıyık sallıyor.

"Merhaba," diye karşılık veriyor Arson, aynı anda ben de neşeli bir "Merhaba!" diyorum.

"İki tane kokain istiyoruz," diye rica ediyor Arson, bileğini gözden geçirerek ve havadan para yaratarak.

Bu yasal olamaz.

Kağıt bardakların içine çikolata görünümlü büyük bir top koyuyor ve her birimize birer tane uzatıyor. "Bunlar kakao bombaları" diye açıklıyor. Bardakları bize vermeden önce bir karıştırıcı ekliyor. "Nane şekerinin erimesi için yeterince zaman ayırdığınızdan emin olun ve sonra karıştırma çubuğunu kullanın. Tadı saf neşe gibi olacak."

Ona bakarken, Arson'ı yol boyunca yönlendirmek için duyduğum heves beni ateşliyor. İlk kısımda çok fazla ışık var. Tepeden tırnağa tüm çalılar, ağaçlar ve çitler süslenmiş. Şişirilmiş Noel Babalar, ren geyikleri ve hatta Grinch temalı olanlar bile var.

"Ben ondan çok ona benziyorum," diyor Arson, önce Grinch'i sonra da ortalama bir tasviriciyi işaret ederek.

"Yani sen Canavar Baba *olduğunu* söylüyorsun. Belki gelecek yıl, sana ne diyeceğimi bilemediğim için rastgele mesajlar yazmak yerine 'Sevgili Canavar Baba' yazarım."

Bir kıkırdama beni selamlıyor, öyle gürültülü bir kıkırdama ki başı geriye düşüyor. Benimle dalga geçerken boğazının çalışmasını izlerken, kendimi boynunun kıvrımının nasıl koktuğunu bilmek isterken buluyorum.

O tarif edilemez. Erkeksi ve sıcak, sanırım biraz datarçın var. En iyi onun kokmamasına imkan yok.

"Gelecek yıl bana ihtiyacın olacağını mı düşünüyorsun?"

"Kesinlikle," diye yanıtlıyorum hemen. "Bu bizim olayımız olacak. Ben bir mektup göndereceğim ve sen de uçup beni eğlendireceksin." Sonunda yüzü düşüyor ve mutluluğunu neyin bozduğunu merak ediyorum. Belki de bundan sonra beni görmek istemiyor ve bu düşünce onu rahatsız ediyor.

"Bu Noel'den sonra bana ihtiyacın olacağını sanmıyorum, Joyful."

Neşeli. Bana defalarca böyle seslendi, ama ilk kez kulağa kederli geliyor, sanki kurduğumuz küçük dostluğun yasını tutuyormuş gibi.

Eğer buna böyle diyorsak.

Arkadaşlar öpüşmez, sanmıyorum.

İçkisini karıştırarak takibini durduruyor. Şu anda tek yoldaşımız sessizlik olunca aklım başka yerlere kayıyor. Ona bizim için bir tür gelenek oluşturacağımızı, bunu mevsimsel bir şey haline getirebileceğimizi söylemek istiyorum. Belki Sevgililer Günü için bir şeyler yapabiliriz. Işıklara ve kakaoya bağımlı olabiliriz ve belki biraz sohbet kalpleri ve sevimsiz Sevgililer Günü kartları.

Gerçekçi olmak gerekirse, bunun mümkün olmadığını biliyorum.

Eninde sonunda sevecek birini bulacak ve ikimiz de arkadaşlık kuramayacak kadar garip olacağız. Mutluluğu bulduğunu ve bunu onunla birlikte yaşayamayacağımı düşündükçe midem bulanıyor.

Beni boğmak isteyen depresyondan sıyrılıp ren geyiği dizisini işaret ediyorum. "Şarkılar doğru mu?" Rudolph'tan gerçekten nefret edip ona zorbalık edip etmediklerini merak ederek soruyorum. Eğer gerçek bu olsaydı çok üzülürdüm.

"Tam olarak değil," diye cevap veriyor önceki üzüntüsüyle. "Onlar ren geyiği değil. Sadece büyük şehirlerin üzerinden uçtuğumuzda. Okyanusları aştığımızda normal formlarında oluyorlar."

"Normal formları nedir?"

"Drake'ler. Ama bizim gibi şekil değiştirenler değil. Ben olabildiğince Draegyn'im. Onlar daha çok efsanelerdeki gerçek ejderhalara benziyor. Onlar her yıl bana yardım etmeyi seçen efsanevi varlıklar."

"Vay canına," diye mırıldanıyorum huşu içinde, onlarla tanışıp tanışamayacağımı merak ediyorum.

"Oldukça harikalar" diyor ve el ele tutuşup içkilerimizi yudumlayarak yürüyüşümüze devam ediyoruz. Ne zaman yeni bir ışık şekliyle karşılaşsak, bunun onun gerçekliğiyle ne kadar örtüştüğünden bahsediyoruz ve ben filmlerin en kötü tasvir olduğunu hissediyorum.

Bunlar, geceleri çocuklara uyumaları için anlattığınız fantastik hikayelere eşdeğerdir. Zaman geçirmek ya da onları sahte bir güvenlik hissiyle kandırmak için bir şey.

Bölüm On Dört

Wit It This Christmas - Ariana Grande

PERSON

A Parktaki yürüyüşten sonra onu eve taşıdım. Yorgunluktan ayakları üzerinde duramıyordu. Eye dönerken kollarımda uyuyakaldı. Onu kucağıma aldım, ona daha uzun süre sarılmak istiyordum.

Ertesi sabah oldu ve zihnim çoktan dolaşmaya başladı.

O yanımdayken, onu istememek için mücadele ediyorum. Bu bir sorun olmaya başladı. Ama dün gece hissettim, umudun çekiciliğini.

Küçük, sadece küçük bir titreşim, ama devam etmem için yeterli. Beni burada tutmaya yetiyor. Belki de sadece Xó'dur. Onun istek ve arzuları bana yansıyor, bana Noel ruhunu getiriyor.

"Neredeyse burada olup olmayacağını merak edecektim," diyor uykulu bir şekilde buzdolabına doğru yürürken. Saat gibi tıkr tıkr işleyen krema, karamel ve biraz da nane aroması alıp kahve makinesine gidiyor.

Çoktan demlendi, biz mutfakta dans ederken sesi rahatlatıcı, neredeyse alıştırma yapıyor. Dağınık yatak başı ve uykulu ifadesi beni yıllarca rahatlatacak. Gece şortu ve kaşkolu içindeki görüntüsünün ve büyüleyici yorgun gözlerinin aklımdan çıkmayacağına hiç şüphem yok.

"Nereye gidebilirim ki, Joyful?"

Bakışları yumuşuyor ve gözlerini mükemmel bir şekilde görebilmek için buklelerini yüzünden çekmek istiyorum.

Çok anlamlılar, dudakları kıpırdamadan önce bana her şeyi anlatıyorlar. "Burası hariç her yer Canavar Baba."

Bu isim hoşuma gitmeye başladı. Kesinlikle Santa'ya tercih ederim.

"Bugünün gündeminde ne var?" Tam olarak hangi dersi vermeyi planladığımı bilerek soruyorum Onu.

Bu gece ilk orgazmını yaşayacak ve buna şahit olmak benim için en güzel gece olacak. hayatımın.

Yavaşça göz kırıyor, cevap vermiyor. Ancak tüm dikkatini bana vermeden önce gözlerini ovuşturuyor.

"Bence bir kardan adam yapmalıyız," diye öneriyor. Çok çocuksu bir deneyim, ama dudaklarımdan dökülen ani reddi hissetmiyorum.

Sanırım bu değişiyor.

"Kulağa soğuk geliyor," diye karşı çıkıyorum ama inkar etmiyorum. Fark ediyor ve yüzünde küçük bir gülümseme beliriyor. "Homurdanmadın, huysuz. Gücünü mü kaybediyorsun?"

Belini kavıyorum, bunu yapmanın benim için ne kadar kolay olduğunu fark ediyorum, rahat, sanki yapmam gerekiyormuş gibi

o.

"Sanırım ikimizin de kahveye ihtiyacı var, yoksa ikimiz de huysuzlaşacağız."

Hafifçe kıkırıyor ve sürahiye doğru ilerliyor. Kaldırarak sıvıyı iki bardağa boşaltıyor. Bir tanesi

"Ho, Ho, Ho!" diyor. Diğer de "Yaptığım tek beyaz şey bu değil." diyor. İnsanlar bunu alabilir

iki yoldan biri. Dölden bahsediyorlar ya da kar taneleriyle kokainden bahsediyorlar. Ben ilkinii seçiyorum çünkü komik.

Karıştırıcı olarak kaşık yerine baston şeker kullanıyor ve tüm malzemeyi döküp üzerine krem şanti ekliyor.

Bir tutam serpintiyle bana gelmiş geçmiş en güzel kahveyi uzatıyor. Bana dün yaptığına benziyor ama bunda farklı bir şeyler var.

Cumbalı pencerenin panjurlarının açık olduğu oturma odasına doğru yürüyoruz. İncelediğimde, dışarının sadece beyaz olmadığını, içeriye kar yağdığını fark ediyorum.

Kahvemi bırakıp pencereye gidiyorum ve karın pencerenin üstünden yaklaşık on santime kadar yağdığını fark ediyorum.

"Lanet olsun," diye mırıldandım. "Yapılacak hiç kardan adam yok."

Yanıma gelip başını göğsüme yaslıyor. Bu onun için neredeyse doğal bir şeymiş gibi, ben de duruşumu genişletip kolumu ona doluyorum.

Benim onun öğretmeni olmam gerekiyor ama sanki tüm bunları doğal yollardan öğreniyor gibi görünüyor. Birinin bunları onunla birlikte deneyimlemesi düşüncesi çok hoşuma giden bir şey değil.

"Sanırım Doğa Ana bu sefer kıcıma tekneyi basacak."

"Bu sefer mi?" Neden bahsettiğini merak ederek kıkırdıyorum. Göğsüme doğru başını sallıyor.

"Dün gece şenlik olsun diye kar yağmasını istedim ve başardım."

"Havayı değiştirebiliyor musun?" Bu benim için yeni bir haber, iyi haber, çılgın haber, kutsal saçmalık. Gülümsüyor ve başını sallıyor.

"Cupids olarak bazen onu biraz manipüle etmemiz gerekiyor. Çok fazla kontrol edemiyoruz, sadece bir kar fırtınası ya da yağmur fırtınası başlatıyoruz. Bölgeleri ısıtabilir ve rüzgar getirebiliriz. Yine de kontrol bizim elimizde değil."

"Bu da bu karla kaplı kulübeyi getiriyor." "Aynen öyle," diye itiraf ediyor.

Daha iyi düşünmeden önce başının üstünü öpüyorum. "Kulağa film günü gibi geliyor."

Memnun bir ifadeyle yanımdan atlıyor. "Bütün gün seni sorularla sıkacak mıyım?" "Evet," diye onaylıyorum, mizah gülümsememi kocaman yapıyor. "Ama gece olur olmaz, sen benimsin ve Bir sonraki dersimizi yapıyoruz."

İfadesinde sıcaklık parlıyor ve öpüşmekten daha fazlası olacağını biliyor olmalı. Sadece dört günümüz kaldı. Noel'e kadar ben gitmiş olacağım ve o hayatının aşkıyla birlikte olacak.

Her iki durumda da öğrenmesi gereken çok şey var ve umarım ona öğretecek tek kişi benimdir. Bencil bir yanımla o sevgi olmayı arzuluyor.

Ama yine de anlaştığımız şey bu değildi.

Bana bir sürü soru soruyor. Babamın Noel Baba'ya benzeyip benzemediğini; kızıl saçlı olup saçımı siyaha boyayıp boyamadığımı. Teknik olarak saçlarım o kadar koyu ki siyah gibi görünüyor ama evet, kızıl. İnsanoğlunun bildiği en koyu tonda yani.

Saatler sonra, sevimsiz Noel romantik komedileri ve Hallmark filmlerinden oluşan bir maraton yaptıktan sonra ona "Sanırım güneş batıyor" dedim. Aradığı aşkı işaret etti. Hak etmediği, mağazadan alınmış sahte bir aşk.

Yakında öğrenir.

Bar yerde değil, o kadar yüksekte ki, onları olası eşi olarak kabul etmeden önce lanet olası barın üzerinden uçsalar iyi olur.

"Nereden biliyorsun?" diye soruyor.

"Saat akşam altıyı gösteriyor, Joyful. Bu da demek oluyor ki, eğlence bitti ve öğretme sırası bende."

Bana yavaşça göz kırpıyor. "Bu akşamki ders planında ne var Profesör Claus?" Kahretsin, kelimelerin

sessiz ve gevşek bir şekilde çıkması, sanki onları okurken zar zor nefes almış gibi, beni anında sertleştiriyor.

Ayağa kalkıyorum ve o da beni takip ediyor, bir yanım iç çamaşırı olmasını diliyor. Bu plan için mükemmel bir adım olurdu.

"Dantelin var mı?" Onu becerme düşüncesinin benim için kaldıramayacağım kadar büyük olduğunu bilerek rica ediyorum.

Bu gece kendine dokunmak zorunda kalacak. Benim yardım ellerim *olmadan*.

Sanki bunu düşünmüş gibi gözleri yumuşuyor, neredeyse eriyor. Yavaşça başını sallıyor, sanki bunu görmeme ihtiyacı varmış gibi.

Odasını işaret ederek, "Git üstünü değiştir," diyorum. Hiç vakit kaybetmeden uzaklaşıyor, dediğimi yapmak için acele ediyor. Bir yanım utangaç olacağını düşünmüştü.

Son üç gecedir yüzüzlüğü iyice ortaya çıktı. Gururlu ve seksi olduğunu biliyor. Bunun ne zaman değiştiğinden emin değilim, ama gözlerimin önünde çiçek açmasını ve parçalanmasını izlemek için sabırsızlanıyorum.

On Beşinci Bölüm

Santa Baby - Eartha Kitt

X^ó

Gözlerim geçen hafta aldığım takım elbiseye takılınca vücudum titriyor. Bu bir

Rastgele bir alışveriş. Noel Baba gelmeden önce alışveriş merkezinde bir mağazada durdum. Tüm firfırlı şeylere göz atarken, bunu ilk elden deneyimlemek istediğimi biliyordum.

İçeriye girmeye cesaret ederken, bu kırmızı beyaz çizgili iç çamaşırı takımı dikkatimi çekti. Askılı, beni bir hediye gibi sarıyor.

Bir jartiyer takılı ve çoraplarıma takılıyor.

Daha önce hiç böyle bir şey giymemiştim ve endişelerime karşı çıkıp satın aldığım için çok minnettarım. Şimdi burada. Arson'a aşka hazır olduğumu, seksi olabileceğimi gösterecek.

Keşke beynim bu notu yakalayabilseydi. Ellerim kumaşın üzerinde geziniyor ve hâlâ ürperiyorum. Korku ve heyecan birlikte dans ediyor, beni giymekten alıkoyuyor ve aynı zamanda giymem için beni baştan çıkarıyor.

Dizlerinin üstüne düşer mi? Benim şehvetli olduğumu düşünür mü?

Derin bir nefes alıyorum ve kıyafetlerimi çıkarıyorum. Tüm kayışları aceleyle takıyorum ve en endişeli iç çekişi yapıyorum.

Bir yanım doğrudan ona gitmek, kasıla kasıla yürümek, *beni* görmesini sağlamak istiyor. Diğeri ise - hâlâ seks isteyen lanet bir bakire olan- beni banyoya götürüyor.

Yansımamla karşılaşır karşılaşmaz hırıldıyorum. Neredeyse sessiz ama yine de var. Kızarmışım ama utangaç görünmeme neden olacak şekilde değil. Hakkında okuduğum türden. Zevkten beklentisi olan türden.

Göz bebeklerim şişti, cildim ısındı ve vücudumda iğnelerin battığını hissettim. Tepeden tırnağa inanılmaz görünüyorum.

O ölecek.

Tedirgin zihnimden bir gülümseme kendini kurtarıyor. Kararlılıkla bir bornoz alıp ona doğru gidiyorum. İkinci kez düşünmüyorum.

O beni istiyor. Bu bunu kanıtlayacak.

Odamdan çıkarken, dönmüş bedenini fark ediyorum. Gömleği gitmiş ve kanat açıklığının genişliği beni karşılıyor. Kahretsin, bu duruşuyla çok güçlü. Kalçaları kalın, sadece yarısını örtüyor. Boxer külotunun örttüğü yer.

Ya varlığını hissetti ya da yüksek sesle nefes aldığımı fark etti, her iki durumda da bana döndü ve tökezledim.

Merdivenlerin dibindeki korkuluklara tutunarak bir elimi göğsüme koyuyorum. "Kahretsin."

Gözleri ayak parmaklarımdan gözlerime doğru öyle yavaş ilerliyor ki, onun peşinde on yıl yaşlandığıma yemin edebilirim. Gözlerinde ısı dans ediyor, erimiş.

Rahatlamak ve kendime güvenmek için boynumu ovuyorum, o da kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Çıkar şunu." Bu bir emir. Zalimce değil, beklenti dolu.

Beni kelimeler olmadan yutuyor ve böyle bir güce sahip olduğumu bilmek kalçalarımın arasında bir ıslaklık birikmesine neden oluyor.

Yabancı. Islak. Bu da ne böyle?

Kuşağa uzanıp kravatı çekiyorum. Küçük bir omuz silkmeye ipeksi kumaş yere düşüyor ve Arson hemen fark ediyor.

"Siktir, Joyful. Buna tanık olmak yasa dışı olmalı."

Yönlendirme olmadan, yavaş ve amaçlı olduğundan emin olarak dönüyorum. Gözleri beni terk etmedi, ama sonunda benimkilere ulaştılar.

"Gibi mi?"

"Sevmek mi?" diye tıslıyor, sesi derin ve çaresiz. "Takıntılı olmamak için aptal olmak gerekir."

"Öyle misin?" Külotunun içindeki çadırı görerek dürtüklüyorum. O kadar sert ki, bir noktada içimi mahvedeceğini biliyorum.

Bu işin sonu oraya varacak, değil mi?

Beni siktiği ve benim zevkten ağladığım bir yere mi?

Darchon'daki volkanlar kadar ölümcül olan sıcaklık, ıslaklık ve arzu kalçalarımın arasında buluşuyor ve çok şey vaat ediyor.

Bu hisleri daha önce hiç yaşamamıştım. Farklı ve hoş. Acaba yapışkan mı yoksa su gibi sıvı mı?

Bu uyarılmanın bir tepkisi, aptal değilim. Ancak kendi anatomimin nasıl işlediğinden yüzde yüz emin değilim.

"Orada öylece durma," diye homurdanıyor, her zamanki centilmen duruşu kayboluyor. Arson kanepeye oturuyor, kahvemi döktüğüm yere benzer bir yere. "Noel Baba'ya ne istediğini söyle, Neşeli."

Bu kez, ne istediğim ve nasıl istediğim konusunda endişelenmek yerine, ona tam olarak ne arzuladığımı söyleyeceğim. Nasıl olduğu ya da olmadığı benim sorunun değil. Bacaklarımın arasında bir zonklama ve ağrı var ve bir şekilde, onun bunu yatıştıracağını biliyorum.

"Lütfen," diye inliyorum. Kucağına bir kez daha vuruyor, yumruğunu ısırırken bakışları kararıyor. "Buraya gel."

İkinci kez söyletmiyorum, kucağına kadar olan mesafeyi adeta atlayarak geçiyorum. "Evet, Noel Baba." Arkasına yaslanıyor, bacaklarını açıyor, poposunun çadırlaşması altında ne olduğunu merak etmeme neden oluyor.

Gözleri benimkileri bırakmadı. İkimiz de birbirimizden büyülenmiş gibiyiz.

Kalçalarımı onunkilerin etrafına yerleştiriyorum, son iki seferde olduğu gibi üzerine oturmuyorum.

Bu sefer yüz yüzeyiz, vücutlarımız aynı hizada.

Şok olduysa bile belli etmiyor. Tek görebildiğim kırmızı, sıkı karın kasları ve umut dolu bir yüz. "Ne kadar iyi bir kızsın, tartışmadan beni dinliyorsun."

Mutlulukla başımı sallıyorum, sıcaklık ayak parmaklarıma kadar yayılıyor. Kalçalarımın arasındaki kumaşın ne kadar ıslak olduğunu fark etmiş gibi dudağını ısırıyor ve beni düzeltiyor. Ereksiyonu yukarı doğru bastırıyor ve ben tam önüne oturuyorum.

Yakından bakınca daha da ürkütücü. Bir silah gibi. "Korktun mu?"

Bir kez başımı salladım. "Noel için ne istediğimi biliyorum Noel Baba."

Onay, yüz hatlarını umutla karışık bir şekilde boyuyor. Kendimi daha iyi konumlandırmak için kıpırdandığımda kasları içeri çekiliyor.

"Ne istiyorsun, Neşeli?" Sesi saf çakıl taşından, sanki azı dişleriyle taş öğütüyor da sesi bu kadar harap çıkıyor.

"Kendimi iyi hissetmek istiyorum, Noel Baba," diye açıklıyorum, tekrar üstüne çıkıyorum. Bu kez, doğrudan ona sürtünürken omurgamda bir zevk fermuarı hissediyorum.

Keskin bir tıslama çıkardı. Bakışları amımı zar zor örten materyale odaklanıyor. Neredeyse onu buharlaştırmak, hemen ardından içine kaymak istiyor gibi.

"Nasıl iyi hissetmek istersin?" diye soruyor, daha fazla kelime istiyor. Daha iyi tanımlayıcılar.

"Orgazm," diye ciyaklıyorum, utancımı yutkunarak geri çekiyorum. Bu kelimeyi yüksek sesle söylemek hiçbir zaman utanç verici olmamıştı, ama siki bana agresif bir şekilde baskı yapan bir canavarın kucağında oturmak beni biraz güvensiz yapıyor. Adam muhteşem. Kaslı, iri ve çok muhteşem.

Parmağı ve başparmağı çenemi yukarı doğru eğiyor. "Tam buraya bak."

Bakışlarımız birleşiyor ve bana gösterdiği erimiş şehvetten küçük bir inilti kaçıyor. "Lütfen amıma dokun."

"Mmm," diye onaylıyor, siki tepki olarak seğiriyor. "Bana ne istediğini söylemene bayılıyorum."

"Lütfen dokun bana, Noel Baba. Bütün yıl iyiydim." Sanki bu sözler onu teşvik etmiş gibi, arkasına yaslanıyor

ve aletini işaret ediyor.

"Kullan beni. Boşalana kadar o güzel küçük amını bana sür. Bana nasıl innmek istediğini göster." "Ama ben-" Kendime hiç dokunmadığımla ilgili bir bahane uydurmaya başlıyorum ama o beni durduruyor.

Onun

Başparmağı dantelle kaplı klitorisimin üzerinde geziniyor ve zar zor bastırıyor.

Arzu şiddetli bir şekilde içimden geçerken neredeyse zıplıyorum. "Gördün mü, Joyful. Neyin iyi hissettirdiğini biliyorsun, şimdi kendini sikimin üzerine bırak ki ikimiz de öğrenebilelim."

On Altıncı Bölüm

Noel Arifesi - Justin Bieber

Arson

AOnun gerginliği çok çekici, beni içine çekiyor. Bana bulaşmasına bile izin vermeyecektim. Giymini kalmayı planlıyordum. Ama sonra bana ne yaptığını görmesini istedim. Genel olarak erkeklere. Onun tanıdığım en ateşli kadın olduğunu bilmesini istiyordum ve bunu görsel olarak da görecekti. Arzulanmayı ve son derece seksi olduğunu göstermeyi hak ediyor.

Yavaşça sikime doğru sallanması çok uzun sürmüyor. Kontrolümü elimde tutarken kafamdaki damarlar yanmaya çok yakın hissediyor. Islaklığı dantelden sızıyor, boxer külotumun kumaşını ıslatıyor.

Eminim hareket etse görürdü. Tadı tatlı mı? Onu bütünüyle yutardım. Klitorisinden göt deliğine kadar yalayıp adım haykırmasını sağlardım.

Sikeyim.

Ona öğretmek istediğim şeyler. *Keşke zamanımız olsaydı.*

"Bunu doğru yapıyor muyum?" diye soruyor nefes nefese, göğsü hızla inip kalkıyor. Bana doğru bastırıyor, kalın kalçaları kaldıraç olarak benimkileri kavıyor. Yavaşça, nazıkçe hareket ediyor, sanki bu hislerden çok korkuyormuş gibi.

"Daha sert salla, tatlım. Klitorisini bana doğru bastır, sanki serbest kalmazsan ölecekmişsin gibi."

Bu sözler onu teşvik ediyor, kucağıma çıkarken tüm vücudu titriyor. Kıçı kalçalarımın baskı yapıyor ve ona dokunmayacağımı söylememe rağmen dayanamayıp kavıyorum. Yanakları kalın, o kadar kavranabilir ki. İki avuç bana daha sıkı bastırmasına yardımcı oluyor.

"Evet, Arson, tam orada," diye beni cesaretlendiriyor. Ona yardım ediyorum. En iyi kararımın rağmen kalçalarına yardım ediyorum. Her dalgalanmada titriyor. Tüm vücudu üstümde titriyor.

Çok yaklaştı, dudaklarının zevk dolu bir "O" ile yukarı kalkmasından anlayabiliyorum.

Sikime boşalacağının farkına varmak beni geriyor. Sonrasında pişman olacak mı? "Sen çok iyi bir kızsın, Joyful. Şuna bak, sanki seninmiş gibi sikime biniyorsun." Pantolonunu indiriyor ve kısık bir inilti çıkarıyor. Derin ve içinden sürüklenerek geliyor, tıpkı serbest bırakılması gibi yükseliyor. "Bırak Dışarı, tatlım. Benim için gel."

"Kundakçılık," diye inliyor. "Çok iyi hissettiriyor."

"Bıraktığında daha da iyi hissedeceksin. Bunu yapabilirsin," diye onu temin ediyorum, kalçalarını kendi kalçalarımınla birlikte gıcırdatıyorum. Titreyen bacaklar ve zonklayan uzuvlardan oluşan bir kızışma karmaşasıyız. Özellikle benim sikim, o da hazır.

"Eğer benim için gelirsen, ben de seninle gelirim," diye söz veriyorum, taşaklarımın sıkılaştığını hissederek. Gözleri açılıyor ve bakışlarımız çarpışıyor.

En yüksek sesle haykırıyor. "Kundakçı, lütfen!" Sikimin nabzının attığını hissedebiliyorum. Birikim çok fazla ve vücudu titrerken, orgazmı onu aşarken, benimki benden akıyor.

"Siktir, Joyful," diye tıslıyorum takma adını, hızını korumasına bayılıyorum, yüksekliğini kovalıyorum. Sikim serbest kalmadan önce iki kez daha seğiriyor. Ve lanet olsun, tüm vücudum harap olmuş hissediyor.

Hiç böyle orgazm olmamıştım. Amatör pornolarda görmüştüm ama hiç kimseyle yaşamamıştım.

Tüm vücudum yanıyormuş gibi hissediyorum, ki bu bir draegyn olduğum için bir şey söylüyor. Gözleri vücudumda takdirle dolaşırken, alnında ter çizgileri oluşuyor.

"Doğru yaptım mı?" diye soruyor, göğsü hâlâ orgazmdan kabarıyor. Bu haliyle mükemmel, güçlü, özgür ve yumuşak.

Sikim hala sert, daha fazlası için hazır ve sanki fark etmiş gibi bakıyor. "Yanlış yapmış olmalıyım, hâlâ sertleşmişsin."

Sırıtmamaya çalışıyorum, bunun sadece sürekli bir mazoşist olduğum için olduğunu biliyorum. "Mükemmel yaptın," diye yatıştırıyorum, ellerim hâlâ kıcını avuçluyor.

Beni işaret ediyor. "O zaman neden böylesin?" Gözlerinde yenilenmiş bir endişe parlıyor.

"Katı biriyim çünkü tek yapmak istediğim içine girmek," diye homurdanarak itiraf ediyorum, ereksiyonumu ayarlıyorum. Elini tutarak bariz ıslak noktanın üzerine koyuyorum. "Senin gibi ben de akıllara durgunluk veren bir orgazm yaşadım."

Elini başımın üzerinde gezdiriyor, parmakları vücudumda geziniyor. "Seni görmek istiyorum."

Dersinin bittiğini bildiğim için hemen başımı sallıyorum. "Dersinde başarılı oldun. Şimdi başka bir şeyin zamanı."

"Bütün gece demiştin," diye karşılık veriyor, kaşlarını kaldırarak saçmalıklarımı yüzüme vuruyor. "Saat daha yedi."

Üzerimde kendini ayarlıyor, boxer külotumun kemerine uzanıyor. "Bu seninle ilgili," diye geçiriyorum, o kanepede ben de onun üzerinde duracak şekilde bizi çeviriyorum.

"Sevgilimi nasıl memnun edeceğimi bilmem gerektiğini düşünüyor musun?" Masum ağzıyla sevgilim demesi beni mahvediyor.

"Bu değil-"

"Bana aşkı nasıl bulacağımı öğretiyorsun, Arson. Bana seveceğim kişiyi nasıl memnun edeceğimi göster." "Siktir," diye yankıladım önceki düşüncelerimi. "Yarın." Burada sınır koymak için çok uğraşıyorum. Biz

çok derine ve çok hızlı giriyor. Onun da kendini dizginlemesine ihtiyacım var.

Belli bir noktaya geldiğimizde, çekip gitmek ikimizi de mahveder. Bu işte uzun soluklu değiliz. Kalbimin başka fikirleri olsa bile.

"Lütfen," diye rica ediyor, eli her çıkıntıyı biliyormuş gibi göğsümde kayıyor. Belki de biliyordur. Belki benim gibi onun da sadece iki hızı vardır. Seksin hayalini kurmak ve sınırları test etmek. Kendi fantezilerimden kaçamayacak kadar çaresizim ve bunun yerine başımı sallıyorum.

"Öncelikle sana her aşığın yapması gereken şeyi göstermek istiyorum. Eğer yapmazlarsa, o lanet olası şeylerdir."

Gözleri şakacı bir şekilde parıldıyor. İrade savaşımızın bu raundunu kazandığını biliyor. Ve eğer bu onu daha çok istememe neden olmuyorsa lanet olsun.

Kalçalarını aralıyor, aralarındaki kumaş yarığını sarıyor. Tam üzerine oturuyor, sıkı, sanki gitmesi gerekiyormuş gibi. Büyük bir şeker kamışı gibi, gerilmiş ve etrafına mükemmel bir şekilde sarılmış.

"Mükemmelsin," diye hayranlıkla söylüyorum, ellerim hâlâ onun açılmış bacaklarının üzerinde duruyor. Onu yukarı kaydırmak, ayırmak ve onu yemek istiyorum. İnlemeleri çok güzel olacak. Ama aynı zamanda bundan zevk almak istiyorum.

"Bana ne göstereceksin?" diye soruyor, gözlerim amından ayrılmıyor ve yapmayı planladığım her şeyi hayal ediyor.

"Sadece bunu ezberliyorum," diye homurdanıyorum, sikime dokunduğunda birkaç dakika öncesine göre daha sert hissediyorum.

Dudağını ısırıyor, kaşları endişeyle çatılıyor. Beni tanımadığımı, yanmaya yakın olduğumda ya da kontrolümü kaybettiğimde neye benzediğimi bilmediğini unutuyorum. Ben lanet

açgözlü.

"Hiç öpüşmediğini ya da orgazm olmadığını biliyorum," diye mırıldanıyorum, çok derine inmemek konusunda kendime sessizce verdiğim tüm sözlerin kontrolümden çıktığını hissederek. "Ama sana dokunuldu mu..." Elimi kalçasından yukarı kaydırıp amcığıyla buluştuğu yerde duraklatıyorum. "Buraya mı?"

Keskin bir nefes alıyor, gözleri tahrik olmuş bir şekilde dışarı fırlıyor. Evet, bu noktayı seviyor.

"Hayır," diye inliyor. Daha fazla baskı uygulayarak yaklaşıyorum. Koyu kırmızı aletimle cildi ve sakız pembesi kalçaları bir sanat formu olabilirdi.

"Peki ya burası?" diye soruyorum, parmağım niyetle amını çiziyor. Dudağını sertçe ısıırıyor ve ben onu kendi dişlerimin arasına almak istiyorum. Kelimelerle cevap vermiyor. Onun yerine başını usulca sallıyor. "Peki ya burası?" Hırlıyorum, kendi mahvoluşum için onun bedeninin haritasını çıkarma şeklimi kontrol edemiyorum.

Dantelin altından onu izleyen parmaklarıma doğru itiyor. Parmağım klitorisine dokunduğunda sızlanıyor.

Bu sefer başını sallıyor.

Şok, şiddetli ve kırmızı, beni vuruyor. "Ne?"

"Daha önce, bana öğretirken ona bastırmıştın." Yüzünü muzip bir gülümseme kaplıyor ve omuzlarım gevşediğinde kıkırdıyor.

"Sen küçük bir canavarsın, bunu biliyor musun?"

Gülümsüyor, dişleri tamamen görünüyor. Onun bu yönünü görmek güzel. Seni mutlu etmeyi seven yumuşak tarafını.

Onu örten danteli yırtılana kadar çekiştiriyorum. Gözleri açılıyor ve beklediğimin aksine, onları mahvettiğinden şikâyet etmiyor.

Öne doğru eğilerek dizinin iç kısmını öpüyorum ve amına kadar ilerliyorum. Derin bir nefesle beynim ne kadar tatlı koktuğunu hissediyor. Burnumu yarığı boyunca sürükleyip klitorisine bastırdığımda boğazından köklü bir inilti kaçıyor.

"Kundakla," diye yalvarıyor. Onu tatma ihtiyacımla o kadar meşgulüm ki, ne için yalvardığını görmek için bakmıyorum bile. Ellerimi amına doğru kaydırıp onu ayırıyorum ve dilimi seksine doğru düzleştiriyorum. "Aman Tanrım."

Üstümde kıvranıyor, gözleri tahrik ve çaresizlik dolu. Benimkilerle eşleşen bir şey. Hiç vakit kaybetmeden onu yavaşça yalıyorum, klitorisini bilerek izliyorum. Çember üstüne çember çiziyorum, kızdırıyorum ve lanet olsun, tadı ağız sulandırıcı.

Beklediğim kadar tatlı.

"Daha fazla," diye yalvarıyor, başı bu istekle geriye doğru düşüyor. Dizlerimin üzerinde yükselerek parmağımı girişine daldırıyorum, damlayan uyarılmışlığını topluyorum. Yapış yapış ve çok sıcak.

Ben havada asılı dururken gözleri kapalı kalıyor. Parmağımı kapalı dudaklarına bastırarak, "Ağzını aç," diye emrediyorum. Dudaklarını açıyor, gözleri de onu takip ediyor. "Ne kadar lezzetli olduğunun tadına bak."

Islak parmağımı ağzına bastırdığımda başını sallıyor. Geçici olarak dili dışarı çıkıyor ve parmağımın etrafında dönüyor.

Ne kadar seksi olduğunun ve kızarmış yüzü, şişmiş gözleri ve benim dudaklarım için yalvaran şişmiş dudaklarıyla ne kadar iyi görüldüğünün farkında olmasına imkân yok.

"Memnun etmek istediğin adamla birlikteyken, onun da sana karşılık vermesi gerekir. Eğer amını yalamıyor ve seni fişkırtmıyorsa, aradığın kişi o değildir," diye hatırlatıyorum, başını sallayıp ağzını parmağımın etrafına tamamen sararak daha derine emerken ona olan arzum ikiye katlanıyor.

Düşüncelerim beni alt ediyor, ağzını sikimin etrafında hayal ediyorum, belirsizlikle emiyor. Muhtemelen onunla oynayacak, bir enayi gibi yalayacaktı.

Kahretsin.

Ağzından çekiyorum, yankılanan patlama sesi ikimizi de şaşırtıyor. Öne doğru eğilip dudağını yalayarak hiçbir şey kalmadığından emin olurken içimdeki coşku alev alev yanıyor.

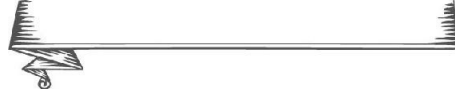
"Bu dersi sevdim," diye beni övüyor. Tekrar aşağı inmek için hiç vakit kaybetmiyorum. "Henüz bitmedi, Neşeli. Adımı haykırana kadar değil."

Yutkunurken boğazı hareket ediyor ve bir sonraki yerim orası olacak. Tenini ısıracağım.

Kırmayacağım ama, o benim değil ki sahipleneyim.

On Yedinci Bölüm

Noel İçin Tek İstediğim Sensin - Mariah Carey

X^ó

O mükemmel.

Noel Baba'dan bana aşkı bulmasını istediğimde böyle olacağını hiç düşünmemiştim. Bu bir aşk tanrısının yaptığından çok daha fazlası.

Parmağımızı şıklatıyoruz ve iş bitiyor. Bir ve bitti, çok fazla itme ve çekme yok.

Ama Arson kalçalarımın arasında diz çökmüş, dili klitorisimi ustalıkla okşarken, aşkın ne olduğuna dair hiçbir fikrim olmadığını fark ediyorum.

Çünkü eğer aşk, onun dilinin üzerimde gezinmesi ve kalçalarımın arasındaki o ezici şevk dalgasıysa, ben bu canavar için gidiciyim.

Eğer daha derinse, bana nasıl baktığı, sırtıttığında nasıl hissettiğim gibi... o zaman tanıştığımız gün gitmiştim ve bu düşünce beni daha da korkutuyor.

Olasılıklar yüzünden çok yıpranmışım, dili deliğime girdiğinde aptalca şok oldum. "Kahretsin!" Onun yanında bırakın yüksek sesle küfretmeyi, sık sık küfretmediğimi fark ederek bağıriyorum. Geri çekiliyor ve alnı endişeyle kırışıyor.

"Ben iyiyim," diye güvence veriyorum. "Sadece... bunaltıcı geliyor." Ve öyle de. Sanki piyangoyu kazanmışım ya da ilk kez yaban mersinli turta yiyormuşum gibi hissediyorum.

Tekrar tekrar hissetmek istediğimden başka uygun bir tanımı olmayan somut bir deneyim. Bir kez daha öne eğiliyor. "Rahatla."

Derin bir nefes alarak yapıyorum. Tekrar yaptığında zevk omurgamda fermuar gibi açılıyor. "Tam orada," diye teşvik ediyorum, daha önce kucağında inmememe yardım ettiği zamanı düşünüyorum.

Çok büyüktü ve beni kavrayıp ona doğru itmeme yardım ettiğinde, ne kadar iyi hissettirdiğinden öleceğimi düşündüm.

Dili tekrar tekrar içime giriyor ve tüm vücudum coşkulu bir zevkle süzülürken gözyaşlarımın oluştuğunu fark ediyorum.

"Lütfen gelmeme izin ver," diye inliyorum ıslaklık benden akarken. Hırlıyor, klitorisimi ısıırıyor ve sonra parmağıyla girişimi yalıyor ve kızdırıyor. Öpüştüğümüzde hissettiğim dilinin çıkıntıları bana doğru bastırıyor.

"Lütfen dediğinden beri," diye cevaplıyor işine devam ederken. Kanepeden eğiliyorum ve o da diğer elini kullanarak beni daha fazla içine bastırıyor. Bakımları durmuyor ve en hafif duygu beynimi eziyor. Hareket, sıcaklık ve karıncalanma beni bunaltıyor.

Dudakları sinir yumağımın etrafını sarar sarmaz, ben gidiciyim, o beni orgazm ederken bacaklarım titriyor.

"Kundakçı!" Parçalanırken onun adını haykırıyorum. Vücudum tamamen jöle gibi hissediyor, ama zevk kalçalarımın arasında zonklamayı durdurmadı.

Parmaklarıyla kalçalarımındaki çillerin izini sürüyor ve gözlerinin karanlık olduğunu fark ediyorum. Açgözlü. Onu memnun etmek, onun da zevk almasını istediğimi göstermek istiyorum.

Bunu nasıl yapacağımı tam olarak bilmiyorum ama belki o bana öğretir. Öğrenmek istiyorum.

"Senin sıran," diye fısıldıyorum, sesim ne kadar harap hissettiğimden gergin. Gözlerim ağırlaşmış gibi görünüyor.

Her nefeste daha da ağırlaşıyor.

Canavar Babam bana sırtıyor ve beni kaldırmadan önce amımın üstüne iffetli bir öpücük bırakıyor. Beni yatak odasına taşıırken adımları sessiz. Ani yorgunluk beni titretiyor ve o da bunu fark etmiş olmalı ki vücudunun ısısı artıyor.

"Beni nereye götürüyorsun?" Fısıldıyorum, kendimi tamamen bitkin hissediyorum. Daha önce hiç böyle bir yorgunluk hissetmemiştim. Özellikle de bu kadar rastgele ve hızlı.

"Banyo mu?"

"Şurada," diye işaret etmeye çalışıyorum ama kolum düşüyor. "Neden kendimi bu kadar yorgun hissediyorum?" Konuşmaya çalışırken kelimeler bulanık çıkıyor.

"Bazen zevk çok fazla dopamin getirir, bu yüzden sizi ısıtacağız ve temizleyeceğiz."

Başımı sallayıp sallamadığımı bilmiyorum ama beni küvete oturtuyor ve iç çamaşırlarımı yavaşça çıkarıyor. Hiçbir şekilde cinsel içerikli değil ve bir şekilde bu beni çok rahatlatıyor. Suyu açıyor, ısıtıyor. Ne çok sıcak, ne de çok soğuk.

"Bunu sevdim," diye geveliyorum, sanki el yazısıyla konuşuyormuşum gibi hissediyorum. Alnıma bir öpücük konduruyor ve ben de mutlulukla iç çekiyorum.

"Neye ihtiyacın var, Joyful?"

İhtiyaç mı? "Ne demek istiyorsun?"

"Sırtınızı ovmamı, vücudunuza masaj yapmamı ya da sizi temizlememi ister misiniz? Seninle ilgilenmek istiyorum."

Duygular zihnimi tıkıyor, gözyaşlarım gözlerimin kenarlarını sızlatıyor. Hayatınız boyunca sevgiye aç kalmak size bunu yapar.

"Sarıl bana," diye inliyorum, sessizce ağlıyorum. Hiç vakit kaybetmeden arkama geçip bana sarılıyor. Bir bardak oluşturarak suyu kaldırıyor ve sırtımdan aşağıya doğru akıtıyor.

Beni kendine doğru çekerken çok nazik davranıyor ve yavaşça ısıtıyor. Parmakları asla uygunsuz bir şekilde oyalanmıyor ve sırtımı ve kollarımı köpürtmeye devam ediyor.

Göğsüme ulaştığında, sabunlu elleri hareket ediyor, ellerini göğüslerimin üzerinde şekillendiriyorum. Bir parçam onun tenine gömülmek ve sonsuza dek orada kalmak istiyor. Yapabildiğim en fazla şey, onunkini kaldıraç olarak kullanarak bedenlerimizi yakınlaştırmak.

Sanki anlamış gibi sırtımı ön tarafına doğru çekiyor. "Yanımdayım Xóchitl," diye mırıldanarak bana güven veriyor. Adımı pek kullanmıyor, özellikle de tam adımı. Bir şekilde daha samimi görünüyor, sanki bunun o ve ben olduğunu bilmeme ihtiyacı varmış gibi.

Onun Joyful'u değil. Benim canavarım değil. Sadece biz varız.

Daha önce hiç yaşamadığım bir rahatlıkla birbirimize yaslanmış bir şekilde öylece kalıyoruz. Vücudunun değişen sıcaklıklarıyla suyu ısıtmaya devam ediyor ve ben onun içinde eriyorum. Farkında olsun ya da olmasın, en iyi sarılan kişi o. Kolları omuzlarımı sarıyor, beni içine hapsediyor.

Hiç bu kadar güvende hissetmemiştim.

"Saçını yıkayabilir miyim?" diye soruyor. Nazikçe, hiç de ısrarcı değil. Saçlarıma dokunulmasından hoşlanmadığımı biliyor. Çok kıvrıcık. Ona iyi davranılması gerekiyor. Sadece bu da değil, kıvrıcık saçların bakım süreci kolay değil. Zaman alıcı ve herkesin sabredemeyeceği türden bir sevgi ve şefkat gerektiriyor.

Ama yine de başımı sallıyorum.

Öne doğru eğilip omzumu öpüyor. Bana dokunmak için herhangi bir neden aradığını fark edip etmediğinden bile emin değilim.

Ben de yapıyorum.

İster elini ister belini tutuyor olayım, onu arıyorum. Zamanın diğer yarısında ise bana uzanmasını, dokunmasını umuyorum ve bu konuda ne düşünmem gerektiğinden emin değilim.

Arson ayağa kalkıyor, şampuanıma, saç kremime ve yağlarıma uzanıyor. Saçımı ıslatmak için zaman ayırıyor. Kafa derime masaj yapıyor, elleri nazik ve amaçlı.

Bir başkası tarafından her santiminizle ilgilenilmesi kadar güzel bir şey yok ve bu benim biriyle en samimi olduğum an.

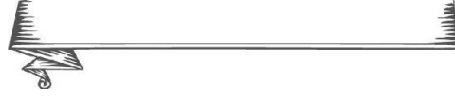
Arson'dan başkası olsaydı bunu yapamazdım. Bunu biliyorum.

Beni korkutan şey Noel'e sayılı günler kalması ve yakında beni terk edecek olması. Sonra başka biriyle olacağım. Anlaşma bu... değil mi?

Bunu kabul etmek neden beni dehşete düşürüyor?

On Sekizinci Bölüm

White Christmas - OneRepublic

PERSON

Saçını bitirdikten sonra bayıldı. Gece boyunca onu hiç bırakmadım.

Şu anda yatak başlığına yaslanmış durumdayım, sırtına kardan adam şekilleri çizerken vücudu bana sarılmış durumda.

Bir kadına hiç bu kadar yakın olmamıştım.

Seksten daha fazlasını isteyen biri değilim, ama o zaman bile bunu sık sık yapmıyorum. Bana can simidiymişim gibi tutunuyor ve bana hayatta görevden daha fazlası olduğunu öğretiyor.

Süsledik, parktaki ışıklardan geçtik ve şimdi tek düşünebildiğim onu daha fazla gülümsetmek.

Onda da mükemmel bir tane var. Gamzeleri sadece yaramazlık ve saf neşeyle ortaya çıkıyor. Amacım onun için bunu yapmak, onu mutlu etmek olacak.

Gece boyunca zar zor uyudum. Gün ağarıyor ve kar hala ezici bir şekilde yüksekte duruyor. Biraz eridi ama her yeri kapladı. Haber kanalı bu gidişle ulusal kar haftası olacağını söyledi. Zaman ilerledikçe bize haber verecekler. Küreme araçları kendilerini bile gömemiyor.

Xó'ya bu kadar yakın olmak sorun değil. O ne isterse yapmak benim için yeterli. Ve bu korkutucu bir düşünce.

Burada kalabilirim.

Onunla kaç ve hayatı deneyimle.

Çok cazip ve bu beni korkutuyor. Sadece dört gün daha buradayız. Daha fazlasını düşünmek için çok kısa bir süre.

İkimizin de sorumlulukları var.

Ben Noel Baba'yım, o Aşk Tanrısı, yine de tek istediğim o.

Bir hareket dikkatimi çekiyor ve aşağıya baktığımda bana baktığını görüyorum. Bir duygu var ama tam olarak çözemiyorum.

"Günaydın."

Biraz geriniyor, ben onu yakın tutarken esniyor. İstem dışı, hatta doğal. Onu bırakmak çok kasvetli görünüyor.

"Günaydın," diye cevap veriyor uyuklu bir şekilde, doğruluyor. Ayağa kalkmaya çalışıyor ama ben kolundan çekiştirerek yüzlerimizi birleştiriyorum.

Beni onu özgürce öpmeye iten şeyin ne olduğundan emin olmasam da bunu sorgulamıyorum. Sadece ağzını yalayıp yutuyorum ve o da bana karşılık verirken içine düşüyorum.

Nefes nefese kaldığında mutlu bir iç geçiriyor. "Kahve?"

"Beni daha önce hiç sahip olmadığım bir şeye bağımlı hale getireceksin," diye itiraz ediyorum, alışık olmadığım ve yavaş yavaş çaresiz kaldığım diğer birçok şeyi düşünerek.

Mutfağa yöneldi ve ben zaten sertleşmiş olan aletimi nasıl söndüreceğimi bulmaya çalıştım.

Çok şey gerekebilir ama tedaviyi biliyorum. Diğer odaya geçip çantamdan telefonumu aldım ve Pyro'yu aradım.

"Ne zaman döneceğini bana söyleyecek misin? Zaman azalıyor." "Daha sonra. Yine de bir sorum var."

Arka planda bir kapı kapanıyor ve eminim kendini meraklı kulaklardan uzaklaştırıyor. O cevap vermeden önce duyduğum son ses bir sandalyenin çekilmesi oluyor.

"Ateş et."

"Eroslar hakkında ne biliyorsun?"

"Aşk tanrısı mı? Okla vurularak gerçek aşkı bulan eski masaldaki gibi mi?" Gülmüyorum ve bu bile ona şaka yapmadığımı gösteriyor. "Onlar hakkında çok az şey biliyorum."

Ses tonundaki bir şey doğru değilmiş gibi görünüyor. "Neden sana inanmıyorum?" Sözcükler suçlayıcı. Bir kardeşi yüzyıllardır tanıdıktan sonra yalan söylediğini anlamak kolaydır. Benim kardeşim de farklı değil.

"Tamam, ama ağzını sıkı tutmalısın." Ona bir yanıt vermeyerek açıklamasını bekliyorum. "Kahretsin, tamam. Bir keresinde biriyle yatmıştım."

"Ve?"

"Muhtemelen sahip olduğum en iyi yataktı."

Sesli bir şekilde inledim. "Ciddi misin? Tüm yapabildiğin bu mu?"

Sessizce alaycı sesler çıkarıyor ve bir şekilde sinirlerime dokunduğumu anlıyorum. "Erosların kuralları vardır.

Aşkı bulmak ya da üremekten fazlasını istemek falan yasak."

"Bu ne tür bir barbarlık böyle?" Xó'nun ne kadar masum olduğunu düşünerek şikayet ediyorum. İyi hissettirene kadar neyin iyi hissettirdiği hakkında hiçbir fikri olmaması şaşırtıcı değil.

"Biliyorum," diye kabul ediyor, sesi sanki tanrıçalarıyla bir derdi varmış gibi agresif. "O ve ben birbirimizi rastgele bulduk. İyiydi dostum. Sanki sürekli onunla kafam iyiymiş gibi hissettim."

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, aklımın nereye gittiğini düşünürken. Ben de tam olarak bunu öğrenmek istiyordum. "Uyuşturucuya neden olan özel nitelikleri olup olmadığını biliyor musun?"

Bardağın hareket etmesi bana bir bardak iyi mal aldığını söylemeden önce kulağıma daha fazla ses geliyor. "Hiçbir fikrim yok," diye cevap veriyor. Ses tonundaki hiçbir şey bu sefer yalan söylediğini göstermiyor. "Neden soruyorsun?"

"Sebebi yok." Sorusunu hemen geçiştirdim. Biriyle takıldığımı bilmemeli ve ben de ona aşık olamam.

"Aramak için aptalca bir neden," diye yakınıyor, sinirlendiği her halinden belli. "Şeker kamışını Aşk Tanrısı'na batırma, Arson. Yapamazlar-"

"Kundakçılık mı?" Xó'nun sesi duyuluyor. Pyro'nun telefonunu kapatıyorum ve üzerimi değiştiriyormuş gibi yapıyorum. Yanlış değil, gerçekten de bir şeyler giymem gerekiyor. Ama ona döndüğümde de son derece güvensiz görünüyorum.

"Selam," diye cevap veriyorum, kafamın içinde yankılanan kalp atışlarının durulmasını dileyerek. Elinde bir fincan kahve ve benim için fazladan bir kahve ile çok sevimli görünüyor. "Bugün gündemde ne var?"

Bana bardağı uzatmadan önce yüz hatlarını kısa bir süre şüphe boyuyor. Aldım ve içerken arkasına saklandım.

"Zencefilli kurabiye evler," diye cevaplıyor sonunda, sanki az önce ne yaptığımı sormak havayı bozacakmış gibi. Bozardı. Niyetinin iyi olup olmadığını ve beni bir şekilde akılsızca etkileyip etkilemediğini sorguladığım için benden nefret edeceğine hiç şüphe yok.

İçime bir şüphe düşer. Ya o da benden hoşlanmıyorsa? Bu kolayca feromonlarla açıklanabilir. Onun tarafından bağımlılık derecesinde tüketiliyorum, ama o iyi görünüyor.

"Bunları hiç yapmadım," diye itiraf ediyorum. Kuzey Kutbu'nda pek yer almadığımız bir şey de yemek pişirmek. Eğlenceli şeyler yapıyoruz ama bu onlardan biri değil.

Aklım drake'lere gidiyor. Onların aslında küçük birer çocuk olduklarını. Onlarla vakit geçirmeyeli, mutlu olduklarından emin olmayalı çok uzun zaman oldu.

"Ne!" diye bağırması beni hazırlıksız yakaladı. Elini göğsüme koyuyor, gözlerini kırıştırıyor ve gülüyor. "Özür dilerim, daha önce bunları yapmamış biriyle tanışmadım. En azından senin gibi Noel Baba kökenli biriyle."

"Kaç tane kırmızı takım elbiseli adam tanıyorsun?" Alay ediyorum, o da dilini çıkarıyor.

"Sadece sen," diye azarlıyor. "Ama Noel Baba olarak tüm bu deneyimleri en az bir kez yaşamalısın. Hiç zencefilli kurabiye ev yapmamış olman çok saçma. Bu Noel 101 gibi bir şey değil mi?"

"El kitabı diye bir şey yok, Joyful. Biz kurallara göre oynamayız."

Yüzündeki saf sıcaklık ifadesi neredeyse ağzını ağzıma almama neden oluyor, ama lanet olsun, bunu yapmayı bırakmalıyım. Bu başladığında sınırlar koymamıştık. Kurallarımız yoktu.

Onu nasıl bırakacağım?

"Ee, zencefilli kurabiye?" Burada daha fazla kalamayacağımı bilerek gerilimi azaltıyorum. O çok baştan çıkarıcı ve ben çok harap durumdayım.

Kileriyle buzdolabının arasındaki tüm malzemeleri topladıktan sonra onun yol göstermesini bekliyorum. Beline yeşil, kenarları fırırlı ve kumaşın her yerinde küçük kulübeler olan bir önlük sarıyor. Onunla dönme şekline gülümsüyorum, günümüzün her anına getirdiği esrarengiz neşe beni Noel'i sevmeye ve küçük şeylerin değerini bilmeye motive ediyor.

"Bu kesikleri aldım ve hamurun oturması gerekeceği için kolay kısmı yapabileceğimizi düşündüm. Şu anda öncelikli odağımız hamur" diye açıklıyor ev şekillerini göstererek.

Onu bir konuda bu kadar ciddi görmek çok hoş ve Noel'e kendini tüm geçim kaynağı gibi adanmasına bayılıyorum.

Dışarıda beklettiği tereyağını alır. Yumuşak bir görünümü var ve paketini açıyor. Bir kaseye koyup, garip kahverengi bir sıvı alıyor. Tahminimce kurabiyelere rengini veren şey bu.

"Tereyağını krema kıvamına gelene kadar çırpacağım, sonra da şeker ve pekmezi ekleyeceğim," diye açıklıyor ve benim aklım onun imalı sözlerine takılıyor.

"Ne yapacağım?" Karıştırma aletiyle kâsenin içine dalmasını izleyerek gülüyorum. Gözlerini şakacı bir şekilde deviriyor.

"Ayağa kalk ve sevimli görün, çünkü daha sonra hamuru yoğurmak için sana ihtiyacım olacak. Gücünü sakla çünkü bütün işi sana yaptırıyorum."

Ona yaklaşıyorum, arkasında ama belli bir açıyla duruyorum. Kendime engel olamayıp ellerimi beline koyuyorum ve ellerin oraya tam oturmasına bayılıyorum.

Karıştırırken dönüyor ve bu onun henüz deneyimlemediğim farklı bir yönü. Kesinlikle bayıldığımı söyleyebilirim.

Tüm baharatları ekledikten sonra her şeyi elle karıştırmaya devam ediyor. Sanki hızlı hareket etmek yerine elle hareket etmek gerekiyormuş gibi.

Bunu yaparken ne kadar zaman geçti bilmiyorum ama durdu ve kaseyi kapattı. "Şimdi ne olacak?"

"Bunun yaklaşık üç ila dört saat soğuması gerekiyor." "Sonra ne olacak?"

Bana uyarıcı bir bakış fırlattı. "Sen hamuru yoğur, biz de pişirelim." Eğilip kollarını omuzlarıma doluyor. Bu çok samimi ve kişisel bir şey ve biz bunu çok doğal bir şekilde yapıyoruz. Bu ona öğretilme şekli mi?

Doğal olarak gözlemci ve bu konuda olağanüstü mü?

"Şimdi mi?"

Parmak uçlarında duruyor, eğiliyor. Ben nefesimi tutarken onun nefesi boğazıma çarpıyor. "Şimdi bana sana nasıl zevk vereceğimi öğret."

Sikeyim.

On Dokuzuncu Bölüm

Sleigh Ride - The Ronettes

X^ó

Gözlerini kocaman açmış bana bakıyor ve onu hazırlıksız yakaladığım gerçeği çok tatmin edici.

Akılların bir köşesinde daha önce ne kadar kaçamak konuştuğuna dair rahatsız edici bir his var. Biriyle konuşuyor gibiydi ama kısık ses tonu bana hiçbir şey anlatmıyordu. Ona ne olduğunu sormak için cesaretimi topladığımda, çenesini kapattı.

Dün onu boşaltmama izin verdiğinden beri bu kadar gergin görüldüğünü görmemiştim. Benzer bir korkuydu, ne hissettiğini bilmemek gibi bir şeydi.

Yine de bundan kurtuluyorum. Bana yaptığı gibi onun da tadına bakmak istememin sonucu olarak içimden arzu akıyor.

Dün gece benimle ve saçlarımla ilgilendikten sonra onu hayal ettim. Tadının nasıl olduğunu ve ona da aynı mutluluğu yaşatmak istediğimi.

Eğer benim ona yaptığım gibi o da dilimin altında erirse, bu beni mutlu eder. O mükemmel bir öğretmen. -Dürüst olmak gerekirse, çok iyi.

Eğitiyor mu yoksa sadece deneyimliyor mu diye merak ettiğim anlar oluyor ve kafam karışıyor. Bana belirli bir şekilde baktığında kalbim daha hızlı atıyor. Şimdiki gibi.

Yeşil gözlerinde bir merak var, neredeyse benimkilerle eşleşen tekinsiz bir çaresizlik. Ama bu göstermelik olmalı, bundan eminim. Bir takas konusunda anlaşmıştık, ama ikimizin de birbirimizden zevk alacağımızı fark etmemiştim.

"Başka şeyler yapmak istemiyor musun?" diye soruyor ve onunla tanıştığımdan beri ilk kez canavarım... gergin görünüyor.

Önden gitmeye karar vererek bileğini tuttum ve yatak odama doğru yöneldim. Koridora çıkamadan beni durduruyor ve oturma odasına doğru dönüyor.

Bir parçam, bu şekilde daha az kişisel tuttuğunu merak ediyor. Daha çok ders gibi ve daha az romantizm gibi.

Bu romantizm mi? "Bunu nasıl yapmak istiyorsun?"

Bir kez olsun kucığına oturup ona ne istediğimi söylemem için beni zorlamıyor. Bu sefer, benim yönlendirmemi istiyor. Bunu nasıl yapacağımdan tam olarak emin değilim.

"Dokunulmaktan nasıl hoşlanırsın?" Fısıldıyorum, sinirlerim küçük örümcek bacakları gibi damarlarımda geziniyor. Burada genellikle onun rolü bu, benim değil. O yönlendirir ve ben takip ederim. Belki daha çok bir su birikintisinin içinde erimek gibi, ama genellikle öğretmen o.

Küçük sinsi sırıtışı dudaklarını eğiyor ve bunun vücudumda yarattığı ürpertiye takmış durumdayım.

"Bana nasıl dokunursan dokun, hoşuma gider."

"Bu bir kaçış," diye itiraz ederek onu kanepeye itiyorum. Bir yığın halinde düşüyor, onu neyin azdığını bilen bir adamın güveniyle kalçalarını açıyor.

"İşte bu hoşuma gidiyor, beni sanki seninmişim gibi keşfetmeni izlemek." Kelimeleri o kadar gerçekçi söylüyor ki ne diyeceğimi şaşırtıyorum. Çenem açılıyor ve işaret parmağıyla çenemi kapatıyor.

Kanepeler her zaman çekici ve çirkin bir şey olmuştur, ama şu anda daha iyi bir mobilya parçası düşünemiyorum. Dizlerimin üzerine kayarak nefes veriyorum. Kontrolün tamamen bende olması beni hem korkutuyor hem de cezbediyor.

Bu sefer ona dokunmama izin verecek. Çıplak.

Dudaklarımı yalıyorum, bakışlarım onun kucağına düşüyor. Kucağı çoktan tahrik olmuş durumda. Onu tahrik ediyor muyum? Topuklarımın üzerinde otururken, nereden başlayacağımı merak ediyorum. Porno izleseydim, çok daha bilgili olurum, ama ne yapacağımı bilmiyorum.

Elbette, nelerden hoşlandığımı çıkarabilirim, ama onun aklını kaçırmamasına neyin neden olacağını nereden bilebilirim?

"Pantolonumu çıkar," diye yol gösteriyor beynimde sıkışıp kaldığımda. Sesi dumanlı, sanki kendini zor tutuyor ve bu beni teşvik ediyor.

Ellerim düğmelerini karıştırıyor ama düğmeleri çözüp fermuarını çekmeye başladığım anda heyecandan sinirlerim boşalıyor.

Ona dokunmama izin veriyor.

Bunu yapmama izin veriyor.

Pantolonunu açıp kemerini çekiyorum. Dün daha ileri gitmemi engellemişti. Şu anda, kirpiklerimin arasından ona baktığımda, beni tutmuyor. Bunu istiyor.

Parmaklarımı bandın altına yerleştirerek ilerliyorum ve şoka giriyorum. Sadece kökü bile çok kalın. Parmaklarım dokunamıyor ve onu sarmaya çalıştığımda, yapamıyorum.

Ben onu keşfederken hiçbir şey söylemiyor. Hâlâ boxer'ının altında saklanıyor ve görsel olarak kesilmesi baştan çıkarıcı.

Tırnaklarımı taşaklarına geçirdiğimde, gırtlaktan bir inilti çıkarıyor. Çok derin ve ölçülü. Bakışlarımız buluşuyor, onunki sakinleşmiş görünüyor. Göz kapakları yarı kapalı ve çenesi gergin, burun delikleri genişlerken tıkrıyor.

Ben tüy kadar hafif dokunuşlarla onun uzunluğuyla oynarken hiçbir şey söylemiyoruz. Hiçbir rehberlik olmadan, biraz tökezliyorum, ama bana şimdi dün geceden daha uzun olan dişlerini veriyor. Beni teşvik ediyor, bu işkenceden zevk aldığını söylüyor. Az da olsa.

Daha fazla zaman kaybetmek istemediğim için boxerını indirdim. Serbest kaldı, siki etkileyiciydi. Ve lanet olsun. Şeker kamışı renginde.

"Bu gerçek mi?" Sorarken tereddüt ediyorum. Taşaklarından ucuna kadar şeker kamışı gibi kırmızı ve beyaz çizgili.

Hızırca gülümsüyor, azı dişleri üst dudağının dışına taşıyor. "Baston şeker emme fikrini nereden aldılar sanıyorsun?" diye alay ediyor, elimi tutup kendi boyuna yerleştiriyor. Gözlerimin önünde, tıpkı bir baston şeker gibi kıvrılıyor.

Tadının nasıl olacağını merak ederek dudaklarımı yaladım.

"Yap şunu," diye cesaretlendiriyor, siki hâlâ kıvrık. Alçaktan başlıyorum, coşkuyla yukarı doğru yalıyorum. Tadı tatlı ve şekerden daha çok sevdiğim çok az şey var. Düzensiz iniltisi vücudunu titreştiriyor, sanki derinlerden hırlıyor gibi. Kavisli kısma geldiğimde, şeker kamışlarına yaptığım şeyi yapıyorum, kancanın tamamını ağızma alıyorum - ya da almaya çalışıyorum.

Eli hemen saçlarımı buluyor ve övgüyle kavıyor. "Siktir, Xó," diye boğuk bir şekilde adımı inliyor ve ben onun ağızımın içindeki parçasının etrafında iç çekiyorum.

Başıma masaj yaparak kancasının etrafından dolanmama yardım ediyor. Kendimi kaptırmış bir halde tüm ucunu ağızma alıyorum ve bağımlılık yaratan tadın tadını çıkarıyorum.

Ağızım hala onun etrafındayken, düz bir şekilde kaydırıyor. Onu daha derine götürmeme yardımcı oluyor. Yine de çok iri ve elimden geldiğince her santimini emmeye çalışsam da bunda pek iyi değilim.

Sikinin şeker kamışı gibi olduğuna inanamıyorum.

Yirminci Bölüm

Noel Şarkısı - Nat King Cole

erson

A Tüm dürüstlüğümlle dünyamı salladığını söyleyebileceğim pek fazla şey yok. Ama gözleri yaşlı Ark Tanrımı dizlerinin üzerinde, sikimi en sevdiği şeymiş gibi yalarken görmek listenin başında yer alabilir.

Dudaklarının kenarlarında salya birikiyor ve onu yalamamak elde değil. Çok iyi gidiyor. Kıvrıcık kafası aşağı yukarı sallanıyor, öğürüyor ama daha da ileri itiyor. Bağımlılık yapıyor.

Tek arzum kalçalarının arasındaki ıslaklık. Spermlerimiz karıştığında, nane şekerli kurabiye gibi bir tadı olacağını hayal ediyorum.

Bu düşünce beni sahip olamayacağım şeylere özlem duymaya itiyor. Seks konusunda hiç anlaşılmamıştık, ama bu masadan kalkmış değil - en azından benim için.

"Beni çok iyi karşılıyorsun," diye övüyorum, kelimelerim kırık dökük ve nefessiz çıkıyor. Beni mahvediyor. Ağzı ve beni okşayan gergin elleri yüzünden çözülüyorum.

Dikkati bana yöneliyor ve sırttan bakışları çok fazla. Artık kendimi tutamıyorum.

"Ne kadar ileri gideceksin, Xóchitl? Ne kadar öğrenmek istiyorsun?"

Bakımına devam ederken gözleri kısılıyor ve bu bana çok şey anlatıyor. "Sözlerin, Xóchitl. Senin lanet sözlerine ihtiyacım var."

Üzerimden kalkıyor ve salyaları yüzünden aşağı süzülüyor. Sikiyle şişmiş dudaklarını yalıyor, gözleri beni yutuyor. Başparmağımı ıslak çenesinin üzerinde gezdirerek pisliğini siliyorum.

"İlkim olmanı istiyorum," diye itiraf ediyor, kendine özgü kızarıklığı yanaklarını ve göğsünü boyarken. Vücudum onun sözleri karşısında donup kalıyor. Az önce bunu mu söyledi?

Buraya geldiğimden beri aklımda hep bu düşünce vardı, ama bunların çoğunu aletim söylüyordu. Mantıklı yanımda bunun gerçekçi bir düşünce olmadığını düşünüyordu.

"Al şunu," diye alçak sesle emrediyorum, tüm fantezilerimin gerçekleşmesinden bunalmış bir halde. "Önce bana göstermezsen ne yapacağımı nasıl bileceğim?"

Bu sözler beni hemen yatıştırıyor ve bunun daha fazlası olduğu düşüncesini uyandırıyor. Bana yerimi hatırlatıyor. Ona öğretiyorum. Sevgilisini nasıl memnun edeceğini gösteriyorum.

Hepsi bu kadar.

"Bana binmek en az acı veren şey olacak," diye açıklıyorum, göğüs kafesimin arkasında kaynayan duygulara dalmadan. "Ne kadar alacağını kontrol edebileceksin."

Bakışlarımız kilitleniyor ve teklif ettiğim şeyi düşünüyor gibi görünüyor. Sonunda "Hepinizi alabilirim," diyor ve taşaklarının içindeki zonklama şiddetleniyor. Böyle şeyler söylediğinde ne kadar seksi olduğunun farkında değil mi? "Beni başka biri olsaydım yapacağın gibi becermeni istiyorum."

"Siktir, Joyful. Böyle şeyler söyleyemezsin," diye itiraf ediyorum, sarhoşluk hissi tüm duyularımı bastırıyor.

Dili yavaş ve emin bir şekilde tekrar ucumu okşamak için dışarı çıkıyor.

"Bu gece senin hediyenim, Noel Baba. İstedğim de bu. Beni açmanı ve kullanmanı." Sözlerini sikimin başındaki küçük ısırtıklarla noktallıyor.

"Arkana yaslan, gözlerini kapat," diye usulca talimat veriyorum. Topuklarının arkasına gidiyor ve sırt üstü yuvarlanıyor. Yönlendirme olmadan kalçalarını açıyor. Tamamen giyinik olsa bile karşı konulmaz. "Gözler kapalı." Kapandılar, itiraz yok.

Dolaptaki Noel süsleri kutusuna koştum. Ağacı süsledikten sonra, tüm evi süslerken film izledik. Ve şimdi, geriye kalanlarla, fantezilerimi test ediyorum.

İhtiyacım olanı aldığımda sikim zonkluyordu. Pantolonumdan, boxer külotumdan ve tişörtümden kurtulmak için hiç zaman kaybetmiyorum. Kanatlarımı açıyorum, onları serbest bırakıyorum, bunun bir parçası olmalarına ihtiyaç duyuyorum.

Geri döndüğümde küçük fingirdek de kıyafetlerinden kurtulmuştu. "Seni küçük canavar," diye azarladım. Yanına geldiğimde gözlerini kapatıyor, parmakları yarıyor. "Dikizlemek yok!"

Kıkırdıyor ama kollarımdaki her şeyi gördüğüne eminim. Altımda çıplak. Bu kez bacakları kapalı ve bunun mütevazı olmaktan çok benimle alay etmekle ilgili olduğunu biliyorum.

Onun zulasından çaldığım kurdeleyi, süsleri ve ip ışıkları yerleştirdim. Mükemmel küçük bir ağaç olacak. Onu bir hediye gibi saracağım ve benimmiş gibi becereceğim.

"Saklanıyoruz, değil mi?" Bir parmağımı çıplak kalçasında gezdirerek alay ediyorum. Kıkırdıyor, tüyleri diken diken oluyor ve teninin her yerinde küçük lekeler belirliyor.

Kalçalarını ayırıyor ve dün gece onu tattığımdan beri arzuladığım şeyi bana gösteriyor. Onun orgasmı yeterli değildi. Daha fazlasına ihtiyacım var.

"Bir kelime seçmeni istiyorum, öyle bir kelime seç ki onu kullanabilesin ve ben de durayım. Böylece seni asla incitmem ya da sınırlarını aşmam."

Gözlerini açıyor ama sadece benimkilere bakıyor, bakışları yakınlarda ne olduğunu araştırmıyor. "Kakao?"

Tatlıları ne kadar çok sevdiğini düşünerek gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Kakao o zaman." Tekrar yayılıyor ve benden önce yere yerleşiyor.

Ağacın ışıklarına karşı parlayan dölleri ondan sızıyor. Parmağımı istediği yer dışında her yere sürüyorum. Dokunuşumun altında kıvrılıyor ama ağrılarını dindirmiyorum.

Parmağımı ağzıma götürerek sesli bir şekilde inliyorum. "Tadın her zaman şekere batırılmış gibi," diye övüyorum, dölünün gerçek olmadığını bilmesini istiyorum.

Kurdele rulosunu alıp açıyorum. Yeşil, içine küçük altın ekoseler dikilmiş. Onunla tam bir tezat oluşturuyor ve yeşilin onda en iyi renk olduğunu bir kez daha teyit ediyor.

"Bacaklar yukarı."

Birlikte onları düzeltiyor ve kaldırıyor. Hemen işe koyulup onu sarıyorum. Rahatsız edecek kadar sıkı değil ama sabit ve sert olacak kadar sıkı. Kalçalarından başlayarak bacaklarının arasında ileri geri dolanıyorum. Ne de olsa o benim ağacım olacak.

"Ne yapıyorsun?"

"Bu bir sürpriz," diye onu rahatlatıyorum, her sarışımda alaycı bir şekilde tenini okşuyorum. O titriyor ve benim vücudum onun içine girme arzusuyla ağrıyor.

Onu kalçalarından ayak bileklerine kadar ördükten sonra, yaptığım işe gülümsüyorum. Bana bakıyor, gözleri açılıyor. "Bir çeşit kumaş hissettiğimi sanmıştım."

Yaramazlık yaptığı için kışına vurulduğunda keskin bir ciyaklama çıkarır. "Bu dikizlediğin içindi, küçük canavar." "Özür dilerim, Noel Baba. Beni yaramazlar listesine koyma."

Ona kıkırdıyorum, eğer insanlarla iyi vakit geçirmek yaramazlar listesi için bir işaret olsaydı, orgazmdan hoşlanan herkesin becerileceğini biliyorum. Hem gerçek anlamda hem de mecazi anlamda.

"Sırf seni görmek için geri gelebilmek için seni yaramazlar listesine koymak istiyorum. Sonra seni cezalandıracağım. Son durağım olduğundan emin olacağım, böylece her ekstra anı amına gömülerek geçireceğim."

Yüzü kızarıyor, dişleri dudağına gömülüyor. "Lütfen, bu hoşuma gider." Kıçına bir şaplak daha atıyorum, sonra acısına masaj yapıyorum.

"Eminim yaparsın. Daha fazla orgazm anlamına gelse bilerek yaramazlık yapardın, değil mi?" Bu bir alay ve o nasıl cevap vereceğini kesinlikle biliyor.

Başını sallıyor, kıçını sallamaya çalışıyor. Ne yazık ki bunu yapamayacak kadar kısıtlanmış durumda. "Her cezanın sonunda senin olman anlamına gelseydi her gün kötü olurdu."

Sözleri karşısında göğsüm sıkışıyor. Böyle anlar kafamı karıştırıyor. Aşık olmuş gibi görünüyor, ama bu oynadığımız oyunun bir rolü mü yoksa daha derin bir şey mi?

Sanırım ona sorabilirdim, ama dürüst olur muydu? Aşk için çaresiz olduğunu söyledi. Bu onu beni memnun etmek için bir şey yapmaya zorlar mıydı?

Etrafındaki ip ışıkları kurdeleden daha gevşek ama ışıklardan gelen ısının doğrudan tenine temas etmemesi için üzerine bağlıyorum.

Bu hoşuna gidebilir.

Tüm süsler yerine yerleştirildikten sonra, iyi iş çıkardığım için sessizce omzuma vuruyorum. Sırt üstü yatıyor, bacakları dimdik. Kurdele ve ışıklarla sarılmış, sarkan süslerle kaplı mükemmel bir Noel ağacı gibi görünüyor.

"Mükemmellik," diye haykırdım, bu kadar yüksek sesle olmasını istememiştim.

Sonunda gözleri açılıyor ve aval aval bakıyor, yüz ifadesi eğlence ve hayranlık dolu. "Noel'in en sevdiğim parçası gibi görünüyorum," diye nefes alıyor.

"Noel Baba kendi ağacını istedi," diye açıklıyorum. "Ağacını becermek bile istiyor."

Gülümsüyor, dişlerini göstererek hevesle başını sallıyor. "Bunun orman kanunlarına aykırı olduğuna eminim." Yaptığı şaka beş saniye boyunca kafamı karıştırdı.

"Ağaçları becermeye karşı herhangi bir kuralları yok, tatlım. Belki de özsuyn var olma sebebi budur."

Ağzı açılıp kapanıyor. "Sen kazandın. Bu ihtiyacım olmayan bir görseldi."

"Yine de hayal ettiniz."

Göğsüme bir tokat daha atmaya çalışıyor ama bağlı olduğu için sıkışmış durumda.

"Hazır mısın, Xóchitl?"

Bölüm Yirmi Bir

Bésame Mucho - Andrea Bocelli

X^ó

"Hazır mısın, Xóchitl?"

Hiç bu kadar gergin ve ıslak hissetmemiştim. Belli etmedi ama hoyratça damlatıyordum. Kirli ve kaygan ve o sadece benden çıkmasını izliyor.

Bir yanımda bunun onun için bir sapkınlık olduğuna inanıyor, diğer yanımda ise dalga geçmemi isteyip istemediğini merak ediyor. Muhtemelen ikincisi.

"Ben hazırım, Noel Baba."

Sözlerime biraz hırslıyor. Ona Noel Baba dediğimde, bunun onu hem tahrik ettiğini hem de kızdığını fark ettim. Bu karışım görmezden gelinemeyecek kadar bağımlılık yapıyor.

Arson arkasından paketlenmemiş bir şeker kamışı çıkarıyor ve onunla ne yapmayı planladığını merak ediyorum.

Çok beklememe gerek kalmadı. Kurdelenin önünden geçiriyor ve doğrudan klitorisimin üzerine yerleştiriyor.

Oh, tanrıça.

Bu kısa temasın yarattığı hisler beni titretiyor. Bu canavarla hayatımın en uzun kenarı gibi. Bana eziyet etmeyi seviyor ve ben de saf coşku beni vurduğunda hissettiklerimden zevk alıyorum.

"Bak, o şeker kamışı bana bundan ne kadar zevk aldığını söyleyecek. Bağlarına karşı her mücadele ettiğinde, o küçük klitorisini ovacak."

Benim için hareket ettirirken sızlanıyorum. "Bu bir işkence," diye haykırıyorum o hareketlerine devam ederken. "Ve sen buna bayılıyorsun. Değil mi?"

Başımı sallıyorum ve dudağımı ısıyorum, iniltimi tutuyorum. Onları seviyor ve eğer bana işkence ediyorsa, ben de karşılığını veriyorum.

Bana acı çekirme niyeti konusunda kendimle mücadele ederken ortadan kayboldu. "Kundakçılık mı?" "Sus," diye beni kandırıyor ve ben bunu hissediyorum. Dili giriş yerimde geziniyor, dişleri dişlerime sürtünüyor.

yarık da. "Siktir, harikasın."

Övgü ilk başta beni şaşırttı, ama şimdi beni boşaltmak için kesinlikle gerekli. Sessizce iyi yaptığımı söylemesini istiyorum.

Diliyle içime giriyor ve ben sarsılıyorum, şeker kamışı bana zahmetsizce çarpıyor. Bacaklarıma kramp giriyor ve ayak parmaklarımdan başıma kadar titriyorum.

"Kundakçı!" Onun için serbest bırakarak haykırdım. Hiç bu kadar hızlı orgazm olmamıştım. Sadece üçüncü gün orgazm olmuş olabilirim ama son iki orgazmım çok daha uzundu.

"Güzel, Neşeli. Geldiğinde çok güzel oluyorsun."

"Teşekkür ederim."

Tekrar içime girmeden önce aldığım tek yanıt onun kıkırdaması oluyor. Dilinin geniş ucundaki küçük çıkıntılar gözlerimin arkasında yıldızlar oluşturuyor. Her şey sallanıyor ve ben

Hassasiyetten mi yoksa daha önce mide kaslarımı hiç bu kadar kullanmadığımdan mı emin değilim. Her iki durumda da, daha beni becermeden harap olmuş durumdayım.

"Korkuyor musun?" Yüksek sesle merak ediyorum. "Yoksa beni istemiyor musun?"

İnkâr konusunda hiçbir zaman şüpheli ya da bilinçli olmadım. Dün ona dokunmama izin verdiğinde ağlayacağımı düşünürken, şu ana kadar beni gerçekten istemediğini merak etmedim. Bu nereden geliyor... kim bilir.

Ama sonuçta bu onun için bir iş.

Oturuyor, gözleri parlıyor. Gerçek anlamda. Yeşil irislerinde ateş titreşiyor, patlamaya hazır bir volkan gibi. "Korktun mu?" diye acımasızca homurdanıyor. "Nazik olmaya çalışıyorum, Neşeli. Yavaş, hatta. İlk seferin-"

"Ben ihale istemedim," diye cevap veriyorum, konuşmasını bitirmesine izin vermeyerek.

"Seni germezsem sığmaz," diye homurdanıyor, parmakları öfkeyle devasa ereksiyonunu okşuyor. Şeker kamışı gibi aletine hâlâ alışamadım. Bana çok vahşi geliyor ama bayılıyorum.

"Uyacaktır. Ama eğer çok korkuyorsan..." Sözümü kesiyorum, onu kışkırtıyorum. O bunu biliyor. Bana doğru bastırmadan önce yüz ifadesinde bir kızgınlık belirliyor. Keskin ve umursamaz, tüm vücudum bu alışılmadık his karşısında geriliyor.

Çok fazla acıtmıyor ve o kadar ıslağım ki kolayca giriyor. "Siktir," diye homurdanıyor, içime doğru itiyor. "Siktir, Xóchitl." Hızını artırıyor ve ben de onun etrafında sıkılaşıyorum, o sırada içimi ürpertici bir coşku kaplıyor. "O kadar iyisin ki."

Sesi hayvansı çıkıyor. İnsanlık dışı, derin ve gür, yüzeyin altındaki gerçek canavar. "Daha sert." Bu bir emir, ama çok soluksuz ve çılgınca. O içime girdikçe, şeker kamışı beni daha çok etkiliyor.

"Kahretsin, böyle çok mükemmelsin. Sikimi çok iyi alıyorsun, kaplıyorsun, sıkıyorsun..." diye devam ediyor, başını zevkle geriye atıyor. "Uzun süre dayanamayacağım, bebeğim." *Bebeğim*. Kelimenin tam anlamıyla sadece bundan patlıyorum, içime girerken serbest bırakıldığımı haykırıyorum. Aleti kıvrılıyor, içimde yıldız etkisi yaratan bir noktaya çarpıyor. Kükreyene kadar durmuyor ve sırtımı o kadar büyük bir güçle yumrukluyor. "Evet, beni böyle sık." Cesaret verici sözleri beni olabildiğince sert sıkmamı sağlıyor.

"Çok iyi hissediyorum... içimde," diyorum kırık bir sesle, bana verdiği şeyi ona da vermek istiyorum. "Beni o kadar mükemmel dolduruyorsun ki, Arson. İstedğim tek kişi sensin.

Gözleri benimkilerle kilitleniyor, alnını ter kaplıyor. Islaklık beni ıslatmadan, içimden sızmadan önce birkaç kez daha homurdanıyor.

"Siktir," diye homurdanıyor, hızını yavaşlatıyor. Gözleri hâlâ alev alev, hararetle yanıyor. Parmaklarını içime daldırarak beni dışarı çekiyor. Parmaklarını kıvırdığında haykırıyorum.

"Sen ne-"

O kadar hızlı yükseliyor ki, kanatlarının ona yardım etmek için çırpındığına yemin edebilirim. Üzerimde gezinirken dudaklarıma bastırıyor. "Tadına bak."

Benim var.

Parmaklarını yalayarak inliyorum. Onları kavıyorum ve ağzıma alıyorum. Aralarını, etraflarını yalıyorum, lezzetini alıyorum.

Nane.

Döller naneli.

"Şimdi anlaşılıyor," diyorum parmaklarını çıkardıktan sonra. Ne demek istediğimi anlıyor ama yorum yapmıyor. "Kahveme dayanamadın çünkü dölünü düşünüyordun."

Sırıtırken göğsü kabarıyor. Tekrar kalçalarımın arasına dalmadan önce göğsünden ter damlıyor. "Tohumlarımın senden aktığını görmek beni tahrik ediyor. Ağzını doldurmak ve sonra onu yemek istiyorum

O da. Dilini kullanarak deliğime dalıyor ve yalıyor.

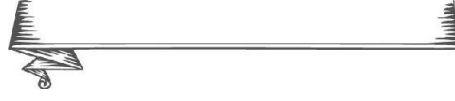
"Beni tekrar boşaltacaksın," diye haykırıyorum, bir orgazm daha yaşadığımı hissediyorum. Parmağını klitorisimdeki şeker kamışına bastırıyor ve kararlı daireler çizerek hareket ettiriyor.

"Benim için gel, tatlım. Seni ne kadar doldurmamı istediğini göster bana." Kalçalarımı olabildiğince hareket ettiriyorum ve aynı anda birkaç parmağıyla içime girerken çığlık atıyorum.

O çok takdir ettiğim karıncalanma beni tekrar vuruyor, tüm vücudum titriyor. "Kundakçılık," diye inliyorum. Bu bir çığlık değil, yaptığımız şeyi durduramayacağıma dair bir söz.

Yirmi İkinci Bölüm

Lütfen Noel İçin Eve Gel - Ryland James

erson

A İşte bu kadar. İşte böyle öleceğim. Aletim aşık olduğum kadının içindeyken, tohumlarım her nâlede ondan dökülüyor.

Tepeden tırnağa beyaza buladım onu. Duşlar ve banyolar olmasaydı, bir şeker kamışı kadar karlı olacaktı. Günlerdir bunu yapıyoruz. *Sanırım.*

Geçen gece onu açtıktan sonra banyo yaptırdım ve yatağa yatırdım. Şimdi onun yatağındayız ve ben onun içindeyim. Her itişte yatak alçalıyor ve ben içine girdikçe taşaklarım ağrıyor. O bir kez daha boşalana kadar kendimi tutuyorum. Bunu görmem lazım.

Ben klitorisini yavaşça okşarken o altımda kıvranıyor, göğüslerini tutuyor. Orgazmı onu ele geçirirken vücudu titriyor ve beni sıkarken, kendi salınımımı kükrüyorum.

"Kahretsin, tatlım, çok iyisin."

Çekiyor, hemen döllerimi topluyorum. Ağzı çoktan açılmış, beni bekliyordu. Boşalmamı boğazından yukarı ve onun bekleyen ağzına doğru sürüklüyorum. Boynundan dudaklarına uzanan yolu yalayarak kendimin ve onun karışık tadına bakıyorum.

Bu kadının bana hissettirdiği mutluluğu tarif edecek kelime yok. Diline bastırduğымda parmaklarımın etrafında inliyor. Hayatımın geri kalanını onun içinde geçirebilir, onu sonuna kadar becerebilirim.

O mükemmel.

Benim için

mükemmel.

Aramıza uzanıyor ve sikimi tekrar girişine doğrultuyor. Yukarı doğru kamburlaşarak beni içeri doğru zorluyor ve vücutlarımız sallanırken birlikte tıslıyoruz.

"Seksin bu kadar iyi olacağını hiç düşünmemiştim," diye itiraf ediyor nefes nefese. Elini sikimin amciğıyla birleştirdiği yere koyuyor, ben içine girerken kendi içine dalıyor. Kendi zevkiyle ilgileniyor ve bunu ondan çıkarmış olmam o kadar güzel ki ne diyeceğimi bilemiyorum.

Ona seksin herhangi biriyle bu kadar iyi olmadığını söylemek istiyorum. Sadece onunla. Bu kadar bağımlılık yapıcı ve coşkulu olmasının nedeni o. Daha önce hiç çıplak birinin içine boşalmamıştım, o benim ilkim ve bu her şeyden daha anlamlı. Tek istediğim onun döllerimi deneyimlemesi ve tadına bakmasıydı. Şimdi bunu deneyimlediğime göre, bundan nasıl vazgeçeceğimi bilmiyorum.

Kalçalarımı pistonlayarak içine giriyorum. Ama onu tekrar yatağa gömmek yerine, çekip dizlerinin üzerine çökmesi için çeviriyorum. Uyluklarının ön tarafı gibi arka tarafı da kurdeleden ve sürekli çekiştirilmesinden dolayı morarmış.

Bana hala lanet bir hediye gibi görünüyor. "Ne-"

Ona çarpıyorum ve neredeyse ayağa kalkıyor, sırtı göğsüme doğru eğiliyor. Aramıza uzanıp klitorisinin etrafında dönüyorum. "Bu şekilde daha derine gidiyor," diye törpülüyorum, boğazını öpüyorum. Kesici dişlerim uzuyor, salyalarım akıyor, onu ısırma ve bizim yapmaya hazırım. Nabzının attığı noktaya sürüyorum, haykırıyor, sikimin etrafında titriyor.

Etrafımda kenetlenirken içimden kaçan vahşi kükremeye engel olamıyorum. "Bundan çok hoşlanıyorum," diye fısıldıyor nefes nefese. "Mutluluktan bayılacakmışım gibi hissediyorum."

"Seninle içim bitmedi bebeğim. Sen durmam için yalvarana kadar içine gömülü kalacağım." "Asla," diye itiraz ediyor ve ona bebeğim dediğim için beni azarlamadığını fark ediyorum. Elimde değil. Bu çok doğal hissettiriyor. Onun benim olması, rol yapmak için bile çok gerçek geliyor.

Diğer elimle yüzünü yatağa bastırırken parmaklarım kalçalarına gömülüyor. İçine doğru sallanırken, boşalıyorum. Derisini delemediğim ve onu kendime bağlayamadığım için sırtını ısııyorum ve dllerimin içinden sızmasına izin veriyorum.

Hiç vakit kaybetmeden çekip kıçını daha yukarı kaldırıyorum, amını yalıyorum, içinde kendimi tadıyorum. Hiç eskimeyecek. Onu her gün yiyebilirim ve hala daha fazlasını istiyorum.

Sadece amını yalamak yerine, pis aklıma verdiğim başka bir sözü tutarak kıına doğru ilerliyorum. Gt deliğini yalıyorum ve dokunduğumda irkiliyorum.

"Arson, lütfen durma."

Durmayacağım.

Yine de kenarlarını yalıyorum, sonra içine giriyorum, pembe deliğini geriyorum, benim için hiçbir şeyin yasak olmadığını bilmesini istiyorum.

"Bir gün seni burada becereceğim, tatlım. Sikim için yalvaracaksın ve ben de seni şımartacağım."

"Lütfen, lütfen, lütfen," diye çaresizce inliyor.

Kendi dlm ve onunkini kullanarak onu geriyorum, kas halkasıyla alay ediyorum. İçine bastırdığımda, bir inleme ve ağlama yumağı haline geliyor, amı ikimizin de üzerine sızıyor. Damlıyordu.

"Sen benim için çok iyi bir kızsın," diye teşvik ediyorum. "Her tarafıma akıtıyorsun. Sikimi istiyor musun bebeğim?"

"Lütfen, Noel Baba. Bana sikini ver."

"aresizlik sana çok yakışıyor," diye homurdanıyorum.

İkinci parmağıyla geriye doğru bastırıyor. ılgınca ve çok seksi. Tam onu germek için üçüncü bir parmak eklemeye hazırlanırken, sesler bizi böldü.

"Televizyonu açık mı bıraktın?" Açık bırakmadığını bildiğim için soruyorum. Günlerdir durmadan sevişiyoruz.

İnsan olmadığımız için, yaşamımızı sürdürmek için yiyeceğe ihtiyaımız yok. Pek sayılmaz. Zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Sadece onun amcığı ve benim sikim tekrar ediyor. Ağrımadığına şaşırdım. Ama benim gibi, o da a ve zavallı görünüyor.

"Xchitl! Hangi cehennemdesin?"

"Val, kardeşim," diye fısıldayarak bağırıyor ve neredeyse kendini benden uzaklaştırıyor. "Geliyorum!"

"Artık değil," diye homurdanıyorum, ilk kez kıının içine batmamanın verdiği bir acı hissediyorum. Sanırım devam edecek.

"Burada olmaması gerekiyordu," diye telaşla açıklıyor. "Yeni bir çift olmadıkça olmaz." Biraz şık görünmek için acele ediyor, üzerine bir bornoz geçiriyor. Ve benim tek yaptığım bir kot pantolon giymek. Kardeşinin burada olması umurumda değil. O gider gitmez kız kardeşini beceriyor olacağım.

Ne kadar erken olursa o kadar iyi.

İlk o çıkar. Kızarmış teni kardeşine bile yorulduğunu belli eder. Dakikalar önce tam anlamıyla parmaklarımı alıyordu. Dllerim hala amından musluk gibi akıyor.

"Valentine," diye anons ediyor ve ben de onu takip etmek için sadece bir an bekliyorum.

"Tam adımı kullanmanla başım belada diyeceğim ama asıl eksik olan sensin küçük kardeşim."

"Sen neden bahsediyorsun? Bir sonraki şarjım Yeni Yıl'a kadar değil" diye itiraz ediyor ve ben dışarı ıkıyorum.

Kulak misafiri olacaktım ama Joyful'u tanırıysam, burada olması benim suumken onu azarlamasına izin verirdi.

Gömlüksüz dışarı çıkmak muhtemelen en iyi seçim değildi. Xó'nun kardeşi neredeyse benim kadar uzun. Onun aksine, o kırmızı. Benim koyu tonlarımdan daha mercan rengi ama yine de kırmızı. İçinden öfke yığınlar halinde sızarken gözlerini kısıyor, dudağı bile tiksintiyle kıvrılıyor.

"Sen de kimsin lan?"

Xó anında onun göğsüne bir şaplak atar. Çatık kaşları ve bakışları yetişkin bir adamı ağlatabilir. "Onunla bu şekilde konuşma Valentine. O benim arkadaşım."

"Arkadaşmış, kırımın kenarı," diyor Valentine. "O lanet olası bir Santana."

"Demek sen kardeşimin becerdiği Eros'sun," diye alay ediyorum kollarımı göğsümde kavuşturarak. Draegyn olsaydı gözleri alev alev yanardı. Yine de içinden hızla nefret sızıyor.

"Kundakçılık!" Xó azarlıyor, gözleri kocaman ve hayal kırıklığına uğramış. Bir nefes veriyorum ve onun hamlesini bekliyorum.

Bana bok atmakta haklı. Anlamsız davranıyorum. "Bu benim kardeşim."

"Ve kız kardeşleriniz," diye anons ediyor biri, kapının yanında durarak. Şeftali rengi teni ince ve Xó'nunkinden çok farklı. Sonra bir başkası ortaya çıkıyor. O daha çok mor renkte, yumuşak lavanta olabilir mi?

"Geleceğimiz konusunda seni uyarmıştım. Haftalardır buradasınız." "Haftalardır mı?" diye somurtuyor, yüzünü buruşturuyor.

"Bugün Noel Arifesi," diye açıklıyor ve gözlerim açılıyor. Benim bile fark ettiğimden çok daha uzun süredir o yataktayız. Birbirimizin içinde kaybolmak çok kolay.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum, Pyro'nun ne kadar kızacağını düşünüyorum.

Pyro mutfaktan, aynı anda varlığını duyurarak, "Bok doğru, kardeşim," diye bağırır.

Xó titremeye başlamadan önce burnumun kenarını ovuşturacak zamanım bile olmadı. "Aklından ne geçiyordu?"

Evet, ne düşünüyorduk ki?

Yirmi Üçüncü Bölüm

Sensiz Noel - Ava Max

Xó

Utancı beni yaladıkça tüm vücudum yanıyor, tıpkı Arson'a sürekli yaptığım gibi. Çok acımasız ve hepsi bize bakıyor, bir yanıt bekliyorlar.

"Aşkı bulmama yardım ediyor," diye ürkekçe cevap veriyorum, sesim sadece bir gıcırta. Ailemin yanında kendimi hep küçük, dışlanmış hissetmişimdir. Şu anda daha da kötü hissediyorum çünkü Val bile beni yargılıyor. Çenesini hiç bu kadar sert görmemişim, sert yapısında hayal kırıklığı vardı.

"Evet, yaptığı şey *bu*," diye alay ediyor Dion, dudağı kınamak için kıvrılmış.

"Yeter," diye bağırıyor Arson. "Ne yaptığımızın bir önemi yok. Hepiniz çizgiyi aştınız."

Göğsümün içinde bir şey titriyor. Tanıştığımızdan beri burada olan aynı karıncalanma, ama tam şu anda somut bir şeye dönüşüyor. İçimi huzurla dolduruyor. Koruyuculuk. Beni savunuyor. Kimse beni savunamaz.

"Arson haklı. Erosların aşk ve benzeri şeylerle ilgili kuralları olabilir ama bizim alanımızın dışında bir anlaşmaları var ve bizim yargılamamız aptallık olur." Pyro başıyla kardeşini onaylıyor.

En azından Arson'ın onu seven bir kardeşi var. Ama şimdi Val, Arson'ın kardeşine ters ters bakarken, birlikte yatmaları hakkındaki o karmaşık yorumun doğru olup olmadığını merak ediyorum.

"Kapa çeneni, Cupid."

"Aşk Tanrısı, ne kadar da orijinal, neşeli çocuk."

Neşeli çocuk mu?

"Dışarı," diye Val ve Arson'ın kardeşine sesleniyorum ve başparmağımla ikisini de arka kapıdan dışarı yönlendiriyorum.

Hoşnutsuz bir nefes verdiler ve hepimizi atlattılar.

Dion da aynı şeyi yapıyor, büyük bir keyifle zıplıyor. Ezizet etmek her zaman onun süper gücü olmuştur ve şu anda, bir kez olsun kendisinin neden olmadığı bir kaosa ilk elden tanık oldu.

Dulce kulağıma doğru eğiliyor, elleri omuzlarımı kavırıyor. "Onun Noel Baba olduğunu bilseydim, ben de gelirdim."

"Dulce, bunu az önce söylemedin!" Aşık olabileceğimi düşündüğüm adamla göz göze gelmesi karşısında öğürerek geri çekiliyorum. Onu bıçaklayacağım, tanrıçaya yemin ederim.

İçimde kontrolsüz bir öfke birikiyor ve Arson devreye girmeden önce kelimeleri söyleyemiyorum. "Bir dakikaya ihtiyacımız var."

Onun için minnettarım, onu takdir ederek öpmek istiyorum. Dulce kalçalarını sallayarak ayrılıyor ve ben ellerimi sertçe yumruklarken parmaklarım tenimi sıkıyor.

"Sorun değil, Neşeli. Sadece senin için gözlerim var," diye dalga geçiyor, ama onun şakacılığına ihtiyacım yok. Patladım. "Neden bu kadar düğmeye basıyorsun?" Tısıyorum, göğsüm çok fazla duyguyla kabarıyor. Onun

Kaşlar çekildi, öfke ilk kez bana yönelmiş gibi göründü.

"Ben mi? Ben senin *arkadaşınım*," diye tükürüyor, sözlerimi Val'e tekrarlayarak. Kızdığı zaman çok iri yarı oluyor. "Kundakçılık, öyle demek istemedim-"

"Evet, peki ne demek istedin?" diye üsteliyor, birkaç gün önce bekaretimi aldığı gibi gözleri parlıyor. Ama bu farklı. O affetmez, kızgınlık türü ile yasaklanmış

Bu hiç mantıklı değil.

"Biz arkadaş mıyız?" Aynı anda hem soruyorum hem de söylüyorum. "Bir anlaşmamız var."

Bir kez sertçe başını sallıyor ve bu baş sallama bana herhangi bir tartışmanın anlattığı kadar şey anlatıyor. Yanlış bir şey söyledim ve o üzgün.

"Gitmeliyim," diye mırıldanıyor.

"Anlaşmamız ne olacak?"

Tüyleri diken diken oluyor, ağzından ve burnundan buhar çıkıyor. Kayaların üzerinde yürüyorum, en ölümcül lavların üzerinde geziniyorum. Benden uzaklaşmadan önce bir huff sesi çıkarıyor.

"Sana aşkını bulacağım ama gitmem gerek. Bugün Noel arifesi ve şu anda bununla uğraşmak benim için çok fazla."

"Arson, lütfen," diye yalvarıyorum, göğsümde bir ağrı oluşuyor. "Bunun hakkında konuşalım."

Başını hafifçe çeviriyor, kaşlarının arasında yenilgi ve sıcak bir öfke var. "Konuşacak bir şey yok. Biz dostuz Xóchitl. Ve anlaşmamız tamamlandı."

"Nasıl?"

Bana bir cevap vermedi. Boş odaya yöneldi. Bir an sonra yanına koşuyorum ama içerideki pencere açık ve odada o ilk geceden kalma şapkasından başka bir şey yok.

Noel Baba olduğunu iddia eden bir sahtekâr olmadığını bilmemi sağlayan tek şey. Ne yaptım ben?

Duygularımı yüksek sesle ifade etmek neden bu kadar zor?

DIŞARI ÇIKTIM, tüm vücudum titriyordu ve bu soğuktan değildi. İçimde bir şeyler parçalanıyor ve kalp kırıklığının bu olup olmadığını merak ediyorum. Geçen gün Noel Baba'nın mektuplarına cevap gelmeyince bunu hissettiğimi sanmıştım ama şimdi, Arson'ın kötü şartlarda ayrılmasından sonra gerçekler yüzüme çarpıyor.

Aşkın deneyimlediğim bir duygu olmadığını hep biliyordum. Arson'a kadar değil. Onun gidişi beni kızdırmadı. Acıttı.

Ona tamamen aşığım.

O sadece anlaşma yaptığım biri değildi. O anlaşmanın sonucu oldu. Çok aptalım.

"Sorun ne Xóchi?" Dulce soruyor ve ya benim yüzüm çökmüş durumda ya da o çok sezgisel. "Gitti," diye sızlanıyorum ve o da hemen yanıma geliyor. Beni kollarına aldı, ben sadece Ağla. Kız kardeşim beni hiç teselli etmedi ve şimdi Arson'dan dolayı zaten hamım, bu çok fazla.

Arson'ın kardeşi ve Val bile neyin yanlış olduğunu görmek için tartışmayı bırakırlar.

Arson'ın kardeşi "O bir asabi," diye açıklıyor. "Ben Pyro." Beni onaylarcasına başını sallıyor. "Onu kontrol edeceğim. Kabul ettiğin şey için her şeyi riske attığını bil. Bu işe bu kadar bulaşmayı planladığını sanmıyorum."

"Ne demek istiyorsun?" Ağlıyorum. "Bu onun planıydı!"

Başını sallar. "Demek istediğim, o kesinlikle sana aşık. İkinizin paylaştığı şey çok gerçek. Senin bunu basit bir oyun olarak görmenle başa çıkamıyor."

Yanlış yaptığım yerin burası olduğunu bilerek başımı sallıyorum. "Onu seviyorum," diye itiraf ediyorum, duygularım beni ele geçirirken dudağım titriyor.

"O biliyor. Arson şu anda kızgın ve aptal olabilir ama biliyor. Şu anda önünde büyük bir gece var. Sizinle tanışmak güzeldi. Koşullar oldukça boktan olsa bile."

Biraz gülüyorum ve o da uçup gidiyor.

Val, "O adamdan nefret ediyorum," diye yakınıyor ve bunu gerçekten kastetmediğini anlayabiliyorum. Sevginin var olmadığına dair sürekli vaaz vermesi ya da her neyse, onun deneyimlerinden konuşmasıydı.

Bir gün ikisi de bunun farkına varacak.

"Seni yıkayalım, sonra bize tüm kirli detayları anlatabilirsin." Dion dehşetle başını sallarken Val, "Kesinlikle olmaz," diye uyarıyor.

"Tamam, belki tüm kirli detayları konuşuruz," diye fısıldıyor kulağıma gizlice. "O zaman bize Noel Baba için ne kadar büyük bir ho, ho, ho olduğunu söyleyebilirsin. Yaramazlar listesinde olmamanın imkanı yok."

Dulce'nin eğlencesiyle inliyor ve keşke uzak dursalardı diyorum. Arson'ın kollarında ve bacaklarında çok daha uzun süre yaşayabilirdim.

Belki de sonsuza kadar.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Geçen Noel - Wham!

ARSON

APyro saatler sonra eve geldiğimizde "Sen aptalsın," diyor. Normal kıyafetlerimi giymiştim ve o başını sallıyor. "Belki de Noel ruhunu bulamamışsındır."

Xó'yu, onun pembeliğini ve yılın bu zamanına duyduğu saf sevgiyi, tüm küçük şeyleri nasıl kutladığını düşünüyorum ve onun gözlerinden yeniden çocuk olduğumu hissediyorum.

İşte orada.

Noel'in ruhu ve tüm bunların sebebi bana eksik olan şeyi hatırlatmasıydı. Sevgi. Onun tatillere olan sevgisi beni daha iyi olmaya itti.

"Bana listeyi ver."

"Zaten kontrol ettim," diye homurdanıyor Pyro, ani ruh hali değişimim karşısında gözleri doluyor.

"Evet, ama asla iki kez kontrol etmezsin, seni pislik. Ayrıca, Xó bir kez kontrol etmediğim ve özellikle iki kez kontrol etmediğim için benimle dalga geçti. Bunu asla unutmayacağım."

"Oradan aceleyle çıktığın için özür dilemezsen uzun süre yaşayamazsın. Seni hiç bu kadar sinirli görmemiştim."

"Onu seviyorum, dostum."

Başını sallar. "Evet, hiç de bile Sherlock. Belli ki ikiniz de birbirinize kırgınsınız."

İnkâr edercesine başımı sallıyorum. "Ben sadece onun mutlu sonunu bulması için bir sıçrama tahtasıyım."

Pyro doğrudan bana doğru yürüyor ve kafamın arkasına vuruyor. "Evet, kesinlikle aptalca. *Sen* onun mutlu sonusun. Sen gittiğin anda resmen ağlamaya başladı. Onu incittin ve bunu düzeltmezsen hayatının sonuna kadar pişmanlık duyacaksın. Ve bu çok uzun bir süre, Arson."

"Kahretsin."

Kafasını sallıyor ve tableti bana fırlatıyor. *Evet, artık listeleri tabletlerde yapıyorlar.*

Serbestçe kaydırıyorum ve elim Xó'nun isminin üzerinde gezindiğinde içimi bir sıcaklık kaplıyor.

Güzelmiş.

Sanırım iyi bir kız olmuş.

Listeyi herkes için tarıyorum, yerinde olmayan bir şey olmadığından emin oluyorum. Sonra tekrar yapıyorum, bu sefer hızlandırarak.

Bu listelerde yaramazlıktan iyiliğe geçen o kadar çok insan var ki, ama bir yanımda bunun üzerinde çok uzun zamandır durduğumu biliyor.

Noel benim korkularımdan çok daha fazlasıdır.

DÜKKAN FARKLI DEĞİL, ama nedense onu farklı bir ışık altında görüyorum. Her yıl olduğu gibi zengin renklerle kaplı. Zümrütler, altınlar ve özellikle de klasik yakut kırmızısı. Süsler asılmış, çelenkler her kapıyı süslüyor ve gereğinden çok daha fazla cicili bicili şey var.

Ranish halkı -ya da insanların deyimiyle elfler- yorulmadan çalışır. Gülümsemeleri neşe dolu. Bu yıllardır fark etmediğim bir şey.

Yanakları pespembe, hayat dolu ve beni girişte yürürken gördüklerinde duraksıyorlar. "Noel Baba!" Trouble ve Mayhem, ikizler, bağıryorlar. Sonra herkes bana doğru geliyor.

Heyecan. "Buradasın!"

Hepsi bana her şeyin nasıl sorunsuz bir şekilde inşa edildiğini ve herkesin oyuncaklarının hazır olduğunu anlatıyor. Değişiklikler oldu ve Pyro beklentiler konusunda onlara yol gösteriyor. Benim boşluğumu doldurduğu için ona ne kadar teşekkür etsem azdır.

"Hepinize minnettarım," diye anons ediyorum. Yüz ifadeleri heyecandan duygusala doğru kayıyor. "Geçen hafta sonunda Bayan Claus diyebileceğim birini buldum."

Alkışlar kopuyor ve zıplıyorlar. Yavaşça odayı tarıyorum ve Xó'nun sürekli yaydığı aynı neşeyi görüyorum.

"Adı ne?"

"Xóchitl," diye cevap veriyorum hemen, ses tonumu gurur kaplıyor. "O aslında Aşk Tanrısı." "Aşk Tanrısı gerçek mi?!" Çınlayan bağırışlar beni kıkırdatıyor.

"Öyle ve geleneklerin bana evlenmemi ve istifa etmemi söylediğini bilsem de, en azından bir kış için, eğer beni kabul ederse, bunu birlikte yapacağımızı düşünüyorum."

Gözleri parlıyor. İçlerini gurur ve huşu karışımı bir duygu dolduruyor. O Noel'in gerçek ruhu. Onunla bir fark yaratabilirim. Sonra bebek sahibi olmaya hazır olduğunda, Pyro Noel Baba olarak yerini alabilir.

Bazen, istediği şeyin bu olup olmadığını ya da küçük kardeşimiz Blaze'e mi teklif etmemiz gerektiğini merak ediyorum. O hiç ortalıkta yok. Kahretsin, dünyayı dolaşıp sikini sokabildiği herkese sokuyor.

Onu yıllardır görmüyoruz, özellikle de Pyro'nun yerleşmesinden çok sonrasına kadar görevleri başlamadığı için.

Bir de en küçüğü var, Cinder. Ona başlamayacağız bile. Daha hazır bile değil. "Onunla ne zaman tanışabiliriz?" İşçilerden biri olan Lars soruyor, yüzü umutla dolu. Onlar gerçekten bunu benim ve kendileri için istiyorlar.

"Onu benim olduğuna ikna eder etmez."

Pyro balkonun üstünden, "Görünüşe göre senin için biçilmiş kaftan," diye anons ediyor. Gurur gözlerine yerleşiyor. Neredeyse parlıyorlar, bu onun hiç göstermediği bir şey. Özellikle de bana.

Yıllardır acı çekiyorum. Son üç yüz yıldır da deyim yerindeyse bu tahtta oturuyorum. "Drake'lerle tanışmayı çok istiyor," diyorum onlara, sanki bir hikâyeymiş gibi. Birbirlerine bakıyorlar diğerini eğlendirerek. "Sence yumurta biriktirmek ister mi?"

Ona hiç söylemediğim bir şey, ejderhalar yaratmaya hazır olduklarında yumurtlarlar. Bu yumurtalar her draegyn'e bakmaları ve doğduklarından emin olmaları için verilir.

Bunu yaptıktan sonra, diğer ejderhalarla birlikte gidiyorlar, hiçbir koşul olmadan. Bu neredeyse tüm bu şeyin özel bir parçası. Muhtemelen kendini kaybedeceği gizli bir sır.

Hepsi heyecanla başını sallıyor. "Ne zaman bebeğiniz olacak?" Harpy bağıryor, canlı mor gözleri kalabalığın içinde benimkilere takılıyor.

Kıkırdayarak başımı sallıyorum. "Ne zaman hazır olursa, o zaman bir tane alırız."

"Senin gibi pembe ya da çirkin kırmızı olacaklarını mı sanıyorsun kardeşim?" Pyro alay ediyor, eğlendiği her halinden belli. Ona ters ters bakıyorum ve dilimi çıkarıyorum.

"Kıskanma kardeşim. Belki Val seni tekrar içeri alır."

Kinayeyi hemen anlıyor, nefret gözlerini yukarı kaldırıyor. Evet, kadınının aşk tanrısı kardeşi için gidici.

"Belki de bu öfkeyle başa çıkmalısın, bekarlığınla dükkânı yakamazsın." Şimdi, orta parmağını geri verme sırası onda.

Huysuzca yürüyüp gidiyor ve Ranish fae'sine veda ettikten sonra ben de onu takip ediyorum.

Bir hafta uzak kaldıktan sonra odama döndüğümde, yatağımın üzerinde kırmızı bir zarf fark ediyorum.

Üzerinde küçük bir yapışkan not vardı.

Ve okudum.

Bu onun odasındaydı. Perişan haldeydi ama üzerinde "Noel Baba" yazıyordu.

-Dulce, havalı kız kardeş

Nota güldüm ve mührü yırttım. İçinde okuduğum en hüznü mektup vardı. Ben ortaya çıkmadan önce yazdığı son mektup. Birlikte olduğumuz süre boyunca sahip olduğu tüm umutlardan yoksun bir mektup.

Ben sadece onun düşünceleri gibi, yeterince iyi olmadığını kanıtladım.

O sevgiyi fazlasıyla hak ediyor ve ona daha önce de söylediğim gibi, ne olursa olsun ona bu sevgiyi bulacağım.

Noel arifesinde olduğumuzu anladığımda hayal kırıklığına uğradım. Eğer dünyaya hediyelerini ve dileklerini ulaştıramazsam, bu onları yok edecek.

Ama içten içe biliyorum ki, onun peşinden gitmezsem, onu sonsuza dek kaybedeceğim.

Aklımda şekillenen bir planla, bir paket daha hazırlıyorum ve bu gece tam olarak ne yapacağıma karar veriyorum.

Yirmi Beşinci Bölüm

I'll Be Home - Meghan Trainor

X^ó

Saatler oldu ve kardeşlerime beni bırakmaları için yalvardım. Bir süre kaldılar,

stabil olduğumdan emin olmak için. Onlara bağırdıktan sonra, ayrılmadan önce iki yeni ücretimi almayı kabul ettiler.

Kulübe yalnız. Kurduğumuz süslerle, birlikte seçtiğimiz ağaçla dolu ve buzdolabımın içinde hala günler öncesinden kalma hamur duruyor.

Hâlâ kullanabileceğimi bildiğim için önlüğümü alıp giyiyorum. Yeşil kayışları bağlarken, bunu en son ne zaman yaptığımı hatırlıyorum.

Bekaretimi kaybettiğim geceydi. Her parçam Arson'la tanıştığım anda bir kıvılcım olduğunu biliyor. Bu aşktı.

Bunun benim Aşk Tanrısı olmamla mı yoksa onun Noel Baba olmasıyla mı ilgili olduğundan emin değilim. Tek bildiğim, Noel'i ve diğer her günü onsuz geçirmeyi düşünmenin şimdiye kadar yaşadığım her şeyden daha çok acı verdiği.

Kapım çalınıyor ve kargaşam bölünüyor. Ön tarafa doğru ilerliyorum, duygular boğazımı tıkıyor.

Hiçbir zaman içki içen biri olmadım ama şu anda bir bardak baharatlı eggnog kulağa çok hoş geliyor.

"Geliyorum!" Kapının diğer ucunda kim varsa ona bağıriyorum. Düğmeye basarak çeviriyorum. Hayır, biri orada duruyor, ama yerde bir paket var.

Pembe, sarılı ve bir şekilde benim için olduğunu biliyorum.

Belli ki pembe.

Çömelerek bir not arıyorum ama göremiyorum. Pembe ve güzel, kimin paketlediğini ve Arson olup olmadığını merak ediyorum.

Bu düşünceyle göğsümde umut çiçekleri açıyor ve onu açmak için içeri taşıyorum. Köşesinden çekiştirirken, heyecandan kıpır kıpır oluyorum.

Sabırsızlık beni yırtıp açmaya ve kağıdı güzel tutmaya önem vermemeye itiyor. Ve dinliyorum. Herhangi bir yöne bile gitmiyorum, sadece çekiyorum.

İçinde pembe bir kutu, üstünde de pembe bir zarf var. Noel Baba'ya gönderdiklerimin aynısı değil ama yine de güzel.

Önce onu elime alıp gülümsedim. Üzerinde 'Aşk Tanrısı' yazıyor. Mühürsüz kapağı açıp kartı çıkarıyorum.

Bu bir mektup değil, bir Noel kartı. Ön yüzünde bir grup parlıtlı ren geyiği ve el yazısı ile "Noel'den önceki geceydi" yazıyor.

Çevirip açtığımda, birkaç cümle sihir gibi beliriyor. Gözlerim onları okurken kelimeleri heceliyor.

Yatmadan önce bunu giy. Noel Baba naneli kurabiye ve kahve sever. Aileye hoş geldin, Pinky.

-Pyro

Kartı yere bırakıp kutuyu açıyorum. İçinde günahkar kırmızı bir bebek var. Eğer Arson bunu bana kardeşinin gönderdiğini fark ederse, bu onun cenazesi olacak. Bunun dışında, Arson'un bu gece buraya geleceği düşüncesiyle sevinçten kalbim yerinden çıkacak gibi atıyor.

Beni öylece terk etmedi.

İçten içe beni istediğini biliyordum. Kaçınılmaz bir duygudur aşk. Onun esaretinden kurtulabileceğimi düşünmek en iyi ihtimalle saflık olur.

Kutuyu alıp yatak odama koyuyorum, zencefilli kurabiyeleri yaptıktan sonra Canavar Baba'm için özel bir tarif hazırlayacağımı biliyorum.

Ve belki, sadece belki, Noel Baba Noel için *gelecek*.

Hamuru yoğurduktan ve mükemmel bir şekilde pişirdikten sonra naneli kurabiyelere başlıyorum. Bir poşet içinde bir demet şeker kamışını eziyorum ve kurabiyeler için mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş küçük şeritleri takdir ediyorum.

Biraz muskat ve beyaz kakao eklenmiş bir şekerli kurabiye hamuru yapıyorum. İçine nane gevreği koyduktan sonra buzdolabında bekletiyorum.

Bütün kurabiyeler bittiğinde sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor. Ama bu süre zarfında, Arson'ı bunu deneyimlemeye zorlayacağımı bilerek zencefilli kurabiye için kalın krema hazırlıyorum. Sadece bir kez bile olsa.

Gece çok yavaş geliyor ama geceliğimi giydiğimden emin oluyorum. Ne yazık ki, kurabiyeleri onun için hazırlayamadan uyuyakalıyorum.

"XÓCHITL, BABY," BİR SES beni uykumdan uyandırıyor. Rüyamın ortasında uyandırıldığım için homurdanıyorum ama uykumdaki kış harikalar diyarı geri dönmem için bana yalvarıyor. "Uykunu her zaman sevdin." Sesin tonuna eğlence karışıyor ve suratımı asıyorum.

"Beş dakika, draegyn'im in en güzel rüyasını görüyorum," diye uykulu bir şekilde inliyorum. Sıcak bir uğultu gözlerimi kırıştıtararak yavaşça açmamı sağlıyor.

Üstümde Arson duruyor. Noel Baba kıyafeti giyiyor. Şok beni tamamen uyandırdı. Ayağa kalktım, pantolonunun yırtık olduğunu ve gözlerinin alev alev yandığını gördüm.

Kahverengi bir pantolonu, beyaz telkari süslemeli kocaman kırmızı bir ceket var. Boynuzları şapkanın içinden çıkıyor ve kanatlarının üzerinde bir şekilde küçük parıldayan ışıklar var.

Onu hayal ettiğime yemin ederek gözlerimi ovuşturuyorum. Noel kıyafeti giymiş olmasına imkân yok.

"Benim, Neşeli," diye cevap veriyor iç monologuma.

"Noel Baba gibi görünüyorsun," diye gururla karşılık veriyorum, serbest kalan duygularımı silerek. Dizlerinin üzerine çöküyor, elleri kalçalarımı sıkıyor.

"Mutlu Noeller," diye duygusal bir şekilde mırıldanıyor. "Hediyeni getirdim." Hemen başımı sallıyorum. Eğer bana rastgele bir adam verebileceğini sanıyorsa, yanılıyor. Ben ne istediğimi biliyorum.

"Kundakçılık-" diye itiraz etmeye çalışıyorum ama eliyle beni susturuyor.

"Açıklamama izin ver," diye yalvarıyor, kaşları içe doğru eğiliyor. Başımı sallayarak kabul ediyorum ve söyleyeceklerini bekliyorum. "Seni seviyorum, Xóchitl. Sanırım mektuplarını okuduğum anda sana olan aşkım şekillenmeye başladı." Öne doğru eğilip alnını benimkine dayıyor. "Yıllardır kayıp olan şeyi bulmak için çaresizdim. Sen o merdivenden düştüğünde, dualarıma bir şekilde cevap olduğunu anladım."

Başımın üstüne bir öpücük konduruyor, sonra göz göze geliyoruz. Gözleri alev alev yanıyor ve buna alışabileceğimi hiç sanmıyorum.

"Sana hemen hayran olmamın bir nedeni de küstahlığındı. Her zaman karşılık verdin ve beni yerime koydun. Sonra aşk dersleri istedin ve her seferinde sana kendimden bir parça verdim."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldıyorum çenemi öperken. Gülümsemesi genişlerken yüzünde hayranlık izleri beliriyor.

"Seni istiyorum, sonsuza dek. Burada, Kuzey Kutbu'nda, bana sahip olacağın her yerde."

Sıcaklık içime taşan bir volkan gibi yayılıyor, sıcak ve baş döndürücü, bir vaat. Yüzünü tutup kendime getiriyorum. Dilimi dudaklarının arasına soktuğumda gürlüyor.

Çok derin ve çaresiz. Şu anda sahip olduğumdan daha fazla güçle bizi ayırıyor. "Bu ne?" diye soruyor kendi kıyafetiyle eşleşen kıyafetimi çekiştirirken. Kelimenin tam anlamıyla onun kıyafetinin yaramaz versiyonu, ama benim oyuncak bebeğim kırmızı ve kenarları kabarık beyaz.

"Bir hediye," diye takıldım. "Pyro bıraktı..." Dişlerimi sıkıp garip bir gülümsemeyle ortaya çıkarıyorum. Hırlıyor, pençeleri parmaklarından uzanıyor. Keskin hareketlerle onu benden tamamen koparıyor.

"Çok daha iyi," diye ısııyor, sesi insandan çok canavara benziyor. Her şeyi başlatan kanepede oturuyorum, çıplak ve hazırım.

"Yani beni istiyorsun?" Beni biraz daha rahatlatmasını isteyerek zorluyorum. Onun gitmesi beni itiraf etmek istediğimden daha fazla incitti.

Sertçe başını sallıyor, pençeleri geri çekiliyor. "İlk öpüştüğümüzde senden asla vazgeçemeyeceğimi zaten biliyordum. Sadece bunun gerçek olduğunu düşünmemiştim."

"Bu gerçek," diye söz veriyorum, başparmağımla dudaklarında geziniyorum. Beni ısııyor ve eğiliyor. "Beni senin yap, bu sefer gerçekten."

"Bana iki kez söylemene gerek yok."

Yirmi Altıncı Bölüm

Noel Neredesin - Faith Hill

PERSON

A "Alabilir miyim?" diye soruyor utangaçça, kanadıma uzanarak. Pembe parmak uçları havada durmuş, yanıtımı bekliyor. Ona güven verici bir baş selamı veriyorum.

Uzanabildiği kadar uzanıyor ama kanepede yatarken kanatlarım onun ulaşamayacağı kadar uzakta. Onları içeri doğru hareket ettiriyorum, bekleyen eline doğru ilerliyorum.

Duyguları onu doldururken gözleri parlıyor. Bu şekilde karşılaştığımızda, onun teni yumuşak ve benim kanadım yıpranmışken, diyarın bildiği en alçak ve memnun mırıltıyı çıkarıyorum.

İçimden geliyor, draegynim dışarı çıkmak için pençeliyor, bağlantı için çaresiz. Beni fırçalıyor, çok nazik, hatta şehvetli.

"Çok güzeller," diyor ve yavaş hareketlerle hassas etimle alay ediyor. İnlememi ve aletimin onun dokunuşuyla nasıl şiştiğini tutamıyorum.

"Lütfen dur," diye aceleyle mırıldanıyorum, vücudum zevkten titriyor. Bu sadece yaptığımız en samimi şey değil, aynı zamanda çok da ateşli.

Pembe gözlerinde oyunculuk parıltıyor, niyeti açık. Ayağa kalkıyor, dilini dışarı çıkarıyor. Ben onu durduramadan, uzun bir şerit halinde beni yalıyor ve ben dizlerimin üzerine çöküyorum. *Hay sikeyim.* "Xóchitl," diye karanlık bir şekilde gürlüyorum, küçük hareketten dolayı titriyorum.

Uyarımı dikkate almadı, Bunun yerine avuçlarını taktığım ışıkların üzerinde gezdiriyor ve vücudum tepeden tırnağa titrerken onları çıkarıyor.

Orada durmuyor. Elleriyle beni kavıyor ve yaladığında sikimin aldığı hissin aynısını alıyor. "Siktir, siktir, siktir."

Aceleyle ve ateşli bir şekilde çıkıyor, kontrolümün sınırındayım ve sanırım o da bunu biliyor. Gülümsemesi bana kontrolün onda olmasından hoşlandığını söylüyor.

Işıklar söndükten sonra kırmızı gömleğime uzanıyor. Elleri kaslarımın her bir çıkıntısını izliyor, sanki hafızasına kazıyormuş gibi. Kollarımı kaldırıyorum, ayağa kalkarken ona yardım ediyorum. Kumaşı çekiştirirken, acı verecek kadar yavaş olmaya dikkat ediyor.

"Aferin oğlum," diye övüyor ve ben de çıplak ve ulaşılabilir bir yerde olduğu için kalçasını ısıyorum. Ondan bir inilti yükseliyor ve onun da kendini gaza getirdiğini anlıyorum.

İyilik olsun diye şapkama vuruyor ve alnımdan öpüyor. "Bu kalabilir, Noel Baba." Ben de onun boğazını sıkıyorum ve en boğucu ses onu terk ediyor. "Beni ısıracak mısın, Canavar Baba?"

"Sadece sonsuza dek bağlanmak istiyorsan. Draegynler ömür boyu çiftleşir, Joyful." Bakışlarında umut çiçekleri açıyor. "O zaman beni ısıracaksın... bu gece."

Onun sözleriyle kontrolüm kırıldı. Ondan sonra hiçbir kısıtlama kalmadı. Onu sahipleniyorum. Ayağa kalktığımda ciyaklıyor, onu da yanımda götürüyorum.

Bu gece kanepede yok. Bu gece çarşaflarını dağıtacağız. Neredeyse yatağa koşuyorum ve onu da yanıma alarak arkama yaslanıyorum.

"Noel Baba'nın kucağına otur bebeğim," diye teşvik ediyorum. Bu sefer hiç tereddüt etmedi. Sikimi girişine doğru hareket ettiriyor ve aşağı kayıyor. Ama elleri göğsümde durmuyor. Hayır, yayılmış ellerimin üzerinde düzleşiyorlar.

Kanatlar.

Onları kaldıraç olarak kullanarak, yukarı ve aşağı kayıyor. Yere düştüğünde kıcı bana çarpıyor. O kadar ıslak ki, beni kullanırken vücutlarımızın çıkardığı sesler.

"Bunu her gün istiyorum," diye noktalanmış zıplamalarla talep ediyor. Etrafına sarılmışken sikim zonklıyor ve hareketlerini durdurmadığı sürece her şeyi isteyebilir. "Söyle." Kelimeleri sıkışmış ama aşağı kaymadan sikimin tepesinde geziniyor. Zorlukla üzerinde çalışırken ucum zonklıyor.

"Her gün," diye söz veriyorum. "Ne istersen."

"Seni kızağının içinde becermek istiyorum," diye ekliyor çenesine vurarak. O kadar yavaş kayıyor ki, sadece gerginlikten bile yanmak üzereyim.

"Bitti," diye törpülüyorum, geri kayması için yalvarıyorum. Kaymaya başlıyor, sonra duruyor.

"Drake'lerle tanışmak istiyorum," diye söze giriyor ve shaftımı yavaş ve sıkışık bir şekilde yukarı çekiyor.

Yarı kapalı zevk dolu bakışlarım onunkilerle buluştuğunda yüzünde beliren tek ifade fesatlık oluyor. "Buradalar," diye homurdandım. "Benim için ne kadar erken gelersen, onlarla o kadar erken tanışırsın."

Yine tepemde duraklıyor, havada asılı duran amcığıyla sikimin başıyla alay ediyor. Küçük bir sürtük gibi davranıyor, ona birkaç kez yaptığım gibi zevkimi kontrol ediyor.

Taşaklarım uzandığında göğsümde bir sıcaklık oluşuyor. Masaj yapıyor, sıkıyor, sonra onları yumruklarken yavaşça aşağıya doğru kayıyor.

"Siktir, tatlım."

"Ben de bunu yapıyorum, Santa. Seni beceriyorum."

"Pis ağız," diye homurdanıyorum, artık kelimeleri söylemeye istekli olması hoşuma gidiyor.

"Nane dölünden olmalı," diye alay ederek hızla üzerime atlıyor. Göğüslerinin üstümde zıplaması ve amının etrafımda sıkılması beni patlatıyor. Kükreyerek beni becermesine izin veriyorum. O da benimle birlikte inliyor, kendi zevkini alırken titriyor.

Drake'lerle buluşmak için kaçmadan önce onu yakaladım. Küçük bir beceriksizlikle, amını ağızıma getirdim.

Ben amını yalarken yüzüme doğru oturuyor. Üstümde kıvranıyor ve inliyor. "Kundakçı," diye inliyor. "Onlarla tanışmak istiyorum." Sesindeki somurtmayı duyabiliyorum ama buna izin vermeyeceğim. Bugün Noel ve ben hediyemi ağız dolusu alıyorum.

Sızdıran deliğini yalamayı bırakmıyorum ve klitorisini titretecek kadar fiskelediğimden emin oluyorum.

"İyi bir kız olacaksın ve yememe izin vereceksin. Neredeyse bir gün oldu, Neşeli. Karnımı doyurmalıyım ve sen de bana bunu vermelisin."

Üstümde inliyor, ama bekleyen ağızıma doğru bastırıyor. Ona rehberlik bile etmiyorum ama o beni şaşırtarak sikime uzanıyor.

Dili sapı yalıyor, dişleri başıma doğru giderken ısırıyor. En sevdiği şeker kamışını almasına izin vererek onu eğiyorum.

İnliyor, beni elinden geldiğince emerken sikimi titretiyor. Salyası uzunluğumdan aşağı sızıyor, alt karnıma damlıyor.

Umutsuz hareketlerine devam ederken cıvık sesler çıkıyor ve ben de iki katına çıkıyorum, orta ve işaret parmaklarımı içine sokarken onu son akşam yemeğimmiş gibi yiyorum.

Orgazmlarımız arttıkça ikimiz de mırıldanıyoruz. Yapılacaklar listemde sıranın onda olduğunu bilerek kıcını ısırıyorum. Yüzüme karşı sallanıyor ve çok yakın olduğunu biliyorum.

Dilimi düzleştiriyorum, çıkıntılar ortaya çıkıyor ve yüzümü tamamlamasına izin veriyorum. Bana yalvarmak için sikimi bırakmıyor ama ben düzeltiyorum ve o da boğuluyor. Emme ve benim karışımım

İçindeki parmaklar beni serbest bırakmam için kükretti.

Kalçaları amını dilimin üzerinde tık tık tık hareketleriyle zıplatıyor ve bir iniltiyle dölleri emiyor. Ve dudaklarımı klitorisinin etrafına sarıp g-noktasına bastırduğım anda, uzunluğumun etrafında ağlıyor, salıverilmesini boğuyor ve boğuluyor.

Tüm vücudu üzerimde titriyor. Tepeden tırnağa titriyor ve sonra dışarı çıkıp göğsümü kaplıyor. Dudaklarımı bekleyen bir ağız gibi açmak için uzanıyorum.

Orgazmı ağzıma bir fiskiye gibi fişkırıyor, ben onu yutarken dilime sıcıyor.

Vücudu titrerken devam ediyor. "Bu doğru, Joyful. Hepsini bana ver." Klitorisini yalamaya devam ediyorum, her damlanın yalandığından emin oluyorum.

Ağlıyor, küçük iniltileri çok güçlü ve muhtaç. "Kundakçı, bu da neydi böyle?" Üzerimde dönmesine yardım ederken gözleri yaşlarla doluyor.

"Bu, aşkım, fişkırtmaydı."

"Bu çok garip hissettirdi," diye fısıldıyor, utanç yanaklarını alevlendiriyor.

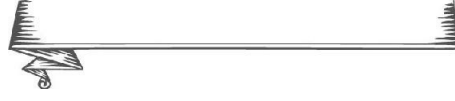
Dölle kaplı ağzını öpüyorum, başparmağımla dudaklarına damlayan salyaları karıştırıyorum.

"Mükemmeldi. Noel Baba için mükemmel bir hediye."

Övgü onu kollarımda eritti ve öylece birbirimize sarılarak kaldık. Bu geçirdiğim en güzel Noel'di ve kızımı bile bundan kurtardım.

Yirmi Yedinci Bölüm

Feliz Navidad - José Feliciano

rsom

Hyumasına bile izin vermiyorum. Nefes nefese, onu çevirmeden önce iyileşmesini bekledim.

"Bir tane daha," diye ısrar ediyorum. Boğazını, karnını ve kalçalarını öpüyorum. Göğüslerine geri dönüyorum, bu gece onları ihmal ettiğimi fark ediyorum.

Dilimi meme ucunda gezdiriyorum, dönüyorum. Bana doğru eğiliyor, zevk onu ele geçirirken gözleri kapanıyor.

"Bir tane daha, Joyful. Sonra ejderhalarla tanışabilirsin." Yavaşça başını sallıyor. "Sadece bir tane mi?"

Genellikle arka arkaya iki kez boşalmasını düşünerek sırtıyorum. "Ben gelmeden önce kaç tane yaparsan yap."

"Kundakçılık," diye homurdanıyor ama gözleri ateş saçıyor. O da benim gibi doyumsuz. "Tamam, ama ısracağına söz vermelisin."

"Yemin ederim, tatlım."

Sadece benim için ayrılmış o aptal gülümsemesini takınıyor ve ben de onun içine gömülüyorum.

Yukarı doğru eğilerek inliyor. Benim gibi o da muhtemelen geçen haftaki sevişme maratonumuzdan dolayı ağrıyor.

Birkaç itişten sonra, özgürce terliyor. Yüzünü çevreleyen bebek tüyleri sırlıslam olmuş, tenine yapışmış. Çekiyorum, ona doğru batıyorum.

"Bu kısım için seni domaltacaktım," diye açıklıyorum, dilimi ıslak deliğine daldırarak. Nane ve şekerle dolu, en sevdiğim. "Ama ben senin parçalanışını izlerken kıcını sikmek istiyorum."

İnliyor. "Bir tane daha alabileceğimi sanmıyorum." Bu neredeyse bir yalvarış, yumuşak ve acı dolu, ama dayanabileceğini biliyorum.

"Boşalacaksın bebeğim. Sen de benimkini alacaksın." Başını sallıyor, dudağını ısırtıyor ve ben de parmaklarımla döllerimizi topluyorum.

Sırlıslam olmuş, hâlâ çeşme gibi akıyor. Küçük pembe deliğine doğru sürüklüyorum, her döl geçişinde onu geriıyorum. Parmaklarıma yapışıyor ve kaslarını yumuşatmak için makaslıyorum.

"Daha fazla," diye yalvarıyor, dirseklerine yaslanıp onu germemi izliyor. Çok talepkâr küçük bir şey.

"Nasıl istersen aşkım," diyerek bir parmağımı daha içeri sokuyorum. Üç parmağa kadar çıktık, çok

ve biraz geri çekildiğimde, deliğine bolca salya akıttım. Mükemmellik. Doldurmam için özensiz bir delik.

"Kundakçı, lütfen," diye sızlanıyor, tekrar titriyor. O kadar gergin ki, bahse girerim midesi kasılmış ve sıkışmıştır. Kenarların yaptığı şey budur, tüm sistemi yıpratır.

Tamamen gevşediğinde, sikimi girişiyse aynı hizaya getiriyorum. Hızlı bir hamleyle canını yakmak istemediğim için yavaşça giriyorum.

Kıcımaya uzanıyor, beni daha yakına çekiyor. Tamamen oturduğumda, arkasına yaslandı. "Lütfen sik beni."

"Bu ağzınla yaramazlar listesine gireceksin," diye alay ediyorum, çekilip ileri doğru yumruk atıyorum. Kalçalarım uyluklarıyla buluşuyor ve daha önce hiç duymadığım kadar yüksek sesle haykırıyor.

"Cezalandır beni o zaman. Noel Baba kötü kızları cezalandırır, değil mi?" diye bana karşılık veriyor, göğüslerini tutuyor, kendi meme uçlarıyla alay ediyor.

Bu görüntüye dayanamıyorum.

Öne doğru eğilip bir tanesini ağızıma aldığımda içimi omurga karıncalanması gibi bir sıcaklık kaplıyor. Isırıp ısırıp göğüs dekoltesinde küçük morluklar bırakıyorum. Kahretsin, onu boyayan benim tonlarımla mükemmel.

"Sen benimsin, Xóchitl. Aşkım, müstakbel karım ve eşimsin," diye itiraf ediyorum, boğazına eğilerek. "Sonsuza kadar."

Kesici dişlerim uzarken kalçalarımı hareket ettirip nabız noktasının üzerinde duruyorum. Bu ısırığın amacı çoğu Fae gibi kan değişimi değil. Hayır. Benim kalıcı izimi taşıyacak.

Boğazının derisini yırttığımda aletimin titreşimleri onu ele geçiriyor. Haykırıyor ama acıdan değil, zevkten. Kanı ağızıma dolduğunda taşaklarım zonklıyor ve hiddetli hamlelerime başlıyorum. Elleri yüzüme geliyor ve kanatlarım onları altına sıkıştırıyor. Bağlantının gerçekleşmesi için kesici dişlerimi bir anlığına onun içinde tutmam gerekiyor.

Onu beceriyorum ve başparmağımla klitorisini nazikçe yokluyorum, sanki ondan bir sır çıkarıyormuşum gibi. Isı boğazımı yakıyor ve ikimiz de özensiz kalça itişlerimiz ve hareketlerimizle salıverilmelerimizi kovalarken bağımızın karıncalanması içinde ve ısırığına doğru mırıldanıyor.

Bağımız aşırı gerilmiş bir lastik gibi yerine otururken çığlık atıyor. İçine oturmadan önce sikim birkaç kez seğiriyor.

İçimden dölleri akıyor ve durmuyor, nane yağmuru gibi. Altımda titrerken çığlıkları devam ediyor. Sonunda hareket etmesine izin veriyorum, bizi çevirmek için göğsüme doğru itiyor ve üstüme tırmanmasına yardım ediyorum.

Hâlâ orgazmının peşinde koşarak boyumdan aşağı yukarı zıplıyor. Beni daha derine götürürken eğilip beni ısırıyor. Dişleri benimkiler gibi keskin değil ama kalbimin hemen üstündeki deriyi kırana kadar devam ediyor.

"Siktir," diye inliyorum. Acı çok fazla değil, beni harap eden bağımızdan akan aşk. "Çok özür dilerim," diye özür diliyor, dudakları kan içinde. Muhtemelen benimkiyle eşleşiyor. "Orada Göğsümdeki bu talep neredeyse ateş gibiydi ve beni ısırmaya zorluyordu."

Bir draegyn bağının bir başkasının eşini ortaya çıkardığını hiç duymamıştım, ama anlattıklarına bakılırsa, durumun böyle olup olmadığını merak ediyorum.

"Seni seviyorum," diye tekrarlıyorum önceki sözlerimi. "Sen de benim karım olur musun?" Çılgınca başını sallarken gözleri yaşlarla parlıyor.

"Evet."

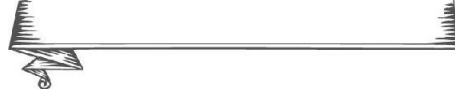

Bebekleri sevmiyorsanız, sadece Birinci Bölümü okuyun.

Epilog Bir

Küçük Aziz Nick - The Beach Boys

X^ó

Kar tepeleri kaplıyor. Beyaz her yüzeyden yansıyor, o kadar parlak ve mükemmel ki Noel Baba. Arson ve ben bağı tamamladıktan sonra, sarılmaktan başka istediğim bir şey yoktu. O anda bir şeyler değişti. Göğsümde bir tür kırılma hissettim. İçimi dolduran duygular benimkileri yansıtıyordu.

O beni seviyor.

Bu aşk.

Uzun zamandır aradığım tek şey artık benim.

"Günaydın, Canavar Baba," diye anons ediyorum. Tepeden tımağa çıplak, ısırın ağzım yüzünden göğsü morarmış. Pencereimin önünde durmuş, vadinin daha fazla karla dolmasını izliyorum.

Kolları ortama dolanıyor, ağzı boğazımı öpüyor. Mırıldanıyorum, vücudumun rahatlıktan ısındığını hissediyorum. "Günaydın, dostum."

Dostum.

Titreyerek ona doğru dönüyorum, ağzını ağzıma alıyorum. İnliyor, dili benimkiyle alay ediyor. "Dışarı soğuk mu?" Sırtımda büyüyen ereksiyonunu yarıda kesiyorum. Kendi şikayetiyle yanağımı ısıtıyor.

"Hayır, üşümüyorlar. Ama iyiler."

"Nereden biliyorsun, hepsini yalnız bıraktın!" Kızgın değilim ama onları soğukta kalmış herhangi bir hayvan gibi düşündüğüm için azarlama ihtiyacı hissediyorum.

"Xóchitl, bebeğim, söz veriyorum iyiler. Eminim sizinle tanışacakları için heyecanlıdırlar.

Ranish'ler senin iyi insanlar listesinde olduğundan bahsediyorlardı-"

"İyiler listesinde miyim?!" Mutlak bir sevinçle bağıriyorum. *Kibarlar* listesindeyim! "Evet, kesinlikle öylesin. Ne de olsa Noel Baba için *en iyi* kız sendin."

Vücudu ısı yayıyor, sırtımı ısıtıyor ve ejderhalarla buluşmak için zorlamazsam bunun nereye varacağını biliyorum.

"Noel Baba için iyi bir kız olacağım. Sonra," diye meydan okuyarak uzaklaşıyorum. Yeşil gözlerinin ardında bir kararlılık kıvılcımı yanıyor ve beni buna inandıracağını biliyorum.

"Tamam, ejderhalarla tanışabilirsin ve sonra seni kızağında beceririm."

Hemen başımı sallıyorum. "Elflerinizle tanışmalıyız." Şikayetçi bir homurtu çıkarıyor, suratını asması çok sevimli.

"Bence seni sevecekler," diyor, içinde bir gurur kıvılcımı. O gerçekten de en sevimli canavar.

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Geri dönen başını keskin ve kesin bir şekilde sallıyor. "Seni seviyorum, Xóchitl. Onların da seni seveceğine şüphe yok."

Aramızdaki bağ ısınıyor, rahatlatıyor ve sonra beni göğsüne doğru çekiyor. Zihnimiz aracılığıyla ona olan çekim o kadar yeni ki, sonsuza dek sahip olmak istediğim bir şey. Bu sadece güvence değil, aynı zamanda sevgi. Aşk tanrısı hakkında ne derlerse desinler, aşkı bulmak için yaratıldığımızı sürekli hatırlatıyor.

Duş aldıktan sonra -ki Arson buna karşı çıktı çünkü her yerde onun kokusunu almamı istiyordu- dışarı çıktık. Botlarımın altındaki kar çıkırdıyor ve çok geçmeden Arson beni düğün stilinde kaldırıp uçuruyor.

Evimin üzerinde yükselirken kalbim küt küt atıyor. "Bu delilik!"

Bakışları benimkilerle buluşuyor ve orada bana yansıyan şiddetli bir koruyuculuk var. Bu bana kardeşlerimin önünde beni savunduğu zamanları hatırlatıyor. Göğsümün nasıl kabardığını tarif edemem. Tarif edilemez.

Çatımın tepesine iniyor ve mutluluğum için sekiz ren geyiği var. Birkaç dakika içinde vücutları gözümün önünde değişiyor.

Artık ren geyikleri değil, herkesin ejderha olarak tanımlayacağı şeyler var. Küçükler, hepsi farklı renklerde, ama pembe gözlü saf siyah olan... o beni içine çekiyor.

"Bu Amaris," diye fısıldıyor Arson boynuma doğru. Beni yaklaştıırken elleriyle kalçalarımı kavlıyor. Amaris sanki niyetimi ölçüyormuş gibi bana yavaşça göz kırpmıyor. Tamamen aşık olmuş gibi görünmek istemediğim için dizlerimin üzerine çöküp başımı eğiyorum.

Isı saçlarımı okşuyor, gürültülü bir puf yüzümü çevreleyen telleri gıdıklıyor. Kafamı kaldırıp bakmıyorum, henüz değil. Sonra sadece burun olarak tanımlayabileceğim bir şey yanağıma çarpıyor. Gözlerimi açtığımda mutlak bir güzellikle yüz yüze geliyorum.

Pulları keskin, kenarları olan yorgun bir kalp gibi ve derin nefesi bana bir tehdit gibi davranılmadığını söylüyor.

Çekingen bir şekilde ona doğru uzandım. Başlangıçta irkiliyor, endişesi belli oluyor. Sonunda, ben ona uzanırken gözleri kapanıyor ve sonra körü körüne avucuma bastırıyor.

Arson'la yaşadıklarım benzer bir duygu göğsümden içeri sızarken gözlerimde yaşlar oluşuyor. Drake'lerin kelimelerle iletişim kuramaması açısından farklı. Gerçek wyvern efsanelerinde olduğu gibi, çoğunlukla hayvansaldırlar. Elbette, herhangi bir fae gibi büyü yapabilirler, ancak iletişimleri zihne dayalıdır.

Duygular.

Hisler.

Kelimeler

değil.

"O seni seçti," diye açıklıyor Arson bana. Elini sırtıma bastırarak beni rahatlatıyor. "Seçilmiş mi?" Tek bir kelime ama çok ağır geliyor. Elimi başına koyarak onu nazikçe okşadım. O cıvıl cıvıl bir ses çıkararak dokunuşuma bastırıyor.

"Artık onunsun. Hayatta ne olursa olsun, seni koruyacak. Ve çocuk doğurmaya hazır olduğunda, sen onun yumurtası olacaksın."

Tüm bu bilgiler içime yerleşiyor, beni ezici bir huzur duygusu kaplıyor. Draegyn'e karşı hep bir çekim hissettim. Artık Darchon'da olmayan bir yer ama beni her zaman cezbetmiştir.

"Her zaman Kader'in varlıkları sevmediğini, sadece kendi iç benliği tarafından yönlendirildiğini söylerler. Ama burada, şimdi, bu nasıl ortaya çıktı, sanırım Kader'in yumuşak bir noktası var." Ayağa kalkarak Amaris'in başını son bir kez okşuyorum ve canavarıma dönüyorum. "Sanırım Kader bizi ayrı tutamazdı."

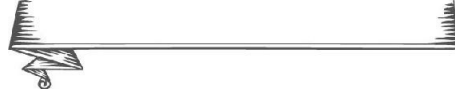
"Çok nazikler," diyor Arson. "Seni benim için seçtiler; benim mükemmel eşim olduğunu biliyorlardı."

Gözlerimden duygu damlıyor ve ağzımı almadan önce yanaklarımdaki her bir gözyaşını siliyor.

"Hadi eve gidelim, Neşeli. Kuzey Kutbu senin Noel neşeni kullanabilir."

Epilog da

Christmas Canon - Trans-Siberian Orchestra

ARSON

A Eve uçuyoruz, rüzgar onu iliklerine kadar üşütüyor. Bana sokuluyor, ben de onu közlerimle ısıtıyorum. Yapması kolay, onu ısıtmak.

"O burada!" Ranish gözcülerinden Benjamin yayın yapıyor. Ziller çalıyor, geldiğimi duyuruyor ve Xó huşu içinde yanıma oturuyor. Gözleri çocuksu bir mutlulukla dolu. Teknik olarak bu gerçekliği ilk kez görüyor.

Noel Baba gerçek ve onun kocası olmak üzere.

"Bu o mu?" Riah merakla bağırıyor, gözleri parlak ve mor. O bizim en genç elflerimizden biri. Xó'da bir aşağı bir yukarı dolaşırken ifadesindeki neşe giderek artıyor.

"Bu o," diye onaylıyorum. "Diğerlerini getir."

Diğer kuleye koşmadan önce bir aşağı bir yukarı zıplıyor. Küçük onay melodisini çalan çanların sesi göğsümü umutla sıkıştırıyor.

Tüm köy zillerine basarak mesajlarını iletmeye başlar. *Noel Baba geldi!*

Onlara Xó'dan ve onu nasıl eşim olarak istediğimden bahsettikten sonra, onun benim için doğru kişi olduğunu anladılar.

Bir kez olsun flört hayatım ya da eksikliğim hakkında paylaşımda bulunmadım.

Aniden, Noel melodisi çaldığında, elfler sıraya giriyor. İndiğimiz kubbeye doğru koşuyorlar. Aslında devasa bir kar küresinin içindeyiz.

Yüzlerce elf geldi. Yüzleri hayretten şaşkınlığa kadar değişiyor.

Bazıları aşık gibi görünürken, bazıları da en büyük umut ifadelerine sahip.

Pyro'nun uçan formu uzaktan görüldüğünde, zamanın geldiğini anlıyorum.

Joyful'uma dönerek ayaklarının dibinde diz çöküyorum. Gözleri hemen benim çökmüş halime takılıyor. "Kundakçılık mı?" Sesi ağzına kadar duyguyla dolu. Bunu başkaları için milyonlarca kez yapmıştır. Sonsuza dek burada olduğumu bildiğine hiç şüphe yok.

"Xóchitl Amor, birbirimizi uzun zamandır tanımıyoruz ama seni seviyorum. Elbette, çabuk oldu, ama senin için deliriyorum. Mümkün olan her şekilde benim olmanı istiyorum. Ve bugün, karım olmanı istiyorum."

"Kundakçılık," diye inliyor, gözyaşları kızarmış yanaklarından aşağı süzülüyor. Duyguları yüzünde bir orkestra gibi çalıyor. Aramızdaki bağ sayesinde umut ve sevgiyle doluyor. "Evet."

Gitmeden önce yaptırdığım yüzüğü onun yüzük parmağına takıyorum. "Sonsuza dek seni kazanacağım, bebeğim." Çılgınca başını sallarken gözlerinden damlalar akıyor.

Ayağa kalkıp onu bacaklarının arkasından tutarak kaldırıyorum ve nefesimiz kesilene kadar öpüyorum. Gözlerimiz tekrar buluştuğunda, bana yansıyan aşktan başka bir şey yoktu.

"Seni seviyorum," diye tekrarlıyorum, önce alnından, sonra tekrar dudaklarından öpüyorum.

Etrafımızda tezahüratlar patlak veriyor. Elfler alkışlıyor ve zıplıyor.

"Ben de seni seviyorum, Arson. Bunun gerçek hayat olduğuna inanamıyorum."

"Sana aşkı bulacağımı söylemiştim," diye takılıyorum, dün gece onu ısırdığım boğazına sokularak. Benim kokum var, onun kokusu da içinde eriyor. "Sadece bunun ben olacağımı bilmiyordum."

"Sevindim," diye fısıldıyor. "Ne de olsa seni nasıl memnun edeceğimi bana sen öğrettin. Başkasını değil."

Nabız noktasına doğru hırlıyorum. "Sana ihtiyacım var. Şimdi."

Pyro havadaki değişikliği fark ederek, "Görünüşe göre bize başka bir yerde ihtiyaç var," diye duyurur. Drake'leri çözer ve uçup giderler. Sonra tüm elfler gülererek ve neşeyle bölümlerine geri dönerler.

Sıcaklık beni ele geçirirken vücudum terliyor. Bu sadece masalarda duyduğum bir şey. Çiftleştikten sonra birindeki değişim.

"Gitmişler," diye fısıldıyor. Geri çekildiğimde gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Neler oluyor?" Vücudumun içi eriyor, ısı gittikçe artıyor.

"Küçük bebeklerden ne kadar istiyorsun, tatlım?"

Gözleri, şeker kamışına batırılmış krakerlerin üzerindeki erimiş çikolata gibi yumuşuyor. Sikim hiç olmadığı kadar sertleşirken dudagını ısıyor.

"Her şeyden çok," diye itiraf ediyor. "Şimdi bana neden gözlerinin sadece ateş olduğunu söyle, kelimenin tam anlamıyla hiç yeşil kalmadı."

"Bu bir çeşit rutin. Biz buna erime diyoruz."

"Kulağa... acı verici mi geliyor?"

"İçine girmezsem olabilir."

Kıkırdıyor ve bir kaşını kaldırıyor. "Bu ne anlama geliyor?"

"Çiftleştiğimizde, nadiren de olsa, bir erime sürecine giriyoruz. Bu süre zarfında sürekli seks halinde oluruz. Eşlerimizi doldurmak zorundayız. Tekrar tekrar," diye mırıldanıyorum, taşaklarımın zevkle dolduğunu hissediyorum. "Hatta içimiz şişer. Bu üreme ihtiyacıdır."

Titriyor, vücudu titriyor. "Arzunu aramızdaki bağda hissedebiliyorum."

"Sana ihtiyacım var, Xó. Hemen şimdi. Çocuğumuzu bu kadar erken doğurmak istemiyorsan, bunu nasıl geri alacağımı bulacağım."

Xó hemen başını sallar. "Ben bunu istiyorum. Seni istiyorum. Bir bebek. Sik beni," diye kırık bir sesle cevap veriyor, aramızdaki bağ sayesinde ısı bana geri dönüyor. Bir saniye bile kaybetmeden onu kaldırıp gökyüzünde uçuruyorum.

Kızak her ne kadar eğlenceli olsa da, yakında titreyecek olan uzuvlarımızın karmaşası için yeterince büyük değil.

Birkaç dakika içinde köydeki odama varıyoruz ve aceleyle içeri giriyorum. Pençelerim kıyafetlerimizi parçaladığında şikayet etmiyor.

Göğüslerini sıkarken "Kundakçı" diye inliyor. "Lütfen."

Onu kaldırıyorum ve bacaklarını etrafıma sarıyor. Sonra eve çarpıyorum. Ayaktayım, içine giriyorum ve sikim serbest kalmak için can atıyor. Kaldıraç için kalçalarını kavradığımda inliyor.

Bizi yatağa taşıyorum, tam olarak yatağa girer girmez ona batıyorum. Beni sıkıyor, inlemeleri tüm sistemimi mutlulukla dolduruyor.

Genellikle, onunla zaman geçirirdim, ama erime artıyor ve aletimin hızlı ve sert hızını durduramıyorum.

Kısa süre sonra, onu doldurarak bir kükremlerle patladım. İnliyor ve onu çıkarmak için parmaklarımı kullanıyorum. Tohumlarım içine dökülürken ve sızarken birlikte sallanıyoruz. Atık yok.

Her bir parçasını içine geri iterek dışarı çekiyorum. Onu yalama, dölleri yeme ihtiyacı beni bunalıyor.

Klitorisine uzanıyorum, dudaklarımı etrafına sarıyorum ve orgazmıyla çılgınlık atıyor.

Durmuyorum, spermimi içinde tutmak için parmağımı kullanıyorum ve onu şiddetle yalıyorum.

Sonsuza kadar burada kalma ihtiyacı beynime yerleşmiş durumda ama bunun rutinin çılgınlığı olduğunu biliyorum.

Aşırı duyarlılıktan kelimenin tam anlamıyla ağladıktan sonra kalkıp tekrar içine giriyorum.

"Sikimi çok iyi alıyorsun," diye övüyorum, terle kaplı alnını öperek. "Çok iyi bir kızsın, beni çok hızlı boşaltıyorsun."

İnliyor. "Çok sıcak, beni doldurmana ihtiyacım var. Lütfen. Tarif edemiyorum ama daha fazlasına ihtiyacım var."

Neye ihtiyacı olduğunu biliyorum. Kızıışmış omegalar gibi, şişmiş sikimi arzulayacak. Ben azdıkça döllerimi içinde tutan bir düğüme benziyor.

"Lütfen, Arson. Lütfen," diye haykırıyor, gözleri yaşlarla doluyor.

Geri çekiyorum ve eve çarpıyorum. "Tohumumu mu istiyorsun?" Çılgınca başını sallıyor, ter şakağından aşağı kayıyor. "Sana dölümü vereceğim bebeğim. Sonra içinde şişeceğim."

"Evet, o. Buna ihtiyacım var. Lütfen," diye inliyor ve birlikte sallanıyoruz, bu yüksekliğin peşinden gidiyoruz. İniltileri beni itiş kakışla karşılıyor.

"Çok iyi gidiyorsun, bebeğim. Çok ıslaksın. Benim için tekrar boşalabilir misin?" "Hayır, hayır, hayır," diye mırıldanıyor, beni sıkıyor. "Çok fazla."

Gözyaşı lekeli yanaklarından öpüyorum. "Bir kez daha. Benim için bir kez daha gel, ben de geleceğim. Seni dolduracağım, tamam mı?"

"Yapamam," diye inliyor. "Çok iyi hissettiriyor." Aramıza uzanıp klitorisinin üzerinde tüy kadar hafif daireler çiziyorum. Zevk çılgınlıkları atarken sarsılıyor. Ve çok geçmeden, kesici dişlerim uzayıp boğazına battığında, serbest kaldığını haykırıyor.

Beni sıkma şekli yıldızlar görmemi sağlıyor ve patlıyorum. Duyduğum şişlik aletimin dibinde oluşuyor ve beni içine kilitliyor.

İçine dökülürken zevk içimden geçiyor, ezici ve hızlı. Kalıyor ve taşaklarıma şok dalgaları gönderiyor.

"O da ne?" Xó neredeyse inliyor. "Cennet gibi hissettiriyor."

"Benim düğümüm, sayılır. Bunun için bir isim yok."

"Bunu sevdim, daha fazlasını istiyorum." Nabız gibi atarken inliyor. Bana karşı sallanıyor. "Bu his duracak mı?"

"Ne hissi, tatlım?"

"Aletin her deliğine girmesine, beni doldurmasına, orgazm etmesine ihtiyacım varmış gibi mi?"

Başımı sallıyorum. "Tam olarak değil, ama erime bunu on kat daha belirgin hale getiriyor. Daha da kötüleşecek. Eminim önümüzdeki bir hafta boyunca burada durmadan sikişeceğiz."

"Mmm," diye inliyor. "Sikişmekten zevk alıyorum." "Pis ağzı olan pis kız."

"Senin hatan," diye fısıldıyor boyumunu sıkarak. "Öğretmen olan sensin."

"Beni yakaladın," diye takılıyorum, boğazını öperek. Onu ısırduğım yerden kan akıyor ve içimi bir suçluluk duygusu kaplıyor.

"Bebeklerimiz sana benzeyecek mi?" diye soruyor kocaman gözlerle. "Boynuzlu ve sevimli mi olacaklar?" Başımı sallıyorum. "Ya da senin gibi pembe tenli ve bukleli sevimli olacaklar."

"İkisi de mi?"

"İkisini de elde edene kadar devam edebiliriz," diye söz veriyorum. "Pratik yapmak o kadar da zor değil."

Başını sallıyor ve uykuya dalmaya başlıyor. Sönmem biraz zaman alacak ama bir noktada ben de uykuya dalıyorum.

Sonsöz: Üçüncü Kez Cazibe

İlk Noel - Trans-Siberian Orchestra

Xó

"Baba!" Rómán bağılıyor, babası gibi esmer, kırmızı kafası küçük koşusundan zıplıyor. I Ash'in yanında oturup onu besliyor. Arson zencefilli kurabiye evlerimiz için mükemmel parçalar yapıyor. Rómán'ımız doğduğundan beri Noel sezonunu çok seviyor.

Elbette, o ilk kıvılcımı geri getirdim, ama onu oğlumuzla birlikte görünce, Noel'e istediği gibi girdiğini biliyorum.

İlk başta, Pyro'nun Noel Baba rolünü alması gerekirken bu rolü sürdürmemizden nefret edeceğinden endişelendim. Ama o kendi huzurunu arıyor.

Ve hala aşkın çekiciliğine sahip olan yanımda, bunun önünde ne olduğunu görmesi gereken bir ateş topu Aşk Tanrısı ile olduğunu biliyor.

"Krema için yardım edebilir miyim?" Rómán, Arson'ın gömleğini çekiştirerek soruyor. Rómán'ın ten rengi koyu fuşya. Babası ve benim mükemmel bir karışımım. Saçları kıvrıkcık ama koyu renk, küçük boynuzları uzuyor ve en koyu renk kanatları filizleniyor.

Çoğu draegyn on yaşına gelene kadar uçabilir hale gelmez. Ama o her gün onları esnetiyor ve bir an önce uçmayı umuyor.

Arson, Rómán'ı tezgâhın üzerine kaldırarak, "Evet, benim küçük tükürük ateşim," diye cevap veriyor. Alnından öpüyor ve hamuru yoğurmaya devam ediyor.

Ben kıkırdarken Rómán parmağını yalayarak onu dürtüyor. Arson bana sevgiyle ve bir arzu kıvılcımıyla bakıyor ve üçüncü bir bebek isteyeceğini biliyorum.

Bunun hakkında çok konuştuk. Özellikle de Ash iki hafta önce bir yaşına bastığından beri. Gözleri, kışın en soğuk zamanlarında bile beni sıcak tutacak şekilde yanıyor.

Dudaklarını yalıyor ve bir kaşını kaldırıyor. Sessiz bir şekilde onu isteyip istemediğini soruyor. Anlayamadığından değil. Havayı koklayan uyarılmışlığımın ve aramızdaki bağın farkında.

Ash uykuya daldığında onu kaldırıp küçük yatağına götürüyorum. O ve Rómán aynı odada uyuyorlar. Kız kardeşine göz kulak olmayı seviyor. Bize onun koruyucusu olduğunu söylüyor. Aralarındaki bağ güçlü ve iç açıcı. Keşke ben ve kardeşlerim daha önce sahip olsaydık dediğim bir şey.

O uykuya daldığında, Rómán da onu takip ediyor. Onu yatırırken, Arson arkamdan geliyor, gömleksiz sırtı bana sıcaklığını hissettiriyor.

"Daha fazla bekleyemem," diye hırlıyor açlıkla.

Dürüst olacağım, çocuk sahibi olmak seks hayatımızı çok daha zorlaştırıyor. Çocukları sık sık Pyro'ya ve kız kardeşlerime gönderiyoruz.

Hades, ailem bile alıyor. İlk başta aşkı aradığım için kızmışlardı. Ama sonra bizi birlikte gördüler. Her şeyin dışında, sevgiyi biliyorlardı.

Kundakçılık beni çocuklarımızın odasından alıp yeni kulübemizin diğer tarafındaki boş odaya götürüyor. Gürültü yapabileceğim ve çocuklarımızı uyandırmayacağım kadar uzak.

Yolun yarısına geldiğimizde beni kaldırıyor, ağzı benimkiyle buluşuyor. "Bir tane daha istiyorum." Böyle olduğunda çok çekici oluyor. Çocuklarımızı sevmesi çok güzel ve onu çocuklarla her gördüğümde ona biraz daha aşık oluyorum.

"Ben de," diye itiraf ediyorum, ben de bir tane daha istiyorum. Sanırım iki tane istiyorum. "İkiz sahibi olmanın bir yolu var mı?" Kıkırdıyor, gözleri muziplikle parlıyor.

"Emin değilim ama seni iki kat daha fazla sikebilirim ve bakalım bu ihtimali ikiye katlayacak mı?" diye boğazıma karşı söz veriyor.

"Yakında başka bir erimeye gireceğini düşünüyor musun?"

Yeterince çılgınca, hamile kaldığımız her zaman erime sırasında oldu. Her ne kadar Noel'le meşgul olsak da, şimdi istiyorum.

"Emin değilim," diye yanıtlıyor. "Ama annemle babam üremek istediğinde bunu tetiklemenin bir yolu olduğundan bahsetti ve lanet olsun bebeğim, ben de seninle üremek istiyorum."

Kendi kendime seks festivali yapmayı düşündükçe gözlerim açılıyor ve sürekli alacağım zevki düşünerek kıvranıyorum. "Onları kardeşlerimizden birine göndermemiz gerekecek."

"Pyro ya da Val iyi olacak," diyor Arson. "Kız kardeşlerin bir mektup gönderdi, insanlar aleminde kargaşaya neden oluyorlar. Cancun diye bir yerde mi?"

Hep kayboldukları o yeri düşünerek kıkırdıyorum. Kız kardeşlerim vahşidir. Bir gün aşkı bulurlarsa, bunun aynı adamla olacağından ve bir kavga başlayacağından hiç şüphem yok.

"Onlardan bu kadar bahsettiğimiz yeter, hadi biraz bebek yapma alıştırması yapalım," diyorum, gerçeklikten biraz olsun kaçmak istiyordum

Biraz.

Odaya girer girmez beni yatağa fırlattı. Yatağın başucundaki çekmecedен şeker kamışı yapay penis, onun horozunun tam bir kopyası. Geçen yıl Sevgililer Günü için bana yaptığı seks salıncağını almak için dolaba girerken gözleri ısınıyor.

İçime girmesi için en sevdiğim yol bu.

Gözleri parlayarak tavana asıyor. "Zamanımız olup olmadığından emin değilim ama yine de seni bağlayıp sikeceğim."

"Acele et," diye fısıldıyorum, beni oraya koymasına bayılıyorum.

Odamızın kapısını kilitliyor, çocukların odasının mikrofonunu açıyor. Beni içeri kilitleyebilmesi için belimden eğilerek çıplak bir şekilde ayakta duruyorum. Kayışlar kalçalarımın doluyor ve kendimi tutmak için yatağı kullanıyorum.

Kıçımı yağlıyor, şeker kamışını sokmadan önce parmaklarıyla beni geriyor. "Siktir, harikası, her yerin benimle dolu.

Kalçalarımın arasına uzanarak ıslaklığın aşağı kaydığını hissediyor. Ben kıpırdanırken dili klitorisimi yalıyor, emiyor. Faydası yok, beni tamamen bağladı, bir santim bile hareket edemiyorum.

Şeker kamışını içime ve dışıma pompalarken beni yiyor. Sonra tepeden tırnağa titrediğimde, g noktama bastırarak iki parmağıyla içime giriyor. Ağzı klitorisime yapışıyor ve ben onun için patlıyorum.

Ben hâlâ saliverildiğimi haykırırken, o arkamda duruyordu. "Aletimi oyuncağının üzerinde hissetmeye bayılıyorum. Sanki seni iki kez dolduruyorum.

"Lütfen, doldur beni. Tadına bakmak istiyorum."

"Pis kız," diye homurdanıyor, her iki deliğe de pompalıyor. Açısını değiştirdiğinden emin olurken haykırıyorum. Her itışı gözlerimin arkasına yıldızlar getiriyor. Tekrar boşalmaya çok yakınım, daha önceki saliverilmem hala kalçalarımın aşağı sızıyor.

Bacaklarımın arasına uzanarak klitorisimi okşuyor. "Ortalığı batırıyorsun, o döllerini boşa harcıyorsun, sen çarşafı verirken ben nasıl yiyeceğim, hmm? Bana yedirmek istemiyor musun?"

Çılgınca başımı sallıyorum ama faydası yok, beni her iki deliğimden de sikerken yıldızları görüyorum. Yapmam gerekenden daha yüksek sesle çığlık atarak, serbest bırakılmasını homurdanarak bana çarpıyor. Dölleri fişkırıyor ve kıcımlı boyayarak çekiliyor. Küçük pompalar yanaklarımda hissediliyor.

Onları ovuyor, küçük şekiller çiziyor. Sonra öne eğilip beni yalıyor. "Bana karşı çok iyisin, dostum. Dölümü alıyorsun." Cevap olarak sadece sızlandığımda, derin bir kıkırdama çıkarıyor. "Tadına bakmak ister misin?"

"Lütfen."

Kıcımlı tokatlıyor ve sonra boşalmak için amımın içine batıyor. Yatağın diğer tarafına gelerek ıslak parmaklarını ağızma sokuyor.

"Bayan Claus ağızına boşalmama bayılıyor, değil mi? Hepsini içiyor ve hep daha fazlası için yalvarıyor." Daha fazla döl için içimi kazıyor ve tekrar ağızma sokuyor. "Sikim ve verdiği tatlılık için çok açgözlü."

Dilimi çıkararak başımı sallıyorum. Ne istediğimi biliyor. Ayağa kalkıyor, hâlâ sert olan şeker kamışı sikini dilimin üzerine yerleştiriyor ve her tarafına sürüyor. Boğazımdan aşağı itiyor, beni hemen boğuyor. O daha hızlı ve daha sert ittikçe ben de onun uzunluğuna doğru haykırıyorum.

Dudaklarımdan salya akıyor ve o gülümsüyor. "Sikin aç, karıcığım." Hızını sürdürüyor ve sonra saçlarımı kavrayıp kaldıraç olarak kullanıyor. "Döllerime hazır ol. Sakın yutma."

Bu dinlemekten nefret ettiğim bir talep, ama sonra ağızda titreşiyor, nane aroması beni kaplıyor. Boğulmamak için biraz yutkunuyorum ve lanet olsun hepsini içmek istiyorum.

Çekildiğinde dizlerinin üzerine çöküyor. Gözleri arzuyla yanıyor, o kadar tahrik olmuş ve vahşileşmiş ki Ben.

Başparmağıyla alt dudağımın üzerinde belli belirsiz izler bırakıyor. Sperminin izleri damlıyor ve yalayarak temizliyor. Sonra dilini ağızma bastırıyor, kendi boşalmasını çalıyor.

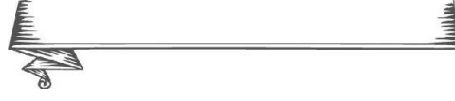
Dillerimiz onunla dönüyor ve tadını paylaşıyoruz. Parmakları hassas klitorisimi bulduğunda o inliyor ve ben haykırıyorum. Son orgazmımla kıvranana kadar beni öpmeyi bırakmıyor.

"Mutlu Noeller, Joyful. Ve mutlu bir lanet..." diye devam ederek çiftleşme izinden kalan yara izini öpüyor. "Yeni yıl."

Son

MAEVE İLE TANIŞIN

Maeve Black, her zaman okumak istedikleri fantezi, paranormal ve canavar romantizmini yazıyor. Eşcinsel, şişman ve Latin kökenli biri olarak Maeve, farklı ve kapsayıcı olmaya çalışıyor. dünyanın sadece sosyal bir yapıdan ibaret olmadığını görmelerine yardımcı oluyor. Boş zamanlarında okumayı, fantastik video oyunları oynamayı ve çizim yapmayı seviyorlar. Maeve, yazmayı seçtikleri canavarlara getirdikleri baharat ve benzersiz yorumlarla tanınmak istiyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.